

Giới thiệu Yêu Vợ Như Mạng

Yêu Vợ Như Mạng câu chuyện thuộc thể loại ngôn tình của tác giả Lê Tiêm mang đến độc giả truyện tình yêu đầy cảm động, mang đầy đủ những cung bậc tình cảm tình yêu hòa lẫn tình thương.

Anh yêu cô ngay từ cái nhìn đầu tiên nhưng suốt năm năm theo đuổi dần dựng bao nhiêu màn kịch nhằm khiến cô siêu lòng nhưng cũng không thể đạt được bởi thế chỉ còn một cách duy nhất để khiến cô mãi mãi bên anh.

Anh thiết kế cô phải kết hôn với anh, cả đời này chỉ không muốn cô lại cô đơn trong cuộc sống, hạnh phúc của cô là sự tồn tại của anh, vì cô là hơi thở của anh, từng chút từng chút anh ân cần quan tâm cô đã dần dần khiến cô càng anh..

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Edit: SunAe

Beta: hướng dương xanh

Ánh sáng lấp lánh, rực rỡ ở bên ngoài đại sảnh rạp chiếu phim khác hẳn với trong phòng chiếu chỉ có duy nhất một thứ ánh sáng mập mờ từ chiếc màn hình rộng lớn phát ra. Nhìn chung, hầu hết các chỗ ngồi đã đầy khán giả.

Diễn biến nóng bỏng, đầy kịch tính của hai nhân vật chính trên màn hình khiến cho khán giả đang xem không thể rời đi tầm mắt, tay tự nhiên đưa vào miệng từng ngụm bỏng ngô nóng hổi.

Ngay tại thời khắc kịch tính nhất của phim, nam chính dẫn các đồng đội chạy thoát ra khỏi căn cứ đang đóng, ở phía sau lưng họ những quả bom đang được thả xuống một cách điên cuồng, liên tiếp sau đó là âm thanh thét chói tai của bom nổ phá vỡ các khu căn cứ đồ sộ thành những mảnh tro tàn khiến cho người xem khiếp đảm, đau lòng.

Hồi hợp cùng hấp dẫn, gây cao trào

“Ha ha ha ha a, anh là đồ tồi.”

Chết tiệt! Đó là âm thanh gì vậy? Giọng nói vừa nũng nịu lại đong đưa tán tỉnh so với diễn suất ở trong phim thì còn kịch tính hơn.

Khẩu San Dung mày khẽ nhíu bởi vì âm thanh nỉ hoặc này khiến cảm xúc của bản thân bị phá hư, không kiên nhẫn “Chậc” lưỡi một tiếng, nâng hai mắt híp lại, lộ ra biểu tình kỳ quái, miệng tiếp tục ăn bỏng ngô, đầu bắt đầu hướng ra mọi phía trong khán phòng để tìm kiếm chủ nhân của giọng nói kia.

Ngồi cách cô ba hàng ghế ở phía trước là một đôi nam nữ, người phụ nữ nghiêng đầu tựa vào bả vai của người đàn ông, cười đến run rẩy cả người.

Khẩu San Dung phi thường không hiểu chuyện gì xảy ra, rõ ràng phim cô đang xem là vô cùng thâm lương lại không phải là phim hài, mà người phụ nữ kia sao lại cười thật vui vẻ đến như vậy, không lẽ cô ta không được bình thường hay là người nam kia mới là kẻ không bình thường?

“Người xấu lắm nha—”

Cô không thể kiềm chế chính mình để lộ ra biểu tình chán ghét, miệng phát ra tiếng “Xùy” lạnh nhạt, cô cảm thấy bất mãn, vô cùng khó chịu, vì không muốn để tâm trạng mình bị ảnh hưởng thêm nữa cô đành phải tiếp tục chuyên tâm mà xem phim.

Hồi kết phim nào cũng giống nhau, nam chính là nhân vật anh hùng, đẹp trai, dũng cảm, sau khi hoàn thành sứ mệnh của mình, trở lại bên cạnh người thân, cả nhà ba người cùng nhau sống hạnh phúc đến hết đời, kết cục viên mãn.

Khán giả không kiên nhẫn, ùn ùn đứng dậy mà rời đi trước khi màn hình kịp xuất hiện hai chữ thông báo hết phim. Bên ngoài hành lang, đèn đã được bật sáng cả lên để tránh cho mọi người vì vội vã ra về mà không nhìn thấy rõ đường đi, bị vấp ngã ở cầu thang.

Khẩu San Dung vẫn ngồi yên chỗ cũ chưa chịu rời đi, nhìn xem mọi người vội vàng rời khỏi, trên màn ảnh phim đã ngừng hẳn, cầu thang ở phía trước được lót thảm đỏ có rất nhiều người đang xếp hàng ra về, cả khán phòng to như vậy giờ chỉ còn lại mình cô, cô thích nhất là cái loại cảm giác cô độc này.

Cô nhớ lại thước phim kịch tính khi nãy của hai nhân vật chính mà xấu hổ, đây chính là thói quen khi cô xem phim điện ảnh, mọi diễn biến phim trong chớp lát tái hiện lại khiến cô cảm động không thôi.

Hồi tưởng tình cảnh nam nhân vật chính vì không thể bỏ mặc đồng đội sống chết không quan tâm mà tiếp tục mạo hiểm tính mạng để mà tìm kiếm lòng cô cảm thấy âm ập, trên vai còn công theo bạn mình xuất hiện trước mặt mọi người đang chờ đợi ở phía trước, hốc mắt cô bỗng nhiên nóng, mũi sứt xị, nước mắt từ từ rơi xuống.

Cô rất nhanh lau khô nước mắt, thu dọn rác của chính mình, cả người đứng dậy chậm rãi đi ra cửa sau phòng chiếu.

Đi hơn chục bước, cô đã đến đại sảnh rạp chiếu, ở đây không khí ồn ào, đông đúc lại có thứ ánh sáng rạo rực, chói chang chiếu thẳng vào người làm cho cô rất khó chịu, không tự giác nhắm lại mắt. Cô là cái người chỉ thích sự yên tĩnh, cuộc sống đơn giản vì vậy thay vì đi xem phim vào ngày lễ, dịp cuối tuần hay cùng với bạn trai đi xem cô lại chỉ muốn đi một mình, một người lặng yên mà thường thích phim điện ảnh mà mình yêu thích.

Nâng lên cánh tay để nhìn đồng hồ, đã là 4h50' chiều rồi ư ! bụng cũng hơi có cảm giác đói, cô quyết định ăn một chút điểm tâm nhẹ rồi mới về nhà.

Cô đem chiếc túi xách mang lên vai, đang muốn bước ra khỏi rạp chiếu phim thì bên cửa hông xuất hiện cái vật cản khiến cô sững sờ, ánh mắt đông cứng, miệng mở thật to phi thường bối rối “Hai người này sao lại...”.

Chướng ngại vật nằm cản giữa đường ngăn cô rời đi thật ra là một đôi nam nữ đang nhiệt tình ôm hôn nhau say đắm, thân hình của cả hai dán chặt vào nhau không có khe hở muốn dứt họ ra để đi cũng không xong, khiến cho người khác nhìn thấy thật siêu chán ghét, mà ở đây chính là chỗ công cộng lại có ý có hành vi ám muội thế kia thật sự rất đáng chê cười, không có liêm sỉ.

“Hai mắt của cô..... thật sự muốn mù rồi!”

Đã là người trưởng thành mà lại thiếu tự trọng, ở chỗ như thế này nam nữ cho dù có muốn bộc lộ tình cảm say mê yêu đương thì cũng phải biết tự kiểm chế, nhẫn nại một chút chứ, hai tay ôm lấy ngực vì xúc động, hai chân đôi hướng cô lấy hết sức mà vọt tới trước với tốc độ chóng mặt.

“Có thể cho đi qua một chút không?” Cô ngữ điệu bén nhọn nói, còn cố ý nhấn mạnh thanh âm khiêu khích. Đúng vậy, cô chính là đang cố ý.

Mà hai cái người kia cũng không tỏ vẻ xấu hổ, ghen ngừng mà vội buông nhau ra chỉ lên tiếng “ Ân”. Chính xác mà nói, người phụ nữ kia có phát ra thanh âm hờn dỗi rên nhẹ “ Ai nha!”, bộ dáng muốn bỏ chạy nhưng mà cái tên đàn ông biến thái kia cố tình nắm chặt lấy tay của cô gái không chịu buông ra, thái độ của hắn ta rất là kiên định.

“Đương nhiên có thể, mời qua.”

Giọng nói kia có phần quen thuộc, hình như cô đã từng nghe qua?

Cô đối với cặp nam nữ này không có một chút hứng thú, còn có phần ghê tởm đừng nói đến việc cô chú ý đến diện mạo của họ nhưng mà giọng nói của hắn khiến cô rất tò mò, giờ phút này cô mới cẩn thận đánh giá nam nhân kia từ đầu đến chân.

Mặc trên người bộ tây trang màu trắng, hấn cao lớn, thân thể cường tráng, khuôn mặt tuấn tú, lông mày đầy mị lực cô nhận thức được hắn là người nào nha.

“Không phải là cô đang ở trường sao, có gì lại nhàn rỗi mà đi xem phim?” Người đàn ông về mặt bình tĩnh, nhìn thẳng cô trên người chỉ có chiếc áo sơ mi trắng, quần dài màu đen, hướng cô cười nhẹ.

“Hôm nay là thứ năm nhà trường có quy định là phải mặc đồng phục, cô rất là tuân thủ nha!”

“Ai cần anh lo!” Cô vì tức giận mà xù lông so con nhím là giống nhau, bộ dáng hiện tại của cô thật không giống với thực nữ, nhân cơ hội hiếm có này sao cô có thể dễ dàng bỏ qua cho hắn, hai đôi mắt to tròn vì tức giận mà trừng mắt với hắn, biểu tình không che giấu cô hoàn toàn rất chán ghét hắn.

Hắn mới không biết xấu hổ mà đi chất vấn cô, còn cô là kẻ xui xẻo nhất mới gặp phải hắn, không có tiết học vì sao không thể tới xem phim? Hành động của cả hai cũng đều khác nhau, đang là buổi chiều đáng lẽ ra hắn nên ở công ty làm việc lại mang bạn gái đi xem phim là có lý do gì?

Mặc kệ hắn, bên người hắn lúc nào cũng có phụ nữ đi kèm, cô gái vừa mới cùng hắn thân mật trước ánh sáng chắc không phải là hạng phụ nữ tầm thường. Cô cật lực dùng ánh mắt của mình mà soi mói, đánh giá người phụ nữ trước mặt, còn cô ta vẫn ngang nhiên liếc mắt đưa tình với hắn ta.

Cái gì..... Hai người vẫn cứ như vậy ư?

“Làm ơn, anh có liêm sỉ hay không?” Cô nhin không nổi mắt tròn trắng lên, đem túi xách đẩy ra phía trước, tách ra hai cái người đang án ở cửa, không có nói nhiều lời vô tình mà đi qua.

“Thái độ gì thế kia, anh có biết cô ta sao? Thực không có giáo dục mà.....”

Hắn tuyệt đối nhận thấy được bạn gái mình có bao nhiêu cảm giác chán ghét, cô ta đang mở miệng phẫn nộ như quỷ khát máu.

Khẩu San Dung không thềm để ý người khác nói xấu cô như thế nào. Cho cô là không lễ phép cũng có thể nhin xuống, “Không giáo dục” ba chữ này khiến cho cô dừng lại cước bộ, quay đầu trừng mắt với người phụ nữ đang đá đang nguyền rủa cô một cái dài, cô đem ánh mắt phẫn nộ nhìn người đàn ông đang ở bên cô ta lại vô cùng bình tĩnh, bộ dạng thong dong.

“Uy, Văn Nhân Chấn, chị gái của tôi hôm nay về nước anh có biết không?”

“Đương nhiên, tôi sẽ trực tiếp đến sân bay để đón cô ấy.” Hấn lên tiếng trả lời thái độ vô cùng thần nhiên, rất giống với tính tiết của phim nọ bọn họ chính là ở trên đường vô tình gặp qua, giống như cô chưa từng gặp qua hấn đang ngoại tình.

Cô siêu khó chịu!

“A, sao cô có loại cảm giác này.” Bởi vì khó chịu, làm cho cô đột nhiên có ý nghĩ khiêu khích người phụ nữ kia, cô hướng người phụ nữ lắng lo mà nhẹ nhàng nói: “Cô đó ngay cả làm ngón chân của chị gái tôi cũng không bằng, thực không nghĩ cô có gì tốt, ngoại hình, vóc dáng như vậy làm sao mà thu hút đàn ông!”

Nói xong câu này, lòng tràn ngập thoải mái, hứng chí vì trả được thù, trong lời nói thực sự là có thuốc nổ mà, tâm tình cô rốt cục có một chút khá lên, cô kiêu ngạo xoay người rồi đi, đầu hướng về phía trước đi một mạch không có quay lại.

“Cô đứng lại đó cho tôi, cô là có ý gì?” Cô vừa mới xoay người, người phụ nữ kia liền nổi điên.

“Đừng nháo.” Văn Nhân Chấn ra sức ngăn cản bạn gái của hấn đuổi theo đánh cô.

“Hai người thật sự là có quan hệ như thế nào? Anh vì sao không mắng cô ta a?!”

Ai nha, thật sự là vấn đề đau đầu a! Văn Nhân Chấn tiếng tăm lừng lẫy cùng cô gái lưu manh kia, tướng mạo thì bình thường, cá tính lại hung bạo, đến tốt cùng là có quan hệ như thế nào?

Hấn là ai ư – cô tức giận đến điên cả người, muốn tìm hấn để gây chuyện, đá mông hấn, phá hoại chuyện tốt của hấn, mà hấn chính là hôn phu tương lai của chị gái cô.

Chị gái xuất ngoại là đi công vụ, cô lại gặp được bạn trai của chị mình trong giờ làm việc lại mang phụ nữ khác đi xem phim, cô hội không tức giận a? Không tẩn hấn đã muốn khách khí với hấn lắm rồi.

“Tức chết mà, cô nhất định phải cùng chị mình nói cho rõ chuyện này!” Khẩu San Dung tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, quyết định khi nào chị gái trở về liền lập tức hướng chị mình cáo trạng.

Cái loại đàn ông không chung thủy, một chút cũng không xứng với chị của cô!

Tâm tình không tốt, trong đầu cô chỉ có ý niệm muốn xù tử, lăng trì cái tên đàn ông xấu xa, bội bạc kia hoàn toàn không có để ý ở phía sau lưng đang có một đôi mắt đang chăm chú nhìn cô.

Thiếp cưới màu phấn hồng rất là khoa trương đã nhanh chóng có rồi..

Cô dâu Khẩu Thiên Dung và chú rể Văn Nhân Chấn, hân hoan tuyên bố lễ đính hôn...

Khẩu San Dung cầm trong tay thiếp cưới, không khác chế bản thân đem hai hàng lông mày chau lại, vừa nhìn thiếp cưới, lại nhìn hai cái người ngồi sát bên nhau đối diện với cô, đang thấp giọng nói chuyện, thoạt nhìn cảm tình của hai người rất là tốt.

Cô cắn cắn môi dưới nếu không tận mắt thấy cảnh vừa rồi, cô xác định chị gái chắc chắn bị quỷ ám! “Chị thật sự phải gả cho người đàn ông phong lưu tình ái này sao? Chị cô không lẽ bị điên rồi?”

Nếu cô thật sự nói ra những lời này, mẹ xác định cũng không tha cho cô.

“Chị là đính hôn thôi, hấn là không cần quá mức phô trương đi, bốn mươi bàn thật sự rất nhiều, mẹ chỉ cần mời vài người bạn tốt đãi khoảng hai, ba bàn là đủ rồi.”

Người vừa lên tiếng giọng nói nhẹ nhàng, mềm mỏng, điệu bộ thực nữ, lại ôn nhu, là một cô gái xinh đẹp, đoan trang, thiện lương, hiện tại đang ngồi ngay ngắn, tư thái nhân hạ, khí chất tao nhã, nói cho chính xác là một cô gái hoàn mỹ thiên kim, là chị gái của cô- Khẩu Thiên Dung hơn cô sáu tuổi.

“Cái gì hai ba bàn! Ta là gả nữ nhi lần đầu sao có thể như vậy keo kiệt, cũng không phải tùy tiện mà chọn khách tham dự hôn lễ!”

Phản bác lại lời của chị là mẹ của cô – Khẩu phu nhân, thân hình hơi đầy đặn, ngũ quan, tướng mạo đều vô cùng bình thường, cùng chị gái của cô có nhiều điểm bất đồng, ăn mặc lại màu mè, kiêu cách.

“Mẹ như vậy là có ý gì, bốn mươi bàn liền bốn mươi bàn đi.” Mẹ của cô thật sự có ý muốn phô trương việc hỷ trong nhà cho bàn dân thiên hạ ai cũng biết, nói cho đúng hơn mẹ cô phi thường hải lòng về con rể tương lai.

Cô chứa ghét người đàn ông trăng hoa, phong lưu đa tình, gặp mỹ nhân xinh đẹp là chết mê chết mệt, cô lại càng không muốn có muốn chút quan hệ thân thiết nào với loại đàn ông này, cô thật sự rất là chán ghét, muốn cô thật lòng đi thích anh rể ư, điều đó là không thể ví như là hái sao trên trời vậy đó. (Tỷ ghét của nào trời trao của đó à nha... ừy khuất...)

Nhưng mà chị cô muốn cùng hấn đính hôn!? Chị lại là một cô gái vô cùng tốt..... Cô nên nói cái gì bây giờ.. chúc mừng ư? Thật có lỗi, cô thật sự nói không ra lời!

“Ai nha, xem ra cô cần phải ra tay nghĩa hiệp rồi, giờ một chút trò là bản lĩnh của cô!”

Trên sofa có một chồng tạp chí lớn đều bị Khấu San Dung một tay vờ đẩy ngã xuống đất phát ra một âm thanh lớn khiến cho mọi người xung quanh chú ý, cô cố gắng giữ ngữ khí bình thường vờ như hành động sợ ý đẩy ngã chồng tạp chí kia chỉ là vô tình thôi. Cô muốn mọi người chú ý đến chồng tạp chí này là có lý do, trên đầu mỗi cuốn tạp chí đều có một tiêu đề rất lý thú, tương tự nhau cùng đề cập đến cùng một người. Đó chính là công tử đa tình danh tiếng lừng lẫy Văn Nhân Chấn.

Không phải xuất hiện trên trang nhất tạp chí kinh tế tài chính mà là xuất hiện ở tạp chí giải trí lá cải, tổng biên tập tờ báo còn ưu ái đăng hình nhân vật chính ngay tại trang bìa, nữ nhân vật chính là một vũ nữ xinh đẹp đang lên của một câu lạc bộ đêm, mà hẳn chính là mỗi tối đều chơi đùa như vậy cho tới hai ba giờ sáng hôm sau.. Người đó không ai khác chính là anh rể tương lai của cô.

Cô ngồi xổm xuống đất, chậm rãi thu thập, cố ý đem tiêu đề tạp chí cùng với ảnh chụp mà đưa ra cho mọi người cùng xem.

“A, không có gì, phóng viên đều rồi hơi viết bậy bạ đây mà, ta chỉ là tùy tiện nhìn xem mà thôi.” Cô giả vờ có ý nói khác đi, trong lòng âm thầm hưởng ánh mắt khinh thường mà nhìn Văn Nhân Chấn.

Hắn tiếp nhận ánh mắt đầy oán khí của cô, lại tỏ vẻ bình tĩnh, bộ dáng làm ra vẻ không có biểu tình gì hướng phía cô mà tươi cười.

“Con còn nhỏ như vậy sao lại xem mấy tờ tạp chí lá cải nhảm nhí này ư? Loại tạp chí không có ích lợi này cũng xuất bản được sao? Mẹ cô vì kiềm nén thịnh nộ mà nhịn xuống nóng giận vào bụng, cả người đèn run bần bật mở miệng trách cứ cô “A Chấn, không có làm mấy cái việc này nọ như tạp chí đã viết, tất cả là do phóng viên rồi việc mà thêu dệt nên.”

Các tin tức đó không đúng sự thật, tất cả là do phóng viên bịa đặt, muốn tìm cách tăng tỉ lệ người đọc mà nhào nặn ra, người nổi tiếng như Văn Nhân Chấn có cùng với các nữ người mẫu, ngôi sao ca nhạc có quan hệ chẳng qua là xã giao công việc mà thôi.

Mẹ cô chính là đang tự lừa mình dối người, vì hắn mà ra sức biện minh, bảo vệ, nói cho cùng thì chỉ có mẹ cô là một lòng một dạ tin tưởng hoàn toàn vào nhân cách của hắn. Khấu San Dung về mặt phản đối bĩu môi.

“Bộ dạng của con như vậy là sao? Cậu ấy là anh rể tương lai của con đó, con như vậy là có giáo dục hay sao?”

Cô cố chấp không nghe lời, mẹ cô nhíu mày, ngón tay cái cùng ngón trỏ phối hợp trên cánh tay cô mà nhéo, làm cho cô bị ăn đau rên lên một tiếng.

“Mẹ — đau quá!”

“Còn biết đau sao? Dạy dỗ lẽ phải cho cô liên cổ tình không nghe lời mà, cô có cho ta mặt mũi sao? Một chút bộ dáng của con gái đều không có, cô nhìn chị của cô xem, cô có xinh đẹp như chị mình sao? Không lời thôi gì nữa, còn không mau ngồi xuống cho ta, có nghe chưa? Bộ dáng lúc ngồi cũng không có ngay ngắn, chỉnh tề mà!”

Cô hiểu mẹ vì quan tâm, yêu thương mình cho nên nói chuyện có hơi quá đáng, chuyên quyền. Cha mẹ nào cũng có cách hành xử như vậy, xem nhẹ ý kiến của con mình để giữ lấy tôn nghiêm của bản thân, dù biết vậy nhưng cô cũng có lòng tự trọng, không thích bị nói quá lên như vậy, lại càng không thích trước mặt người khác bị trách mắng.

Cô ghét nhất trên đời là cùng người ngoài ở chung một mái nhà.

Nhưng cô cá tính tự chủ rất cao nên làm sao bây giờ? Tranh luận sao? Tại trong nhà mình, kiên trì cùng mẹ tranh luận vấn đề nhỏ kia cho đến khi có kẻ thắng người thua ư, cô chắc chắn sẽ mang tội danh bất hiếu suốt cả cuộc đời.

Cô không phải không xinh đẹp, dịu dàng, từ nhỏ đến lớn mẹ đều mang cô ra so sánh với chị, nay cô cũng đã trưởng thành cũng có suy nghĩ riêng của bản thân mẹ sao lại thốt ra những lời xúc phạm cô đến vậy, cô phải nuốt hận vào đâu bây giờ?

Không để lộ ra biểu tình tổn thương, cũng không thể tức giận, cho nên cô đành phải ngụy trang chính mình, lộ ra biểu tình đồng thuận, cố gắng khắc chế tâm trạng chán nản.

Khéo mắt phát ra lửa giận nhìn Văn Nhân Chấn cười vui vẻ, cô buộc bản thân không cần vì một người xấu xa như hắn mà làm cho bản thân bị tổn thương.

“Oa, mọi người đều ở đây, đừng có nóng quá nháo”. Thanh âm theo cửa trước mà truyền vào, giọng nói càng ngày càng gần, bóng dáng của người đó rốt cuộc cũng xuất hiện

Đó là một người có cái dáng người ục ịch, tóc hoa râm, vẻ mặt trung hậu, thành thật, là một quý ông trung niên. Mặc trên người là bộ quần áo tây trang quý phái vẫn là không dấu được cái bụng bia, mặt mày hồng hào, nhìn ra được là mới vừa uống không ít rượu, ông nhếch môi cười, hàm răng to trắng sáng làm ông thoạt nhìn giống Phật Di Lặc.

“Ai nha, như thế nào lại có nhiều như vậy tiểu thư xinh đẹp ở nhà của ta?” ngữ điệu trêu tức, ánh mắt trực tiếp chống lại biểu tình ủy khuất của Khấu San Dung, tiếp tục đến gần cô. “A..aa, tiểu mỹ nhân nào đây, bộ dạng của mình như vậy thật là xinh đẹp, như thế nào mặt của mình cũng không cười a? Cười một cái nào tôi mua quà tặng cho mình.”

Ông càng lúc càng đến gần, thú vị là mặt của Khấu San Dung không vì vậy mà biến sắc, ngược lại làm cho biểu tình của cô đều hưng phấn lên.

“Cha đã về!” Dỡ xuống biểu tình che đây nấp giờ, ai cũng không quản được cô, rất nhanh đứng dậy hướng người đàn ông trung niên làm nũng, để cho ông ôm cô một chút. “Cha, con giúp papa lấy nước uống nha.”

Không cần người khác nhắc nhở, cũng không cần nhờ người giúp việc, Khấu San Dung lập tức rời khỏi phòng khách, đi xuống nhà bếp vì papa mà rót ra một ly nước ấm, nhất quyết muốn ba ba yêu dấu của mình đem nước uống hết, lại sau đó lấy ra thuốc huyết áp đưa cho ông uống.

“Mình à.” Xem ông xà vì con gái làm nũng mà ngoan ngoãn uống nước uống thuốc, Khấu phu nhân tức giận, mắt tròn trắng.

“Vợ yêu, đến, tôi ôm một chút.” Khấu lão gia thấy sắc mặt vợ không tốt, liền mở lời ngọt ngào dụ dỗ “Vợ yêu”, Khấu phu nhân tâm tính tốt lên đôi chút, ông xà không có nặng bên này nhẹ bên kia.

“Làm chi, có các con ở đây.” Khấu phu nhân hai gò má ửng hồng, nhăn nhó kháng nghị, bộ dáng xấu hổ ngượng ngùng.

“Có sao đâu nào, tôi tôi ôm một chút.” Khấu lão gia không để ý tới vợ đang còn giãy dụa ngăn cản, liền kéo lại mà ôm, tương thân tương ái một chút.

Khấu San Dung nhìn cha đối đãi với mẹ mà thích thú, ánh mắt không khỏi say mê, khoe miệng giơ lên, khuôn mặt tươi cười như hoa không có biểu tình giống với khi này ẩn nhẫn ỳ khuất.

Văn Nhân Chấn không khác chế được biểu tình cứ như vậy ánh mắt ôn nhu mà nhìn sang Khấu San Dung, thấy cô đang cười thật tươi, khuôn mặt rạng rỡ hẳn lên, lòng mi khẽ nhũn lại hẳn đang suy ngẫm một điều gì đó, vẫn là không nhìn ra hẳn thật đang nghĩ đến chuyện gì.

“A Chấn, cậu đến đây là để bàn bạc về hôn sự ? Bọn các người là lớp trẻ cùng nhau bàn bạc là tốt rồi, ta không ý kiến!” Buông ra vợ, Khấu lão gia mới đem lực chú ý phóng tới trưởng tử nhà mình cùng con rể tương lai lên tiếng.

Cái gì không ý kiến, ông sao lại nói như vậy.....” Nghe được ba từ “Không ý kiến” Khấu phu nhân vô cùng phật ý, bắt đầu muốn mở một bài thuyết giảng cùng chồng.

Thấy mẹ bắt đầu đối với cha thuyết giảng, có điều lần này là đem toàn lực chú ý chuyển dời lên người cha, Khấu San Dung nhìn cha mà cười ha ha, chu đôi môi nhỏ giọng nói một câu, “Cám ơn cha.”

Từ nhỏ đến lớn đều là như vậy, chỉ cần mẹ bắt đầu la mắng, khiển trách cô, làm cho tâm trạng của cô không được tốt thì papa sẽ nghĩ ra biện pháp để mẹ dời đi lực chú ý, cho tai cô có thời gian mà từ từ thanh tĩnh một chút.

Cô ngồi bên cạnh papa, dò xét khuôn mặt tinh xảo của Văn Nhân Chấn, cũng đã hơn nửa tháng không thấy hẳn ghé thăm nhà, cô chờ hẳn quay đầu trả lời papa.

Cha thông cảm cho con, thật là có lỗi, ánh mắt sùng nịnh, thâm tình của chị gái hướng papa mà cầu tình khiến lòng cô ảm áp kỳ lạ.

Cha vợ cũng nên lượng thứ cho con!

Cô trong mắt của cha mình thủy chung là cô gái nhỏ hiền lương, thuần khiết nhất. Hơn nữa đối với ông cô là con bé rất thông minh, chính mình luôn đưa ra chủ kiến riêng, trên đời không có thanh niên nào xứng đôi với con gái bảo bối vô giá của ông.

Hào quang của chị gái không có làm cho cô tự ti, mặc cảm vì cả hai vốn là chị em ruột của nhau không có lý do gì để mà so đo cả, hơn tất cả là cô có papa yêu thương, thông cảm thì chịu đựng một chút ỳ khuất cũng không sao cả.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

edit: SunAc

Beta: hướng dương xanh

“Dung Dung.” Văn Nhân Chấn đột nhiên gọi tên cô rất thân mật.

“Việc gì!” Không thể trách cô đối xử với hắn rất lạnh lùng, cô vì sao phải dịu dàng với hắn? Hắn là ai chứ! Cha mẹ cùng với hắn là đang bàn chuyện đính hôn, hẳn việc gì mà phải bắt chuyện với cô, còn gọi cả tên thân mật của cô!

“Ngươi đến giờ vẫn còn thích xem phim sao?” Văn Nhân Chấn nhếch môi cười thân thiết hỏi, lộ ra nụm đồng tiền bên má.

Quý a!

“Ai cần anh lo.” Hấn không đề cập đến chuyện hồi chiều cô đã suýt quên mất, nhắc tới cô liền tức giận!

“Ta là có nhã ý giới thiệu cho ngươi mấy bộ phim Pháp cổ điển mới công chiếu gần đây, ngươi có hứng thú xem qua hay không?”. Vừa nói tay hấn vừa lấy trong túi ra tờ giấy giới thiệu phim DM.

Nha, đáng chết, cô muốn xem! Mấy bộ phim Pháp cổ điển này chỉ vừa mới công chiếu ở nước ngoài thôi, ở Đài Loan các rạp còn chưa có công chiếu, muốn xem loại phim này trừ bỏ việc chờ đợi là không có biện pháp khác, cô rất muốn nhìn qua đó là bộ phim như thế nào.....

“Không có hứng thú!” Bởi vì người hỏi là Văn Nhân Chấn cô mới tò về bất cần, nhưng ánh mắt say mê lưu luyến đã bán đứng cô, hai mắt cứ nhìn chăm chăm vào tờ giấy giới thiệu DM trên tay hấn.

“Dung Dung, nói chuyện không cần khách sáo như vậy, anh rể em chỉ là có ý tốt thôi.” Khấu Thiên Dung thờ dãi một hơi, nhìn xem vị hôn phu và em gái nói chuyện thật sự không biết nên đứng ở bên nào mới tốt.

Nghe chị mình nói như vậy cô lại càng muốn phát hỏa – chị cô ôn nhu, xinh đẹp chưa bao giờ nói chuyện lớn tiếng với người khác, một câu nói nặng cũng chưa từng nói qua. Bộ dáng nhu tình như nước của chị đối với bạn trai cũng không hề thay đổi, chưa bao giờ giận dữ Văn Nhân Chấn lần nào, bọn họ ở cùng một chỗ với nhau suốt ba năm, chị gái cô phi thường thích hấn vô điều kiện.

Bọn họ ở bên nhau lâu như vậy là do mẹ cô tích cực làm bà mối thúc đẩy hai bên thân thiết, gấn bó.

Vì muốn con gái xinh đẹp, thuần khiết của mình gả nhập hảo môn mẹ cô phải sử dụng trăm phương ngàn kế mang chị đi khắp các bữa tiệc lớn nhỏ, thật ra là mang cả hai chị em đi giới thiệu, nhưng chỉ có chị cô xinh đẹp, tao nhã lại có khí chất được người ta theo đuổi, mà cô một con bé loli thôi, cứng đầu không có ai thèm chú ý tới.

Khấu San Dung có vài chuyện muốn nói thật với chị gái, chuyện xấu của Văn Nhân Chấn tuyệt đối là thật, bởi vì tận mắt thấy hấn cùng người phụ nữ khác hẹn hò cô thật sự hy vọng chị mình sớm thoát khỏi tên xấu xa có hoa tâm!

Sự tình này trước kia cô đã muốn nói qua với chị? Cô bấm tay tính toán là hai năm trước đây? Hai năm trước cô không chỉ một lần muốn nói chuyện rõ ràng với chị gái, Văn Nhân Chấn căn bản không phải là đối tượng thích hợp để chị cô phó thác cả cuộc đời, nhưng mỗi lần lời đã muốn thoát ra miệng, cô lại nuốt xuống.

Cô không muốn người chị thân yêu hơn mình sáu tuổi phải thương tâm mà khóc, chị luôn tỏ vẻ ôn nhu, trước mọi người chị lúc nào cũng tươi cười. Cho nên cô do dự, là sợ làm chị tổn thương nên cô không thể mở miệng.

Chính là không muốn chị gái thương tâm, cho nên cô lờ đi sự thật kia, lại cảm thấy Văn Nhân Chấn này không xứng với chị, trong đầu luôn có ý nghĩ muốn chia rẽ bọn họ, cô phải làm gì bây giờ?

Cô rất khó xử, tất cả đều là vì Văn Nhân Chấn thật sự rất không biết tự kiềm chế, nếu hấn chung tình một chút không phải tốt lắm sao, làm chi ở khắp nơi lưu tình? Hồn dân!

“Chị cô kiên trì muốn đính hôn, thân làm em gái như cô chỉ có thương cảm thôi sao.” Văn Nhân Chấn mở miệng phá vỡ bầu không khí ngưng ngập, hướng về phía Khấu San Dung cười: “Dung Dung, ta có thể cam đoan với ngươi, sau khi kết hôn ta tuyệt đối không có hoa tâm.”

Lời hứa ư, sau hôn nhân hấn có thể giữ vững tâm được bao lâu?

Đáng giận, hấn là đang ảo tưởng, nghe hấn nói cô càng phi thường muốn đem hấn nhốt ở cái kho, trong ba ngày liên tục bỏ đói, uy hiếp cùng cảnh báo. Hấn lấy được chị cô làm vợ là do kiếp trước hấn đã tu luyện được phúc khí, hấn tốt nhất nên an phận một chút, nếu còn ở khắp nơi lưu tình khiến cho chị cô thương tâm, cô tuyệt đối sẽ bóp chết hấn!

“Tốt nhất là! Anh đừng làm khổ chị tôi nếu không anh chờ mà xem!”

Khấu khí của cô vô cùng ngang ngạnh, ánh mắt thực dữ tợn, Văn Nhân Chấn cũng hiểu cô tuyệt đối không có nói suông mà chắc chắn sẽ thực hiện.

Chỉ cần sau khi hấn và chị đính hôn, hấn liền tuân thủ lời hứa mà an phận làm một vị hôn phu chân chính, toàn tâm toàn ý đối tốt với chị là được. Cô sẽ tự động bỏ qua chuyện cũ, sẽ không nhắc đến nữa.

“Anh có biết ai lấy được chị thì rất hạnh phúc?” Cô nhin không được chua xót, biểu tình thương tiếc nhìn chị, đem tất cả suy nghĩ ở trong lòng nói ra miệng, cô muốn cùng hấn phân rõ chuyện này, cô thực sự cảm thấy hấn không xứng với chị của cô về mặt nào cả! (Dung ti ti ơi có nhận định quá như vậy không sao này hỏi không kịp nha!!!)

Văn Nhân Chấn bị cô cực lực phê bình đến đỉnh điểm mà biểu tình của hấn một chút cũng không thay đổi vẫn mỉm cười với cô, bên cạnh vị hôn thê khề húych nhẹ vào tay hấn, hấn miễn cưỡng quay sang nở nụ cười gượng gạo, sau đó lại quay đầu đối mặt với Khấu San Dung bộ mặt hấn vô cùng kiên định, biểu tình đứng đắn như là hứa hẹn với cô sẽ thực hiện được.

“Ta biết.”

“Biết là tốt rồi!” Chị gái phải lập gia đình, sẽ đi theo tên hôn dân này đi mất, cô rất là đau lòng, cô thật sự muốn khóc ngay lập tức

Khẩu San Dung lại bày ra khuôn mặt lãnh đạm như cũ, khiến người khác cảm giác có khoảng cách, xa lạ, không nói gì thêm cô rời khỏi phòng khách, đi về phía phòng ngủ của mình nhưng là cô không có phát hiện ra, có một đôi mắt say mê vẫn thủy chung nhìn theo bóng lưng của cô không có rời đi tầm mắt, cho đến khi nhìn không thấy được thân ảnh của cô mới thôi.

“Thực đáng tiếc.” Văn Nhân Chấn nhìn nhìn trên tay tờ giấy giới thiệu phim DM, về mặt thất vọng, khéo miệng khẽ cười.

“A Chấn.”

Khẩu Thiên Dung cử chỉ ôn nhu, lời nói dịu dàng, điệu bộ mềm mại, đôi mắt đa tình đáng yêu, phát ra một tia nhìn khó hiểu nhìn hôn phu mỉm cười, thân thể của cô dựa sát vào hắn, thừa dịp cha mẹ còn đang bàn bạc việc tổ chức hôn sự, xem nên đãi ở khách sạn nào, mời bao nhiêu quan khách đến tham dự, không có thời gian chú ý đến cả hai, cô lấy ngón tay nhỏ nhắn thon dài của mình khẽ lướt qua tấm lưng của vị hôn phu, liền dùng sức cầu một cái.

“Ân?” Văn Nhân Chấn chỉ là nhú mày, không làm ra biểu tình đau đớn, có phải là hắn không biết sợ đau, chẳng qua đó chỉ là nỗi đau thể xác.

Khẩu Thiên Dung ngọt ngào, khẽ cười, đôi môi xinh đẹp dán tại bên tai hắn thầm thì, nói xong chỉ có hai người họ mới hiểu được.

Người bên ngoài đều nghĩ bọn họ là một đôi tình nhân có tình cảm sâu nặng, nhưng chỉ có Văn Nhân Chấn mới hiểu được trong đó là tư vị gì, hôn thể xinh đẹp của hắn đang dùng gót chân hung hăng dẫm lên bàn chân trần của hắn, thỉnh thoảng dùng sức xoay xoay, nghiêm khắc to nhỏ với hắn.

“Thời cơ còn chưa tới, người kiên nhẫn một chút cho ta, có biết không?”

“Hào, người nói cái gì ta đều nghe thế đấy.” Hắn cười, lộ ra một bộ dáng nghe lời, nghe thấy hôn thể nói thêm gì đó trong lời nói chứa thêm biểu tình sùng nịnh.

Chỉ có hắn mới hiểu được trong đó là tư vị gì!

^=====^

Hai năm sau ...

Trước cửa Khẩu gia, có rất nhiều chiếc xe đang đậu.

Xe nằm ngổn ngang trước cửa, xếp hàng dài cho đến cuối con đường, hai bên cửa dựng đầy các lẵng hoa được dùng để đi viếng, không có màu sắc rực rỡ chỉ có điểm thêm hàng chữ đen “ Chia buồn cùng gia đình” khách nhân phúng viếng.

Văn Nhân Chấn ngồi ở trên chiếc xe màu đen, mắt nhìn ra ngoài cửa sổ ngắm nhìn những lẵng hoa, khuôn mặt anh tuấn trông tiêu tụy hẳn đi, mày nhíu lại, các ngón tay thon dài không ngừng bấm vào lòng bàn tay.

Hắn sao lại có bộ dáng khó coi như thế này, hắn là Văn Nhân Chấn xuất thân trong gia đình hào môn, là cháu đích tôn, con trai trưởng trong nhà. Từ nhỏ đến lớn, hắn muốn thứ gì là có thứ đó, chưa bao giờ cảm thấy phiền não vì điều gì.

Nhưng lần này hắn phiền não thật rồi!. (Anh Chấn còn phiền còn sầu dài dài. .hắc hắc nhưng mà em thích... yêu anh quá.. chị SD đừng ghen..tội em)

Xe nhanh chóng tìm được bãi đậu xe, hắn dừng lại suy nghĩ trong đầu, khuôn mặt lạnh lùng, xoay nắm cửa muốn xuống xe.

Bên ngoài thứ ánh sáng gay gắt của máy ảnh chiếu thẳng vào hắn, cho dù có ở trong trường hợp đặc biệt nghiêm túc đến mức nào, các phóng viên vẫn là không có buông tha hắn, họ muốn có tin độc quyền về hắn để đăng trên tạp chí.

Hắn mặc bộ quần áo tây trang màu đen, nhìn qua hắn có vẻ lãnh khốc so với mọi ngày, vô luận phóng viên có đặt câu hỏi như thế nào, hắn một mực không trả lời.

“Văn Nhân Chấn, ngài là tới tham gia tang lễ của cha vợ phải không?”

Hắn không thể trả lời tùy tiện, bọn họ là phóng viên nếu chụp được câu nói nào từ hắn là viết hươu viết vượn làm mọi việc sẽ càng tẻ hơn, tình huống này rất đặc biệt họ còn muốn phỏng vấn hắn sao? Hắn đương nhiên là tới dự tang lễ của cha vợ, hắn là con rể không đến được sao?

Mặc kệ bọn họ cản trở, phiền nhiễu thế nào, hắn tăng nhanh cước bộ đi về phía trước bên mình còn có nhân viên tang lễ cùng đi theo vào Khẩu gia.

Phòng khách vốn xa hoa đã được bố trí thành linh đường, trước bàn là di ảnh của cha vợ, trong không khí tràn ngập mùi thơm của nhang bốn phía là các khách nhân đến viếng đang thì thầm nói chuyện.

“Người đã đến rồi.” Khẩu Thiên Dung mặc trên người bộ đồ tang màu trắng, cô không có khóc sụt sùi mà ngã vào trong lòng hắn để tìm kiếm sự an ủi, mà cô rất kiên cường, bộ dáng trấn định một mình chủ trì tang lễ, an bài mọi chuyện lớn nhỏ.

“Ân.” Hấn gật gù đầu, hai người trao đổi lẫn nhau bằng ánh mắt thông cảm “Ta đi xem qua mẹ ngươi.”

Hấn không thấy mẹ vợ ở linh đường, hấn là bà bị đá kích rất lớn, đang trốn trong phòng ngủ.

“Mẹ ta nhất định lại đề cập đến chuyện này chuyện kia”. Khấu Thiên Dung khuôn mặt tiều tụy nhỏ giọng nhắc nhở. “Ngươi hãy an ủi bà một chút.”

Văn Nhân Chấn vuốt cằm, tỏ vẻ thông cảm, cùng vài người quen biết trò chuyện một chút sau đó liền đi thăm mẹ vợ.

Hấn sinh ra đã là con cháu nhà Văn Nhân, đàn ông nhà Văn Nhân vốn đa tình, phong lưu, không có khả năng cả đời chỉ yêu một người phụ nữ.

Đây là lời nói biện hộ ư?

Đàn ông có tiền lại nổi tiếng đương nhiên rất tham lam

Đàn ông Văn Nhân đề tâm nhất chính là xuất thân của người phụ nữ bên cạnh mình, thứ hai là rượu, thứ ba mới là tiền. Nếu không vì phụ nữ sao lại kiếm nhiều tiền như vậy để làm gì?

Văn Nhân Chấn không phủ nhận sự thật đó, hấn chính là mẫu đàn ông như vậy, vẫn cảm thấy cha vợ là một người đàn ông kỳ lạ mà hấn chưa từng biết qua. (Rời anh Chấn sẽ từ từ học thôi...anh vốn thông minh mà...học nhanh lắm!)

Khấu Thiên Tử kinh doanh thật vất vả trong suốt mười năm liền đột nhiên trở nên giàu có, ông có cái nhìn xa rộng, vận khí lại vô cùng tốt, chỉ ngần ngại mấy năm đầu tư bất động sản mà trở nên giàu có, thành đạt. Cho nên, hấn cùng với đại tiểu thư Khấu gia kết giao với nhau mới không bị cha hấn phản đối.

Khấu Thiên Tử là một người đàn ông vừa có tiền có quyền, cũng không có hoa tâm, không thu dưỡng tình nhân, tình cảm yêu thương đều dành trọn cho gia đình, là người chồng vừa có trách nhiệm lại hết mực sùng vợ.

Ông chính xác là người đàn ông hiếm có!

“Cha ơi.....”

Khi hấn đi ngang qua linh đường, ở bên trong chính là linh cửu của cha vợ còn có tiếng khóc thê lương, nức nở truyền đến tai hấn, vì tò mò hấn dừng lại cuốc bộ, thấy bên quan tài có một thân ảnh mảnh khảnh đang nằm lên.

Khấu San Dung chưa bao giờ tỏ ra bộ dáng ủy mị, tao nhã của nhị tiểu thư Khấu gia trước mặt hấn. Ngoài các tiếng xầu là cô gái đánh đá, không lễ phép, không thủy mị, đoan trang.

Lúc này, cô một mình ôm lấy cổ quan tâm, mặc trên người chiếc áo tang màu đen, thân thể nhỏ nhắn dựa vào quan tài, mà cái người nằm ở bên trong mắt vẫn nhắm nghiền, cô nhỏ nhẹ hướng cha mà nói chuyện, trên mặt đầm đìa nước mắt, từng giọt từng giọt rớt xuống, ánh mắt xa xăm, bi ai, thông khổ so với người sắp chết là giống nhau. Nhìn qua thật đau lòng, thương tâm.

“Papa Không có cha.... Con rất là đau lòng mà....” Giọng nói nhẹ nhàng nhưng đầy ý tứ, lời nói nghẹn lại vì muốn cố nén đi những giọt nước mắt chực tuôn rơi, không thể không chế được tình cảm nước mắt cứ vậy mà tuôn rơi không ngừng.

Cô thật sự thương tâm, lòng cô quá đau đớn, như có cái gì đó bóp chặt trái tim cô, nó cũng đang rỉ máu. Nước mắt của cô đánh mạnh vào trái tim Văn Nhân Chấn khẽ run lên, khuôn mặt hấn trở nên căng thẳng, phiền não hơn.

Khấu San Dung ở trước mặt hấn, luôn bày ra bộ mặt giả tạo, vênh váo, thái độ cư xử thì cao ngạo, cô không thích hấn, luôn khinh thường hấn, lười nói chuyện với hấn, lúc nào cũng tỏ thái độ chán ghét hấn sẽ không ở trước mặt hấn mà biểu lộ bộ dáng yếu ớt, cần có người bảo vệ.

Cho dù hấn có là anh rể của cô, cho dù hấn cố gắng lấy lòng cô.....

Đây là lần đầu tiên hấn thấy cô rơi nước mắt, khóc thương tâm như vậy.

Bởi vì hấn đứng ở bên ngoài là cô không có nhìn thấy hấn, nếu thấy hấn cô sẽ có bộ dạng như vậy sao?

Tính cách của cô vốn quật cường hơn nữa cô cực kì chán ghét hấn, cô sẽ không cho hấn cơ hội thấy được bộ dáng yếu đuối của bản thân. Cô lau quệt đi nước mắt, cảm nắng lên, dùng ánh mắt khó chịu trừng hấn, trong lòng có ý muốn la rầy hấn “Nhìn cái gì! Ra ngoài ngay”.

Nhưng khi cô nhìn hấn, một câu cũng không có nói, tầm mắt vẫn chăm chăm nhìn hấn, ánh mắt ngây dại của cô như xuyên thấu trái tim hấn, nhìn lâu như vậy rồi cuộc cô vẫn không nghĩ ra hấn là ai.

Cô gái này, thương tâm đến nỗi trong mắt không có hấn.

Văn Nhân Chấn khuôn mặt thâm trầm, ánh mắt u ám, hấn cất bước tiến về phía trước đứng đối diện với cô, hấn sẽ chờ đến khi cô ý thức được trước mặt mình là ai.

“Ai?” tầm mắt cô mơ hồ, vô luận cô đã khóc rất lâu như vậy, nước mắt cứ nhiên mà tuôn rơi, trên mặt toàn bộ là nước mắt nước mũi phủ đầy, cô biết bộ dáng lúc khóc của cô siêu xấu, nhưng là cô không có cách nào khắc chế tâm trạng bi thương của bản thân.

Cô kiên cường nhưng không có nghĩa là cô vô tình, không biết yêu thương người thân.

Mấy ngày nay, cô đã khóc sưng cả hai mắt, vốn tưởng rằng nước mắt đã khô cạn, nhưng nhất tưởng mỗi khi nghĩ đến papa yêu thương đã mất, không còn cơ hội để cùng papa đùa giỡn, hay ánh mắt yêu thương của papa mỗi khi dỗ dành cô, không còn được nghe papa gọi cô là con gái ngoan, hay đưa cô đi cửa hàng mua quần áo, mỗi dịp hè lại dẫn cô ra nước ngoài chơi, nghĩ đến nước mắt không ngừng chảy xuống.

Hắn hiểu cô rất là thương tâm, đau lòng vì mất đi một người thân cận, luôn yêu thương mình.

Hôm nay cha sẽ được mang đi an táng, sẽ vĩnh viễn rời xa cô, nhưng cô không có cách nào đối mặt với sự thật, cô trốn vào trong này ở bên cạnh di thể của cha thêm một chút thời gian nữa, tưởng niệm hơi ấm, khuôn mặt, hình dáng ông thêm một chút nữa.

Cô thương tâm như vậy mà lại để cho kẻ khác nhìn thấy.

Cô theo bản năng mở miệng ngang ngạnh, bày ra biểu tình hung hăng, phẫn nộ lên tiếng, “Ai vậy? Nói chuyện đi!”

Văn Nhân Chấn phát hiện cô là không nhận ra hắn đang đứng bên cạnh, chợt nhớ tới cô là bị cận thị nặng lúc này không có mang kính sát tròng.

Hắn không lên tiếng, cũng không xoay người rời đi, chính là đứng ở trước mặt cô, đem bộ dáng thương tâm của cô thu hết vào trong đáy mắt, ánh mắt thâm trầm làm cho người ta không rõ hắn là đang suy nghĩ cái gì.

“Người là ai, ở trong này làm gì?” Nàng đứng lên, hướng thân ảnh mơ hồ rộng to, cảm thấy bức bối vì đối phương không có trả lời.

Hắn thân nhiên, lấy trong túi áo ra khăn tay sạch sẽ, một tay nâng lên cầm cô, nhẹ nhàng vì cô mà lau đi từng giọt nước mắt, nước mắt cô như thế nào vẫn không chịu ngừng lại.

“Người rốt cuộc là ai, hãy nói chuyện đi!” Cô nheo lại mắt nhưng vì đã khóc quá nhiều nên kính sát tròng cũng rớt ra mất rồi, cô không thấy rõ mọi vật trước mắt, chỉ có thể nhìn thấy mờ mờ thân ảnh của đối phương, thông qua hơi thở của hắn cô mới xác định trước mặt mình là một người đàn ông.

Mất vì khóc nhiều mà sưng cả lên, lại đau và xốn căn bản là cô thể thấy rõ đối phương trước mặt là ai, ai lại đối xử dịu dàng, ôn nhu với cô, lòng cô cảm thấy thoải mái hơn đôi chút, tâm liền thanh thản, cái cảm giác này khiến cô cảm thấy không an toàn.

“Người là ai?” Vì sao sẽ đối xử tốt với ta như vậy? Vì sao đối với ta lại ôn nhu?

Cô không cần ai an ủi bởi vì cô là Khấu San Dung, tính tình ngang bướng, tùy hứng, đối thủ có ở nhiều nơi, là đứa con không được mẹ xem trọng, lại không có bạn bè thân thiết, lại càng không có ai hiểu biết qua cô, cho nên papa mất đi sẽ không còn ai ở bên cạnh an ủi, che chở cho cô.

Bộ dáng yếu ớt của cô bị người xa lạ kia trông thấy tất cả, mà người này chẳng những không chế nhạo cô mà ngược lại còn... làm cho lòng cô càng chua xót.

Bao nhiêu uất ức, đau lòng những khi cô bị mẹ trách mắng đều chỉ có cha là phát hiện cô ở trong lòng đang khóc, vì cô mà lau đi nước mắt, còn làm trò đùa cô vui, kiên nhẫn dỗ dành, an ủi đến khi cô nín khóc, mỉm cười mới thôi.

Cái người xa lạ mà dịu dàng này khiến cô nhớ tới thời gian cô ở cùng papa, lòng cô không khỏi đau đớn, lại có một chút ấm áp trong lòng.

Cô không phải là người mà không ai thích, không ai cần ư? Dù sao cũng còn có một người chịu đến an ủi cô, nguyện ý vì cô mà lau sạch nước mắt, cho dù người ấy kiên quyết không nói chuyện với cô.

“Người đến tốt cùng là ai, vì sao không nói lời nào?”

Lời vừa nói ra nước mắt lại tuôn rơi, cô không vùng vẫy, khóc to làm loạn mà cứ lẳng lặng để cho nước mắt chảy xuống, một giọt nước mắt trong suốt rơi xuống mu bàn tay của Văn Nhân Chấn.

Hắn trầm tĩnh, ổn trọng, thân hình hơi hơi chấn động, hai tròng mắt đen thâm thúy phát ra cái nhìn ấm áp.

Hắn kéo tay cô, lấy khăn tay nhét vào trong lòng bàn tay của cô, im lặng nhìn cô đem tất cả bi thương của cô cất giữ vào lòng của hắn, như trước vẫn không có mở miệng, tiếp theo đó là quay lưng bỏ đi.

Cảm giác được người kia rời đi, Khấu San Dung hô lớn, “Uy.....” Người nọ không có quay lại, bởi vì tiếng bước chân càng ngày càng xa.

Cô nhìn chiếc khăn hình như đã từng thấy qua màu sắc, sợi vải mềm mại đắt tiền lại ngửi thấy mùi nước hoa..

Cô nhìn chiếc khăn tay là nghĩ không ra chủ nhân khăn tay này đến tốt cùng là ai.....

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 3

edit: SunAe

“A Chấn, con đã đến rồi.” Khẩu phu nhân mới một nằm ở trong phòng của mình, về mặt bình dị, thuần khiết căn bản là không có trang điểm, nhìn qua giống như là quả phụ hơn tứ tuần, thấy Văn Nhân Chấn xuất hiện, bà lập tức ngồi dậy.

“Mẹ.” Hấn mở miệng kêu, ngồi vào bên cạnh Khẩu phu nhân.

“Ta đã nói với ông ấy rất nhiều lần, rượu không cần uống nhiều như vậy, đừng luôn ăn những thức ăn có nhiều dầu mỡ, ăn thanh đạm một chút huyết áp sẽ không cao, ta là ngày nào cũng khuyên bảo, ngăn cản vậy mà.....” Đột nhiên nói đi là đi, cái gì cũng đều bỏ lại, ta một người như thế nào mà sống đây? Ta hai đứa con gái thật là khổ tâm nếu không ta sẽ cùng đi với ông.....” Nói hết lòng, Khẩu phu nhân lại thương tâm mà khóc rống lên.

Văn Nhân Chấn bảo trì trầm mặc, là đang nghe Khẩu phu nhân kể khổ, nhưng sao lại không có giống nhau — hấn trong đầu không ngừng hiện lên hình ảnh Khẩu San Dung khóc như vậy mà thương tâm, như là mất đi cả thế giới vậy, trống rỗng đến vô thần.

Khẩu Thiên Tứ đang chiều đãi đãi tác ở nhà hàng, đột nhiên lên cơn đau tim rồi hôn mê, sự tình xảy ra đột ngột ngoài ý muốn làm cho bác sĩ trở tay không kịp.. khiến cho tâm tình hấn rối bời, cũng làm thay đổi cả kế hoạch của hấn.

Hiện tại, hấn nên đối phó việc này ra sao?

“Ta biết lúc này không thích hợp để nhắc tới hôn sự của hai con, nhưng con và Thiên Dung đã đính hôn được hai năm, ta muốn các người nhanh chút tiến hành việc kết hôn, danh chính ngôn thuận để người ngoài không còn bàn tán ra vào, hai đứa cứ trì hoãn mãi, cha Thiên Dung nhắm mắt cũng an lòng, sắp tới Thiên Dung cũng đã ba mươi, không thể vì giữ đạo hiếu mà đợi thêm ba năm nữa, ba nàng mới vừa mất.....” Đợi qua trăm ngày của ông ấy, đem hôn sự của hai đứa đã chuẩn bị từ trước ra mà hoàn tất đi.”

Thì ra, đây là ý tứ mà Khẩu Thiên Dung nhắc nhở hấn “Chuyện này nọ”, hấn có muốn trốn cũng không xong, vậy thì đối mặt với nó còn hơn.

“Con đừng nói với ta là hai đứa còn trẻ chuyện kết hôn nên để sau, nếu đợi thêm ba năm nữa thì Thiên Dung đã già mất rồi, người ngoài nhìn vào lại thấy các người đính hôn đã lâu còn không đem hôn sự ra mà hoàn thành thật là không hay. Rất nhiều bạn bè của ta đều hỏi khi nào thì có hỷ sự đây, người không thể làm mất mặt ta, cũng không muốn người khác nghi ngờ, hiểu lầm hai đứa...”

Cô ta nói phải để tang cha ba năm sao?

Văn Nhân Chính hỏi bản thân mình phải chờ đợi hôn thê thêm ba năm nữa sao? Đáp án đương nhiên là không thể!

Đành vậy, hấn quyết định thuận theo tự nhiên mà làm.

“Con đồng ý với mẹ vợ đem hôn sự đã ước định sớm hoàn thành”. Văn Nhân Chấn gật gật đầu.

Hôn lễ không cần quá long trọng, nhưng không thể thiếu các nghi thức cưới xin thông thường, nếu đã rõ con cứ như vậy mà tiến hành.

Con rể đã đồng ý trong lòng Khẩu phu nhân cứ tưởng là mình nghe lầm, dù sao hai đứa cũng đính hôn hai năm, quan khách cũng đã chờ đợi Văn Nhân Chấn sẽ nhanh chóng tuyên bố kết hôn nhưng kết quả một chút tin tức cũng không có, bà lo lắng đến độ giống con kiến bò trên chảo nóng.

Nay Văn Nhân Chấn không có trốn tránh vấn đề, lại đồng ý đem hôn sự mà hoàn tất làm cho Khẩu phu nhân rất vui mừng, thỏa nguyện nhưng chưa kịp lâu lại nghĩ đến tang sự ở trong nhà.

“Đáng tiếc, cha Thiên Dung không kịp nhìn thấy con gái mặc áo cưới, nếu hai đứa kết hôn sớm một chút.....” Thật là tốt biết mấy.” Nói xong lời này, bà lại thương tâm mà khóc lên.

Văn Nhân Chấn không tỏ thái độ gì, biểu tình bình tĩnh, mày hơi nhíu, trong đầu không ngừng tưởng niệm bộ dáng bị thương của Khẩu San Dung.

Cố gắng an ủi mẹ vợ, Văn Nhân Chấn rời khỏi phòng đi về phía phòng khách để tìm vị hôn thê, hấn thấy cô đứng trước cửa chính đang cúi đầu đáp tạ khách viếng, về mặt đau thương nhưng không biểu lộ ra ngoài.

Trái lại đứng ở bên kia, về mặt hốc hác, đôi mắt sưng đỏ, Khẩu San Dung vẫn thùy chung nhìn ngắm di ảnh của papa, không hề để tâm đến người nào.

Hấn nhìn cả hai chị em, chậm rãi đi tới chỗ hôn thê xinh đẹp, kéo cô đến chỗ tối nói nhỏ: “Ta đã đồng ý với mẹ vợ hôn sự”

Khẩu Thiên Dung đột nhiên trừng lớn mắt nhưng cô vốn là cái người thùy mị, đoan trang làm sao có thể phát hỏa, làm loạn.

“Không cần lo lắng.” Hân hướng cô cam đoan, ngữ khí tỏ vẻ tự tin. “Ta sẽ nghĩ ra biện pháp thỏa cả đôi đường.”

Khấu San Dung cảm thấy chuyện cha mất đi chỉ là mộng thôi khi tỉnh lại sẽ không là thật, nước mắt cô cũng tuôn rơi nhưng mà không giống với em gái đau lòng thương tâm, chỉ là khi nghĩ tới vẫn rất đau lòng, khổ sở hơn nữa làm sao nhanh như vậy mà kết hôn.....

Cha mới mất được ba tháng, chị cô chính là người đứng ra thu xếp tang sự, hoa tươi còn chưa héo, ngay sau đó chị lại tổ chức kết hôn cùng Văn Nhân Chấn.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Edit: SunAe

Beta: rùa lười hướng dương xanh

Khấu San Dung mặc chiếc áo dạ hội màu hồng phấn dành cho phù dâu đứng chờ ở đại sảnh. Nhìn quan khách vui vẻ đến dự tiệc cưới, phấn khởi chờ mong nghi thức đón dâu sắp bắt đầu, đối với hôn lễ này tâm tình cô thật không vui vẻ.

“Chị thật sự phải gả đi sao?” Cô thì thào tự nói. Vì sao nhanh như vậy đã muốn kết hôn? Papa vừa mới mất, chị không thể cho người thân ở nhà có thêm thời gian thích ứng với hoàn cảnh mới sao?

“Người đứng ở chỗ này làm cái gì? Nhanh chân vào bên trong phòng hóa trang chiều cô chị mình đi.”

Từ sáng sớm Khấu phu nhân rất tất bật, lại thấy con gái thờ ơ việc hỷ sự trong nhà, bà tức giận mắng cô hai câu, đứng chắn ngang trước mặt cô.

Cô hơi lão đạo, giày cao gót vấp phải làn váy thiếu chút nữa té ngã, nhìn mẹ tức giận bỏ đi, cô mở miệng cười khổ.

Trong mắt mẹ, từ trước đến nay bà chưa từng hiểu qua cô, mẹ chỉ quan tâm chị gái vừa xinh đẹp ôn nhu, lại được gả vào hào môn, vì chị mà lo lắng, tất bật tổ chức hôn lễ. mẹ hoàn toàn không có nhìn qua cô ba tháng nay đã gầy đi rất nhiều, sắc mặt khó coi như thế nào, cô là hoàn toàn không nuốt trôi thứ gì vào bụng, tuần trước cô đã phải sửa lại chiếc váy phù dâu quá rộng, hiện tại trông nó khá hơn một chút, nhưng vẫn còn hơi rộng.

Khấu San Dung trầm tư suy nghĩ. Cô đã làm sai việc gì? Đã nhiều năm như vậy, mẹ cũng không có thay đổi nhưng mà cô cũng đã quen rồi, cũng đã vượt qua..... Không, cảm giác vẫn là đau lòng, dù thời gian có lâu hơn thì vĩnh viễn lòng cô vẫn cảm thấy nhói đau.

“Ôi, con không phải San Dung sao? Con đã trưởng thành thật rồi!”

Cô đang muốn đi vào tham dự hôn lễ, bà đi trông thấy cô, kéo lại bên người.

“Chào đi.” cô lễ phép hô lên một tiếng.

“Chúc mừng a, chị con chọn người rất khá, khi nào thì đến phiên con đây?”

Trong mắt mọi người, chị và hân kết hôn thật sự rất xứng đôi, chỉ có cô vẫn là không tin tưởng: Có tốt như vậy sao? Văn Nhân Chấn so với papa của cô là kém rất xa.

“... Con còn trẻ lại chưa có công việc ổn định, không nghĩ đến chuyện kết hôn”. Cô phi thường không đồng tình với bà dì, nén nhịn bất mãn đáp trả bằng giọng lễ phép, theo quy cũ xã giao thông thường.

Con cũng đừng vô tâm quá như vậy, mẹ con thật sự lo lắng cho con, em gái ta nhờ ta tìm cho con một đối tượng tốt, tuy rằng so với nhà Văn Nhân là không bằng, nhưng so với nhà con là môn đang hộ đối tượng xứng với nhau, hôm nào rảnh cả hai gia đình cùng nhau ăn cơm một bữa, mẹ con cũng rất vừa lòng hân.

Bà dì còn nói thêm gì đó nhưng căn bản là cô không để tâm, vì cô cho đó là chuyện vớ vẩn.

Nhà Khấu gia cũng giàu có, không phải là sản nghiệp được thừa kế từ tổ tiên mà là papa khó nhọc gầy dựng trong mười mấy năm, phấn đấu làm giàu, đơn giản mà nói là cái nhà giàu mới nổi, mẹ cô vốn là bà quản gia của gia đình rất là tiết kiệm, tích lũy tiền bạc trong nháy mắt biến thành quý phu nhân tiêu tiền như rác.

Mẹ cô trước kia rất hâm mộ bà dì được gả vào gia đình hào môn, sống sung sướng, sau này mẹ cô lại cảm thấy nhà bà tiền tài, thế lực còn vinh quang hơn cả chị gái, cô cảm thấy mẹ không còn giống như xưa nữa.

Vì vậy, mẹ cô hy vọng hai đứa con gái đều được gả cho người giàu có, tiếng tăm cho dù là có gả cho Văn Nhân Chấn một người có hoa tâm, mẹ cô cũng sẽ đồng thuận miễn là có tiền, thì điều là người trong sạch, là người tốt.

Mẹ là nhờ bà đi mai mối cho cô, cũng là một đối tượng tương xứng, danh giá.

“A, San Dung người bị làm sao vậy, như thế nào mà đi vội như vậy cũng không nói với ta một tiếng, không lễ phép mà!”

Cô nhìn không được bà đi nói nhiều của mình, lại không muốn tiếp tục dây dưa, xoay người trốn đi, hoàn toàn không để ý bà đi ở phía sau lưng tức giận kêu to.

Tìm một chỗ vắng vẻ, không ai chú ý tới, dựa lưng vào cây cột, cô thở mạnh một cái ra ngoài.

Chào hàng – mẹ là khẩn cấp muốn gả cô đi mà, chỉ cần đối phương gia thế cũng khá tốt, không làm cho mẹ cô mất mặt, ai cũng đều có thể đem cô mang về nhà, cô là hận chết cái sự sắp đặt này, càng hận chính mình không có cách nào phản kháng lại mẹ cô.

Bởi vì, cô vẫn hi vọng.....

Đột nhiên, âm thanh nhón nháo ở phía trước truyền đến đánh gãy suy nghĩ của cô, ở phía trước cửa là một đám người đông đúc, đang háo hức chờ chú rể đến rước dâu.

Đã tới giờ chị cô xuất giá, Khẩu San Dung cả người run rẩy, nhắm hai mắt lại hít thở sâu, đem đau buồn của mình đặt ở đáy lòng, cố gượng ép mình nở nụ cười, trở lại vị trí phù dâu.

Văn Nhân Chấn xuống xe, dáng người cao lớn, hần là đang mặc lễ phục, càng nhìn càng thấy quý phái, khuôn mặt anh tuấn, cả người toả sáng hào quang, vẻ mặt chú rể rất là hăng hái, vô cùng vui mừng.

“Không được vào, chưa tới giờ, còn sớm lắm!” nhóm phù dâu bắt đầu làm khó để không cho chú rể vào đón cô dâu.

Nhìn cảnh này cô rất có hứng thú, đứng ở bên ngoài hai tay đặt trước ngực, cô rất muốn xem Văn Nhân Chấn bị làm khó dễ sẽ lộ ra biểu tình gì, loại cảm giác này rất là lý thú!

Ngay tại thời điểm cô vừa cảm thấy vui vẻ, bất ngờ có ai đó ở phía sau kéo tóc cô, cô kinh hô một tiếng, quay lại nhìn liền thấy vẻ mặt hốt hoảng, thất thần của mẹ.

“Ngươi lại đây!”

Nói xong, mẹ trực tiếp lôi kéo tay cô, cả hai rời đi khỏi đám đông vội vàng lên lầu hai, đi vào phòng chị cô.

Phòng chị cô cũng giống với con người chị, trang nhã, nữ tính, tường được sơn màu trắng, cả phòng đều được trang trí như cung điện công chúa, trong phòng không có bóng dáng cô dâu mà chỉ có người thợ trang điểm đang lo lắng, hốt hoảng, bộ lễ phục dành cho tân nương vẫn nằm ở trên giường.

“Chuyện gì đã xảy ra?”

“Chị dâu? Không phải mẹ và chị lại cãi nhau đấy chứ? Mẹ đã nói gì với chị vậy!”

Cánh tay bị mẹ nắm chặt, cô chỉ cảm thấy choáng váng, căn bản là không hiểu đã xảy ra chuyện gì.

“Ta và chị người có nói chuyện gì đâu, mẹ đừng tay, mẹ làm cho con thực không thoải mái!” Cô không kiên nhẫn rống to.

“Xong rồi, xong rồi..... Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?” Khẩu phu nhân dừng tay, ở trong phòng đi tới đi lui, lăm bầm rầu rĩ, bộ dạng ủ dột.

Khẩu San Dung hít sâu vào làm cho cảm giác choáng váng tạm thời biến mất, mới ý thức sự việc thật kì lạ.

Chị là nên ở trong phòng chờ đợi hần tới đón dâu?

“Cô dâu đâu rồi?” Nàng hoảng sợ hỏi cô gái trang điểm, chỉ có duy nhất cô ấy ở suốt trong phòng với chị cô.

“Nửa giờ trước, cô dâu bảo đau bụng không được thoải mái muốn đi toilet, tôi chờ mười lăm phút đều không thấy cô ấy trở ra, liền đi vào trong xem thử mới phát hiện cô ấy không có ở bên trong.....” Cô thợ trang điểm cũng vì kinh sợ, mà nói chuyện có phần lúng túng, ấp úng.

Khẩu San Dung không thể tin được từng lớn mắt, ý niệm thứ nhất hiện ra trong đầu là cô nên vào xem phòng tắm của chị, vừa ngẩng đầu thì thấy cửa sổ bị mở bung ra, còn có cái dây thừng được làm từ những bộ quần áo cột lại với nhau còn có cả khăn tắm ở trong đó làm thành một sợi dây dài thả xuống bên dưới.

Cô kinh ngạc nói không ra lời, hoàn toàn không thể tin được. Từ nhỏ chị là đứa con ngoan trong nhà, là cục cưng của mẹ, sao chị có thể làm ra loại sự tình như thế này? Ở hôn lễ của chính mình sao lại tìm cách bỏ chạy?!

Cô rất muốn vỗ tay thật to, vui mừng cười lớn vì chị thật thông minh, nhưng tình hình này thật là rối loạn mà! Cô tuy cảm thấy Văn Nhân Chấn không xứng với chị gái, rất muốn phá hư bọn họ, nhưng chị cô không thể đào hôn, bởi vì làm như vậy sẽ khiến mặt mũi hai gia đình Khẩu gia và Văn Nhân gia bị mất mặt, bị người khác cười chê, dèm pha rất lâu đây!

“Cốc Cốc –”

Tiếng gõ cửa truyền vào làm người ta rất lo lắng, bên ngoài tiếng cười đùa hi ha hi hô vui vẻ của mọi người khiến cho người ở bên trong không biết phải làm sao.

Khẩu San Dung nhìn thấy sắc mặt của mẹ vô cùng khó coi. Mẹ hốt hoảng hoảng, mà cô cũng rất băn khoăn chị sao có thể đào hôn vào ngày hôm nay?

Hiện tại..... Nên làm cái gì bây giờ? Có nên mở cửa ra hay không? Nếu mở thì phải giải thích như thế nào với Văn Nhân Chấn, nói là cô dâu đã mất tích rồi?

Bên ngoài bắt đầu phát ra âm thanh tranh cãi, giành co mà trong phòng cô và mẹ bất lực nhìn nhau. Sau một hồi lâu, bên ngoài dần dần yên ắng hơn Văn Nhân Chấn trầm giọng lên tiếng.

“Mở cửa ra, tôi không tính nói lại lần thứ ba.”

Giọng nói uy nghiêm, ngữ khí mùi phẫn quyết liệt làm cho người ta không khỏi run sợ.

Khẩu phu nhân cả người run lên, vẫn là dấu không được sự việc khủng khiếp này, bước từng bước chậm chạp ra mở cửa.

Văn Nhân Chấn một mình bước vào trong, ánh mắt sắc bén nhìn lướt qua phòng một vòng, thấy thợ trang điểm mặt xanh như tàu lá, miệng há to, run rẩy hần xoay người đóng cửa lại.

“Bây giờ có thể nói cho tôi biết, cô dâu của tôi ở nơi nào?”

Căn phòng vốn rất to nhưng là bị khí thế khiếp người của Văn Nhân Chấn vừa đi vào đã áp đảo, nhất thời làm cho người ta hô hấp không thông, hơn nữa..... Khuôn mặt hần không lộ ra biểu tình, làm cho người ta đoán không ra hần đang suy nghĩ cái gì.

Ngày kết hôn mà cô dâu lại bỏ trốn Văn Nhân Chấn đối mặt với sự việc nghiêm trọng này lại biểu hiện quá mức bình tĩnh, làm cho cô rất là kinh ngạc.

“A Chấn, mẹ không biết Thiên Dung đã đi đâu, di động căn bản là gọi không được, hộ chiếu của nó mẹ tìm cũng không thấy.....” Khẩu phu nhân kích động giải thích, nói cho hần biết bà không phải đồng phạm.

Văn Nhân Chấn lẳng lặng nghe, một câu cũng không nói, hần hướng sô pha ngồi xuống, tay dựa vào thành ghế, dùng ánh mắt sâu xa khó hiểu nhìn Khẩu phu nhân khóc nức nở. Cuối cùng, hần dừng lại tầm mắt trên người Khẩu San Dung.

“Tôi mặc kệ.” Hần mãnh liệt không phân rõ phải trái, nói ra ba chữ. “Hôn lễ này là người nhà Khẩu gia kiên trì muốn làm, Văn Nhân gia mặt mũi còn để đâu, Khẩu Thiên Dung đào hôn không có khả năng quay lại, nhanh chóng tìm cô dâu mới thay thế cho tôi, vô luận như thế nào tôi hôm nay nhất định phải mang cô dâu đi.

Người nhà Khẩu gia không chịu trông chừng tốt cô dâu, đây là lỗi của các người, nghe hần ngang ngược không phân rõ đúng sai lên tiếng giáo huấn khiến cho cô nhẹn không được phần nộ.

“Chị đã bỏ đi, tôi và mẹ như thế nào tìm một cô dâu khác cho anh!” Khẩu San Dung không thể nhẹn được nữa hướng hần rống to.

Văn Nhân Chấn hơi nheo mắt, dùng loại khí thế bức người nhìn chăm chăm cô chậm rãi nói: “Trước mắt còn có một người dự phòng, không phải sao?”

Trước mắt còn có một người dự phòng?

Cô là ý thức được người hần muốn nói tới là ai, cô khó có thể tin tưởng trùng lớn ánh mắt, thật sâu trong lòng cảm thấy hần điên mất rồi!

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Không chỉ Văn Nhân Chấn điên rồi, cô lại càng hoang mang lo sợ mẹ mình cũng điên theo, mẹ muốn cô thay chị thế chỗ cũng là có lý do, nguyên nhân thật sự chính là sợ mất thể diện Khẩu gia.

“Cha con mất rồi, chúng ta cần phải hoàn tất hôn lễ này, chính là không để quan khách cho là nhà chúng ta không có đàn ông mà khinh thường, hiện tại

chị con đã bỏ nhà đi, mặt mũi của mẹ như thế nào, Dung Dung, con có hiểu cho khổ tâm của mẹ không!”

Sĩ diện không phải là trọng yếu, chỉ cần cả nhà chúng ta hạnh phúc sống bên là đủ rồi? Hôn sự này là trái tự nhiên, nếu gượng ép tiến hành mẹ nghĩ là tốt đẹp sao?

Văn Nhân Chấn thích là chị, muốn kết hôn cũng là với chị, chị đã bỏ trốn lại ép con thay thế chị gả cho hắn, có chuyện nào hoang đường như vậy, người khác nhìn vào lại nghĩ như thế nào?

“Mẹ.....có hay không nghĩ tới hạnh phúc của con?” Khẩu San Dung vẽ mặt đau thương nhìn mẹ cô.

Bình thường người bên ngoài cho cô là không có khí chất, tính khí không tốt, nếu biết cô bức chị bỏ đi, rồi cướp đoạt hôn phu của chị gái, thì người khác còn nghĩ cô xấu xa đến thế nào?

Tiếng xấu như vậy sẽ đeo bám cô cả đời?

“Vậy con có nghĩ tới cha ? Ông ấy vừa đi không bao lâu, nhà chúng ta liền có loại đại sự này con lại muốn bỏ mặc, cả hai đứa con đều vô tình giống nhau ta biết làm sao đây? Mẹ nuôi con khôn lớn như vậy, con không thể nghe lời ta một lần sao?!”

Mẹ muốn con giúp như thế nào? Mẹ làm sao có thể để con xuất giá thay chị, quan khách đều biết chị là cô dâu chân chính? Chúng ta lại không phải đang sống ở thời cổ đại, cô dâu chưa xuất giá sẽ không lộ diện bên ngoài, ai cũng chưa từng thấy qua. Ai cũng biết đây cô dâu là Khẩu Thiên Dung lại biến thành Khẩu San Dung, mẹ chẳng lẽ nghĩ những người khác là ngu ngốc, mắt bị mù hay sao?

Thật sự là vợ vẫn đến cực điểm!

“Con không —”

Chưa kịp nói hết lập tức bị mẹ cô trách móc “Người nghĩ cho cha mình một chút rồi lại nói cho ta biết người có đồng ý giúp Khẩu gia chúng ta vượt qua cửa ải khó khăn này!”

Nghe mẫu thân dùng cái chết của papa uy hiếp cô, những gì đang dự định muốn nói toàn bộ nuốt trở về.

Danh tiếng của papa không phải dễ dàng có được nay vì chị nóng nảy, nhất thời vô tâm mà hủy đi thanh danh, cô làm sao để cha mất rồi mà còn chịu đựng miệng đời thế gian?

Cô rất khó xử lại thấy khuôn mặt dữ tợn của mẹ vì tức giận mà đỏ gay gắt.

Mất liếc nhìn Văn Nhân Chấn lại vô cùng bình tĩnh đến đáng sợ, hắn vẫn thư thái ngồi ở sôpha, quăng ra cái yêu cầu chết người, vẫn là lãnh đạm nhìn mẹ con cô vì vậy mà đầu khẩu với nhau.

Lúc này cô mới phát hiện, Văn Nhân Chấn là đang chăm chú nhìn cô, làm toàn thân cô lông tơ dựng thẳng đứng lên, hắn như mỉm cười, ý cười thích thú ở tận đáy mắt, thật sự khó có thể phỏng đoán hắn giờ phút này đang tính toán cái gì.

Cô dâu của hắn đã bỏ trốn, phòng khách lại đang có rất nhiều quan khách còn có phóng viên đến thu hình hôn lễ, chị cô để lại một cục diện rối rắm cho cô giải quyết, hại cô và mẹ không biết xử trí ra sao, mà đương sự Văn Nhân Chấn lại bình thản xem như không có việc gì liên quan đến hắn, hắn lại không tỏ vẻ tức giận, phần nộ ngược lại mặt không hề biến sắc mà kiên quyết đòi mạng cô là kẻ thế thân.

Phải nói hắn là dạng người như thế nào đây?

“Cô dâu có thể tùy tiện thay thế sao?” Nhịn không được oán hận muốn đánh chết hắn ngay lập tức, nội tâm nóng nảy, bức tức cô lặp lại câu hỏi lần nữa “Ai cũng có thể được sao?!”

Hắn làm sao hành động tùy tiện như vậy? Chị cô bỏ trốn hẳn chẳng những không vội vã tìm người về còn lãnh huyết nói hôm nay nhất định phải đem người trở về, chẳng lẽ..... Chị vì phát hiện hắn vô tình, xấu xa như vậy nên mới lựa chọn đào hôn sao?

“Đương nhiên không phải ai cũng có thể, hiện tại tôi nghĩ chỉ có một người có khả năng thôi.” Văn Nhân Chấn mỉm cười trả lời, tại thời khắc nguy cấp mà hắn còn cười được ư cô tuyệt đối không cho rằng hắn thiện lương ngược lại cảm thấy hắn rất là đáng sợ. “Cô quyết định xong chưa? Thời gian không còn sớm” Hắn mở miệng thúc giục ra vẻ như là đang nói chuyện với hôn thê nhanh lên một chút nếu không sẽ muộn giờ lành.

“Giờ lành sắp qua, Dung Dung, con nhanh chút thay lễ phục” Mẹ cô đem hi phục của chị đưa cho cô, ra sức nhét vào trong lòng cô.

“Mẹ.....” Cảm chiếc váy cưới lộng lẫy lại như cầm củ khoai nóng hổi cô gượng gạo tiếp nhận, Khẩu San Dung một chút cũng không vui vẻ, miễn cưỡng đứng dậy, trong lòng cảm thấy chua xót. “Mẹ có hay không nghĩ tới cô, cô sao phải thay chị xuất giá, truyền ra ngoài có bao nhiêu khó nghe?”

Vì che dấu việc đào hôn của chị, mẹ cô lại xem trọng nhất là thể diện, cô trở thành vật hi sinh, ngày sau nếu chị trở về còn có người nào đàn ông nào muốn lấy cô?

“Dung Dung, con ừm khuất bản thân một chút được không? Coi như là vì papa, vì Khẩu gia chỉ cần chị con trở về mẹ sẽ không để con lại đau lòng.” Khẩu phu nhân thấy cô còn có một chút phản kháng, đành phải thấp giọng thỉnh cầu.

Trong lòng chua xót nước mắt cô tự nhiên rơi xuống.

Thay chị xuất giá... Khi nào chị trở về bên cạnh Văn Nhân Chấn, cô mới có thể rời đi, trở lại thân phận ban đầu.

Thanh danh có quan trọng như vậy sao? Nếu không phải vì mặt mũi của Khấu gia cô tình nguyện không gả chứ không thể mang tội danh đoạt chồng của chị gái.

Cô phải làm như vậy sao? Cô muốn chạy trốn, giống với chị lâm trận bỏ chạy — đáng tiếc, cô không có dũng khí như vậy.

Biết rõ như vậy là sai, biết rõ người khác sẽ như thế nào là chê cười, nói cô không có đạo đức nhưng cô không có biện pháp phản kháng lại mẹ mình, tình thâm cùng bạo lực làm cho lòng của cô đau quá...

“Được.” Cô đột nhiên gạt đầu một cái, nước mắt ở trong hốc mắt muốn trào nhưng là cô quyết cường không cho nước mắt rơi xuống “Ta gả.”

Mặc kệ, cái gì cũng không quan, dù sao mẹ chưa từng nghĩ đến hạnh phúc của cô, thôi thì tùy tiện làm cho xong chuyện!

Cô ôm lễ phục của cô dâu bước vào phòng tắm, phanh một tiếng đóng cửa lại, cô bấm chặt ngón tay vào lưng, nén nhịn rất là muốn khóc rống lên.

Đắm chìm trong cảm xúc đau khổ Khấu San Dung không có chú ý khi bản thân mới gạt đầu đồng ý Văn Nhân Chấn ngồi bên kia trong nháy mắt chậm rãi thở hắt ra, một giọt mồ hôi lạnh giữa trán hắt chậm rãi rơi xuống.....

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

edit: SunAe

beta: xanh xanh

Cô dâu vốn là người chị nay lại biến thành người em gái, quả nhiên khi quan khách biết chuyện có rất nhiều lời xì xào, bàn tán.

Người đại diện Văn Nhân gia làm công tác xã giao đối với quan khách dự lễ mà giải thích sự tình.

Văn Nhân Chấn cùng Khấu gia nhị tiểu thư từ sớm đã được đính ước với nhau, nhưng bởi vì Văn Nhân Chấn bản khoản Khấu San Dung tuổi còn nhỏ, mà đại tiểu thư Khấu Thiên Dung cũng vì muốn bảo hộ em gái nên hai người mới liên thủ nhau giấu diếm trường bối hai nhà, chờ đến khi Khấu San Dung chuẩn bị tốt tâm lý mới công khai mối quan hệ của hai người ra bên ngoài.

Văn Nhân Chấn cùng Khấu Thiên Dung vốn là bạn bè thân thiết, cùng nhau sắp đặt mọi chuyện.

Cách nói quả thật khiến người khác không khỏi nghi ngờ, nhưng là — cũng có một nửa là thật.

“Hắn đã thành công.”

Ở buổi tiệc cưới chú rể vì bị chúc quá nhiều rượu mừng khiến sắc mặt trở nên ửng hồng, cả người lâng lâng say, hắn là đang đứng ở ban công trong thư phòng, tay một bên cầm bộ chiếu nơ còn một bên cầm lấy điện thoại, miệng khẽ cười, cái loại cảm giác thỏa mãn được ý đồ thực sự rất sáng khoái, tâm tình thật là vui vẻ.

“...” Bên kia điện thoại âm thanh tút tút kéo dài trầm mặc qua một hồi lâu mới truyền đến tiếng thở dài của một phụ nữ lên tiếng nói trước: “Ta không nghĩ người so với ta lại càng hiểu rõ em gái ta hơn, ta thật sự không biết mình hành động như vậy là đúng không nữa, Dung Dung — con bé nếu biết rõ câu chuyện cả đời này nó nhất định sẽ hận chết người.”

“Đúng vậy cô ấy sẽ hận chết ta.” Văn Nhân Chấn khuôn mặt tuấn tú nổi lên một chút cười khổ.

Bàn tay hắn nắm chặt cái nơ nhớ lại ở buổi lễ cô gái nhỏ mặc bộ hi phục màu đỏ bằng tơ lụa, bàn tay nhỏ bé của cô dè dặt đặt lên tay của hắn.

Chiếc khăn voan màu trắng phủ lấy khuôn mặt cô, khiến người khác mơ hồ nhìn không rõ dung nhan hoàn mỹ, xinh đẹp của cô dâu, dù cô là tổ vè trần định vẫn không dấu được toàn thân cô đang run rẩy, lưng cố đứng thẳng để không quy ngã, tất cả đều đập vào mắt hắn người con gái ấy sao lại kiên cường đến vậy, tất cả đều do hắn gây ra cho cô.

“Bất quá, ta sẽ đối xử tốt với cô ấy.”

“Phải không? Ta thực hoài nghi Dung Dung có muốn nhận tấm lòng thành của ngươi không.” Khấu Thiên Dung biết em gái có bao nhiêu quật cường, nhịn không được vui sướng khi thấy người gặp họa mà cười to thành tiếng.

“Cũng nhờ ngươi tính kế tốt, Khấu Thiên Dung.” Văn Nhân Chấn đau đầu, hai tay xoa lấy huyệt thái dương.

“Ta chỉ là muốn tốt cho con bé thôi.”

“Thôi đi, ngươi và ta cùng là một loại người.” Hấn vạch trần bộ mặt nguy trang của cô.

Hấn sinh ra ở Văn Nhân gia có thói quen để đạt được mục đích không từ thủ đoạn nào mà Khấu Thiên Dung cùng với hấn đều giỏi nguy trang, che dấu tính cách cùng kế hoạch của bản thân.

Văn Nhân Chấn không tin vào lòng dạ con người, cái gì là tình yêu nó chính là thứ quý ám bùa mê, lấy vợ cũng chính là rước phiền toái vào bản thân, nhất định sẽ hủy hoại tâm hấn, cuộc sống của hấn.

Hấn là người đàn ông vốn không an phận mà, cả đời không muốn nằm gọn trong tay của một người phụ nữ, cha, các chú, các bác và anh em họ của hấn đều rất phong lưu, là tấm gương cho hấn noi theo lại có bác hấn luôn dùng 160 triệu lời giáo huấn để mà nhắc nhở hấn phụ nữ là cái dạng như thế nào, hấn cư nhiên là không thoát khỏi lệ lối của gia tộc mình.

Nếu có thể, hấn nguyện ý cả đời chỉ luyện ái duy nhất một người con gái, về phần tờ giấy kia hấn xin miễn không biết đến để khỏi phải phiền não như bây giờ.

Văn Nhân Chấn vốn từ đầu có đã có âm mưu, bề ngoài cùng với đại tiểu thư Khấu Thiên Dung ôn nhu, thuần khiết phối hợp với nhau diễn một màn kịch yêu thương lẫn nhau. Hấn không quan tâm đến hôn nhân, còn cô ta cần hôn nhân để nguy trang bản thân vì vậy mà cả hai đạt thành hiệp nghị.

Vốn dĩ bọn họ hợp tác thật sự vui vẻ, hấn làm gì mặc hấn còn cô sắm vai bạn gái ôn nhu của đại thiếu gia, là vị hôn thê của hấn nhưng chỉ là hữu danh vô thực giống như hộp sôcôla kia hấn vĩnh viễn không biết khẩu vị tiếp theo mình muốn là gì.

Nhiều năm trôi qua, bản tính hấn chưa từng thay đổi, trong lòng hấn tình cảm thực không đáng tin cậy, trái tim hấn từ lâu đã khô héo không thể chữa lành được nữa.

“Ta đã nói qua với ngươi rất nhiều lần, Dung Dung tuy bề ngoài quật cường, mạnh mẽ nhưng so với ta rất dễ mềm lòng, so với ta coi trọng ý kiến cha mẹ hơn, còn có so với ta nhu mì hiếu thảo hơn, con bé nếu biết chân tướng sự thật, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ta, dù ta là chị gái của con bé, nhưng là để nó tha thứ cũng cần một ít thời gian, về phần ngươi thì..... Ta chỉ có thể nói ngươi tự giải quyết cho tốt đi, Dung Dung tuyệt đối là đối thủ mà ngươi chưa từng hiểu biết qua.”

“Loại sự tình này không cần ngươi nói cho ta biết.” Văn Nhân Chấn nghiêng đầu, vẻ mặt sáng lạn phần khởi, lộ ra ý cười, không cho việc đó là khó khăn mà phiền não.

“Ngưng ở đây vậy, ta phải lên máy bay còn phải ngồi đợi suốt hai mươi mấy tiếng đồng hồ mới đến được Argentina, là ta muốn nói với ngươi một câu này nữa thôi... A Chấn tính nhẫn nại của ngươi quả là xuất chúng, là chuyên gia siêu cấp kiên nhẫn nha, ta ngắm lại thật ra ngươi đã chờ đợi bao lâu rồi... Năm năm rồi đúng không?”

“Năm năm sao?” Nguyên lai là lâu đến như vậy a!

Ngay từ đầu hấn chỉ cảm thấy San Dung là cô gái có tính tình kiêu ngạo, nói chuyện thì lạnh lùng, gay gắt như muốn ăn tươi nuốt sống hấn cho nên hấn lựa chọn cách tốt nhất vẫn là tránh mặt cô, tạo khoảng cách để cả hai không có cơ hội tiếp xúc với nhau.

Tình cờ hấn bị cô bắt gặp đang ăn vụng, lo lắng miệng cô rộng nói năng lung tung, nói cho Khấu Thiên Dung thì không sao, hai người bọn họ dù gì cũng còn cái hiệp nghị, nhưng chỉ sợ cô tức giận nói cho cha mẹ mình, khiến cho hai gia đình mất đi hòa khí thân thiết đã từ lâu vun đắp.

Hấn không hề nghĩ đến Khấu San Dung gặp ai đều không có nói, một mình cất giấu bí mật, việc cô làm chính là cảnh cáo hấn tuyệt đối không có tái diễn lần nữa.

Văn Nhân Chấn chỉ hỏi qua cô một lần: Vì sao không vạch trần bí mật của hấn?

“Tôi không nghĩ nhìn chị gái thương tâm, khó xử cũng vì vậy mà không nói! Ngươi tuyệt đối không thể làm cho chị đau lòng có nghe thấy không?”

Lý do của cô đơn giản chỉ có vậy bởi vì hấn không nghĩ từ miệng của cô lại nói ra những lời quan tâm như thế, quả thật tình hình thực tế trước mắt cô em gái nào cũng không muốn chị của mình phải khóc.

Từ lúc đó trở đi Văn Nhân Chấn liền đối với cô có cái nhìn khác hẳn.

Hấn đột nhiên thay đổi tâm, phi thường muốn theo đuổi cô, muốn ở cạnh cô, nhìn cô tức giận hấn đến trợn trừng hai mắt lớn, khuôn mặt vì thế mà ửng hồng lên thật là xinh đẹp. Dù thường bị cô khinh thường, lạnh nhạt nhưng một chút tức giận hấn cũng không có, đối lại hấn lại càng yêu thích cô hơn, thật sâu trong lòng cảm thấy cô là một người cực kỳ thú vị và đáng yêu, một người con gái thiện lương, thuần khiết.

Hấn biết như vậy là rất nguy hiểm, là đùa với lửa nhưng mà hấn bất tri bất giác đã đánh mất trái tim mình rồi, hấn phát hiện cuộc sống của hấn từ nay

không thể không có cô, là hán phi thường khao khát muốn có cô bên cạnh hán cả đời.

Khẩu Thiên Dung chính là vật cản ở giữa khiến hán không thể tiến gần đến cô.

“Từ khi Dung Dung mười chín tuổi đến bây giờ, đã là năm năm không phải sao? Ta là nghĩ như vậy, năm năm người đều nguyện ý chờ, về sau nếu có cơ hội ở gần nhau người trước hết là cùng Dung Dung bồi dưỡng tình cảm, cho nên có rất nhiều chuyện đừng có vì nóng vội nhất thời.. người có hiểu ý ta hay không?”

“Ý của người là.....” Văn Nhân Chấn kỳ thật hiểu được cô ta là đang ám chỉ cái gì, lại cố ý giả ngu.

Người phụ nữ này..... Cô ta quả thật quá lo lắng bảo hộ hạnh phúc của em gái mình.

Có người chị nào lại không muốn em gái có bạn trai theo đuổi, vậy mà cô ta bắt hán nhẫn nại chờ đợi suốt năm năm thời gian? Hán đã chờ nhiều như vậy năm, hiện tại còn muốn hán cưỡng chế tình cảm ư? Cô ta còn muốn hán nhẫn nại nữa sao?

Cô không phải là phụ nữ mà...

“Người có biết ta muốn nói cái gì không, Dung Dung và ta không giống nhau, ta nhận biết bản thân rất lạnh lùng tâm sẽ không dễ dàng dao động nhưng mà con bé bề ngoài cứng rắn, làm bộ ngang tàng bất cần nhưng ở sâu bên trong nội tâm con bé rất là yếu đuối, rất dễ bị tổn thương... Ta muốn người cam đoan không được ức hiếp con bé, không được miến cưỡng con bé làm những gì nó không muốn, cho con bé một chút thời gian thích ứng, chờ đến khi trái tim con bé chân thành hướng về người trước đó người cần phải bảo trì khoảng cách với con bé, đồng ý chứ ?

Văn Nhân Chấn nghe ra Khẩu Thiên Dung trong giọng nói ôn nhu nhưng ngữ khí phát ra hoàn toàn là muốn uy hiếp hán. Chắc, người phụ nữ này đã trốn chạy rồi còn muốn điều khiển hán, thật là phiền toái.

“Thiên Dung, ta thật sự không hy vọng làm thương tổn cô ấy.” Đây là những lời tâm huyết tận đáy lòng của hán đồng thời cũng là lời hứa hẹn.

Khẩu Thiên Dung vừa lòng tắt điện thoại, bước lên máy bay rời đi.

Nói về Văn Nhân Chấn

Đêm tân hôn, sao hán lại phải ở ban công phòng sách mà cô đơn nghĩ như thế nào cũng là phiền muộn cùng đau lòng, hán nhìn không được cười khổ, than nhẹ một tiếng.

“Hán không nghĩ làm tổn thương cô a.....”

Nhưng hán lại chọn cách tệ hại nhất làm tổn thương tâm của cô, khiến cô đau lòng. Hán bức cô cấp gả cho hán, hán muốn từ hôn nhân mà kéo gần khoảng cách giữa hai người họ, hán là ở hôn lễ dùng thủ đoạn đem Khẩu Thiên Dung đuổi ra nước ngoài, lấy Khẩu phu nhân làm phương tiện bức ép cô phải chọn hán.

Hại cô thương tâm khổ sở, làm cô không tình nguyện kết hôn với hán, sau này hán quyết bồi thường cho cô gấp bội phần, không để cô lại đau lòng?

Hai tay siết chặt lại, trán khẽ nhú chặt, trầm tư suy nghĩ hán sau này sẽ không hối hận ư?

Lần đầu tiên trong đời hán được ném qua tư vị tình yêu, hán sẽ không từ bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, dù bị người khác chê cười, mỉa mai là cái đồ vô liêm sỉ, hán một chút cũng không để ý, dù cho tình thế có quay ngược trăm lần hán cũng sẽ lại hàng động như thế, hán bình thường vốn đã có tác phong làm việc như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

edit: SunAe

beta: xanh xanh rùa lười

Ngồi yên ở phía trước cửa sổ, mặc cho thời tiết nóng rực của buổi chiều, da thịt trắng nõn của cô vì phơi nắng quá lâu mà đỏ ửng lên, cả người rất là khó chịu.

Cảm giác nhục nhã cùng xấu hổ khiến cho bản thân cô không có cách nào cảm thấy được thoải mái. Khẩu San Dung tự hỏi bản thân vì sao sự tình lại phát triển thành ra như vậy?

Cô nhìn tân phòng xa hoa, được trang trí rất là hài hòa, mọi thứ từ cái giường, tủ quần áo, bàn trang điểm đều rất lớn, mới tinh và rất đắt tiền tất cả đều thuộc về chị gái cô. Cả căn phòng to như vậy chỉ thuộc về duy nhất một mình chị, cô có cảm giác như chính mình đã đoạt đi những thứ quý giá của kẻ khác, cô là luôn mặc cảm, bụng nhộn nhạo không ngừng muốn nôn.

Căn phòng rất là hoàn hảo, tiện nghi nhưng cô một chút cũng không cảm thấy thoải mái, cô ngủ không được, ăn cũng không vô, mỗi ngày đều tự nhốt mình ở trong phòng.

Bởi vì cô thật sự sợ hãi.....

Cô sợ nếu bước ra khỏi cánh cửa này, cô sẽ bỏ lại tất cả để mà đào tẩu, làm đũa con vô trách nhiệm nhưng cô thật sự là bị mẹ mình cưỡng chế làm ra cái sự việc xấu xa này, cô vốn là không tình nguyện. Nhớ lại ở tiệc cưới hôm đó, quan khách bên dưới vừa ngỡ ngàng lại sững sốt, nhỏ giọng khe khẽ bàn tán.

Cô muốn chạy trốn nhưng lại sợ đối mặt với đám người làm ở đây, đành phải trốn ở trong phòng chuẩn bị thật tốt tinh thần để mà đối mặt, cô làm bộ như không biết sự tình gì đã xảy ra, cô cũng không xem tivi, không đọc báo chỉ là kiên nhẫn không nghĩ đến chuyện cô là thay thế chị gái cùng Văn Nhân Chấn thành hôn, tin tức gây chấn động dư luận.

“Nghe nói cô không ăn uống gì cả mấy ngày rồi.”

Đột nhiên nghe được giọng nói của Văn Nhân Chấn, cô hơi sững sốt một chút, trấn định lại bản thân nhìn về phía hắn.

Ánh mặt trời chiếu qua cửa sổ, cô thấy hắn mặc trên người là bộ tây trang màu xanh nhạt nhìn hắn rất quý phái, mũi hoặc, cả người thoát ra cốt cách quý tộc, khuôn mặt sáng sủa, bình tĩnh hoàn toàn không vì vấn đề đào hôn của cô đâu mà buồn phiền, suy sụp.

Trái lại bộ dáng của cô thật là tiêu tụy, thê thảm, cô có cảm giác mình đã bại trong tay hắn.

Phiền quá, cô không nghĩ sẽ quan tâm đến hắn.

Văn Nhân Chấn nhìn thẳng vào cô, khuôn mặt lạnh lùng, hung hãn nhưng tận trong lòng không ngừng lo lắng.

Cô mặc chiếc áo ngủ mỏng manh, dưới ánh mặt trời khuôn mặt tiêu tụy, hốc hác, sắc mặt thì xanh xao, tái nhợt thoát nhìn trông giống với thần tiên vừa hư ảo, trong suốt, tùy thời mà biến mất không thấy.

Cô thật sự quá gầy, sau khi cha mất cô là không chú ý bảo vệ tốt bản thân mà, một chút thần sắc tươi tỉnh cũng không có. Văn Nhân Chấn hiểu rõ hiện tại tâm tình cô không được tốt nhưng lại không nghĩ đến bộ dáng của cô lại ra nông nổi thế này.

Trong ánh mắt hắn có vẻ chua xót, chân bước tới trước mặt cô, hắn mặc kệ là cô có thái độ phản kháng, giãy dụa như thế nào đi nữa. Hắn nâng mặt cô lên, ép buộc cô nhìn thẳng vào mắt hắn: “Cô là nên chấp nhận sự thật đi, việc không nên làm cũng đã làm rồi!”

Hắn đã cho cô thời gian và cả không gian yên tĩnh để mà bình tâm suy nghĩ, để cô từ từ thích ứng với cuộc sống mới ở nhà hắn, sau đó cả hai có thể ngồi với nhau mà trò chuyện, bàn bạc về cuộc sống, hắn sẽ khiến cho cô cảm nhận được tâm ý của hắn, tình cảm của hắn. ...hắn sẽ chính thức đeo đuổi cô.

Nhưng là cô kiên cường không chấp nhận hắn, cũng không chịu bước ra khỏi phòng một bước, lại còn muốn bỏ đời bản thân, hắn đã phải khó khăn như thế nào mới có được cô, hắn kiên quyết không thể để cô làm tổn hại bản thân, bỏ mặc cuộc sống chính mình mà trốn tránh trong bóng tối.

“Cô có đau buồn như thế nào thì cha cũng đã ra đi, sẽ không thể quay về được nữa. Khẩu San Dung nếu cô mà còn quá đau buồn như vậy, không mạnh mẽ mà tiếp tục sống thì cha cô dù ở thiên đường cũng không thể an lòng? Cô hiện tại là mang thân phận của chị gái đào hôn, là thiếu phụ nhân của Văn Nhân gia, cô cũng là nên có trách nhiệm với gia tộc tôi.”

Hắn biết cô rất mực yêu thương cha mình, tình cảm rất là sâu đậm, cô đối với người thân là hết lòng hết dạ yêu thương, không suy tính thiệt hơn. Hắn là rất hiểu con người cô chỉ cần đề cập vấn đề này cô chắc chắn bị chọc tức.

Nếu hành động mềm mỏng, ôn nhu của hắn không thể làm cho cô tỉnh táo thần trí hắn thà để cô oán hận hắn một lần nữa bản thân có thể đứng dậy, tiếp tục vì phản kháng mà đấu tranh.

“Anh cảm ơn!”

Quả nhiên, cô rất là tức giận, hai mắt con mắt vô thần nhất thời sáng chói..... Cho dù là cô oán hận hắn sâu đến như vậy nhưng là hắn không muốn thấy thân thể tiêu tụy của cô cả ngày thần thờ, vô hồn.

“Anh cho rằng nếu cha tôi còn sống sẽ để cho sự tình như vậy xảy ra hay sao?! Ông mới là người đầu tiên đứng ra ngăn cản, sẽ không khiến tôi bị ủy khuất như vậy cũng sẽ không ép tôi làm chuyện mà bản thân không tự nguyện!”

Cha dù thanh danh có bị hủy, có bị người khác chê cười đi nữa cũng tuyệt đối không làm cho bảo bối nữ nhi của ông bị thương tâm, ông cũng rất là yêu vợ sẽ không để bà phạm sai lầm như vậy đem chuyện hôn nhân đại sự của con gái ra mà xem thường.

“Anh đừng tưởng rằng cha tôi mất, anh có thể dễ dàng khi dễ tôi!”

Nếu papa mà còn sống thì.

“Cô sẽ như thế nào đây?” Văn Nhân Chấn đem hai tay bỏ vào túi quần, lui ra phía sau hai bước, bày ra biểu tình cao ngạo thách thức liếc qua cô một cách ngạo nghễ từ trên xuống dưới.

Lời nói của hắn tuy tàn nhẫn nhưng tận sâu trong lòng hắn thật sự muốn ôm chặt lấy cô, cảm nhận hơi thở của cô vì oán giận mà run rẩy cả người. Hắn là biết không thể tùy tiện xử sự, hành động kia tuyệt đối không phải là hành vi sáng suốt.

“Cô hiện giờ thân mình còn không bảo hộ tốt như thế nào mà có sức đối kháng tôi?” Hắn mỉm cười, ý cười lộ rõ, khóe miệng nhếch lên tỏ vẻ khinh miệt, đùa cợt là hắn cố ý đem toàn bộ lời nói nhắm tâm ra mà chọc tức cô. “Tôi báo trước với cô, cuộc hôn nhân của chúng ta chỉ duy trì ít nhất trong ba năm, thời gian này cô phải sắm vai là vợ của tôi, ý lại tôi, để cho tôi bảo hộ cô so với thân phận của chị cô là giống nhau. Cô là nhớ cho kỹ những lời này tất cả là do Khấu gia các người nợ tôi.”

Hắn giọng điệu cứng rắn nói ra lời nói tàn nhẫn, bức ép chính mình vô tình, lạnh cảm. Hắn không được vì cô mà lay động, do dự, trong mắt hắn biểu lộ tất cả là thương tâm cùng mềm lòng.

Khấu San Dung cao ngạo, tự trọng để mà công kích cô đến phần nộ, tức giận cách tốt nhất là hắn dùng thái độ khinh thường mà đối xử với cô, hắn là đang dùng phương thức như vậy để mà đánh thức tâm của cô, giúp cô tiếp tục đứng lên.

Cho dù là cô có thể hận hắn cả đời, hắn cũng sẽ cam tâm tình nguyện mà nhận lấy, chỉ cần cô chịu rời khỏi vỏ ốc của mình là đủ.

Văn Nhân Chấn là hiểu biết nguyên nhân thật sự khiến cô thống khổ không phải hắn, mà là người nhà của cô.

Cha cô đột nhiên mất, tiếp đó chị gái lại đột ngột đào hôn khiến cô vô cùng suy sụp, lo lắng cùng lúc đó vì mặt mũi của mẹ với thiên hạ mà đồng ý giá mạo chị gái kết hôn với hắn.

Phản ứng của mẹ vợ Văn Nhân Chấn từ trước đã dự kiến qua, kế hoạch của hắn vốn là muốn cho mẹ vợ ra mặt kịp thời thúc đẩy chuyện gả thay này, nhưng là hắn không ngờ mẹ vợ hành động quá tàn nhẫn, khiến cô đau lòng, suy sụp tinh thần đến không thể gượng dậy.

“Nếu cô cứ như vậy không chịu phối hợp tốt với tôi mà diễn trò hay sẽ khiến cho đám phóng viên nghi ngờ hôn nhân của chúng ta là giả, sự tình có thể càng nghiêm trọng. Thật ra mà nói tôi là không để ý đến hành động xâm phạm đời tư quá đáng của đám phóng viên nếu giờ cô muốn đòi ý tôi có thể ở trước mặt các ký giả mà công bố tin tức đào hôn của đại tiểu thư Khấu gia các người.”

Nghe vậy, cô rất tức giận trừng mắt với hắn, cô đời này chưa từng gặp qua một người thủ đoạn xấu xa, bỉ ổi đến vậy!

“Anh là đầu heo sao? Tôi là lấy thanh danh cả đời bị người khác nhạo báng, xem thường mà đáp ứng thay chị gả cho anh, tôi làm tất cả cũng là vì danh dự của Khấu gia chúng tôi đâu phải vì anh hứng thú nói muốn công khai là công khai đâu? Một mình tôi bị phá hủy trong tay anh là đủ lắm rồi, tôi không cho phép anh hủy đi tương lai của chị tôi?”

Chuyện mà hắn gây ra một chút trách nhiệm hắn cũng không có ư? Nếu hắn làm tốt thân phận hôn phu thì chị làm sao mà đào hôn? Hắn một chút cũng không chịu suy nghĩ sao!

“Văn Nhân Chấn là tôi cứu vớt danh dự của anh nếu không anh đã trở thành trò cười cho thiên hạ, cho nên tôi mới là người nên phân rõ trắng đen với anh, chính anh là người đưa ra đòi hỏi vô lý, nhanh tay kiến thiết ra âm mưu đen tối tôi ngay cả nghĩ cũng không nghĩ đến cuộc hôn nhân này tồn tại được bao lâu, anh là nên lo lắng cho bản thân thì tốt hơn!”

Văn Nhân Chấn trêu mếu nhìn cô đang tức giận, khuôn mặt cô vốn rất nhỏ nhắn nay lại gầy hẳn đi bởi vì kích động mà ửng đỏ gay gắt như ăn phải ớt, thoạt nhìn khí sắc đã tốt hơn nhiều cũng có vẻ có sức sống hơn.

Hắn thần sắc biến đổi, nhẹ nhàng thở ra một hơi. Thật là tốt, nét mặt cô đã khá lên. Mấy ngày này cô nhịn đói, trốn ở trong phòng không có ra ngoài hắn biết được là do người làm trong nhà nói qua với hắn, hơn nữa tinh thần cô sa sút, không vui vẻ, bộ dáng thất thần lại không có một chút sinh khí nào khiến hắn tâm tư lo lắng, ruột gan nóng như lửa, lúc nào cũng bất an hắn đành phải hạ kế sách tàn nhẫn trong lời nói để mà thức tỉnh thần trí của cô, khiến cô vì hận, vì chán ghét hắn mà phản kháng, tiếp tục gượng đứng lên.

Đột nhiên Văn Nhân Chấn đi tới trước hai bước, vươn tay cầm bàn tay nhỏ bé của cô, một tay nắm chặt hai tay cô, một tay kia đỡ lấy thắt lưng của cô, đầu ngón tay hắn chạm đến lớp vải mỏng manh trên người cô phía sau đó là làn da mềm mại, thơm mát của cô cả người hắn cứng đờ có cảm giác toàn thân đều chấn động.

Khấu San Dung rút cả thân người lại, phần nộ nhìn hắn gào thét. “Anh là muốn làm gì!”

Hắn không tự giác lộ ra mỉm cười — xem ra cô phi thường chán ghét hắn đến vậy.

“Tôi cho cô cái đề nghị thỏa hiệp” Hắn buông tay, ngừng điệu trầm ấm. “Mau chóng có thói quen tiếp nhận sự đụng chạm thân mật của tôi nếu không như vậy sao có thể lừa gạt người bên ngoài là hai chúng ta mới cưới? Nếu cô làm không được hiện tại có thể nói rõ cho tôi biết, tôi sẽ có cách xử lý chuyện này, tôi có thể giúp cô ngay tại đây thích ứng tức thì hay cô có cách nào hay hơn.”

“Đồ xấu xa! Tôi là không làm được!” Khấu San Dung hoàn toàn bị chọc giận, không muốn hắn tiếp tục ức hiếp mình, là cô rất khó chịu khi hắn đụng chạm vào người nhưng cô quả là không có sức kháng cự mà lỡ như hắn làm thật thì sao!

Vì người nhà, vì chị gái, cô phải nhẫn nhịn.

Không, chính xác mà nói cô không chỉ vì người nhà mà còn vì chính bản thân cô.

Cô đem mình làm vật hy sinh là thế thảm lắm rồi tuyệt đối không thể để cho Văn Nhân Chấn có một chút đắc ý, khinh thường cô, hẳn là đang mơ tưởng rồi!

“Ba năm sau, tôi muốn anh tự nguyện thả tôi ra, để tôi hoàn toàn có thể rời đi cuộc hôn nhân này”. Cô là tin tưởng sau khi ly hôn sẽ khiến hẳn không còn mặt mũi thể diện trước xã hội, làm cho hẳn biết thế nào là sự lợi hại của cô.

Văn Nhân Chấn nghe xong, không biểu tình là chỉ là hơi nhú mày.

Ly hôn? Hẳn quả thật chưa từng nghĩ qua chuyện này, kết hôn đã khó làm một chết hẳn rồi, hơn nữa, chính vì nàng nhắc tới hai chữ “Ly hôn” mới làm cho hẳn nghĩ đến, bọn họ chỉ mới cử hành hôn lễ, lại chỉ mới công khai cho bên ngoài biết cô hiện là vợ hẳn nhưng bọn họ còn chưa có đi đăng ký kết hôn, hẳn xem như chưa phải người chồng hợp pháp của cô, đối với cô hẳn cũng chỉ là người dưng.

Xem ra, lý do cô nói là hợp tình hợp lý, hẳn cần phải lừa cô đi đăng ký mới được, đỡ cho hẳn đêm dài lắm mộng.

Dù thủ đoạn của hẳn là không quang minh chính đại, lại không có cấp cho cô quyền được lựa chọn, nhưng để hẳn có được cô mới là điều quan trọng nhất, về phần hẳn dù làm lòng cô bị thương tổn – sau này hẳn tuyệt đối sẽ yêu thương, bảo hộ cô suốt cả cuộc đời.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

edit: xanh xanh

Làm vợ của Văn Nhân Chấn tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng, tin tức hẳn mới kết hôn khiến nhiều người rất tò mò, hiếu kỳ.

Hẳn là người làm ăn, nằm trong thế giới tư bản rộng lớn và là người thừa kế đời thứ ba của một tập đoàn danh tiếng. Hẳn tuổi trẻ anh tuấn, lại nhiều tiền bản tính phong lưu đa tình của hẳn thì ai cũng biết dù vậy các cô gái vậy là xếp hàng quy phục dưới chân hẳn, khát khao được làm vợ hẳn – thiếu phu nhân Văn Nhân gia hào môn.

Trong thế giới hào nhoáng, phù phiếm danh vọng và địa vị là hai thứ không thể thiếu. Khẩu San Dung từ một kẻ vô danh thay đại tỷ gả vào danh môn, liền biến thành phượng hoàng rực sáng khiến cho tất cả các cô gái lấy đó làm mục tiêu công kích, là tình địch của nhiều người phụ nữ, cũng có kẻ ngưỡng mộ phẫn khí quá may mắn của cô.

Dư luận không xôn xao ư? Không phóng viên nào hoài nghi cách giải thích của Văn Nhân gia? Làm sao có thể!

Cho nên cần phải chú ý cẩn trọng từng lời ăn tiếng nói, một hành động nhỏ hay sai phạm đều không thoát khỏi mắt bọn săn tin, tốt nhất là miễn cho bọn phóng viên chụp được tin tức xấu nào.

Có đủ loại nguyên nhân buộc Khẩu San Dung phải tình nguyện đồng thuận, cô là đang nắm chặt tay Văn Nhân Chấn công khai trước ánh sáng, làm ra bộ dáng ân ân ái ái, tình thâm ý trọng cùng hẳn đi sở vụ đăng ký kết hôn, một nhà hai người tình cảm tràn trề, yêu đương mặn nồng của thời kỳ mới cưới.

Trời biết đất biết cô là cực kỳ oán ghét hẳn bao nhiêu!

“Chúc mừng hai vị.” Hoàn thành đăng ký hộ khẩu, hai người chính thức là vợ chồng hợp pháp của nhau. Nhân viên hộ chính đem chính mình thư mới vừa đăng ký, cẩn thận đưa cho hai người.

Khẩu San Dung tiếp nhận, miệng cứng ngắc nói một câu “Cám ơn.” Thái độ là không tự nhiên so với thần thái của Văn Nhân Chấn là khác biệt rất xa.

Nhìn chứng minh thư của mình có thêm tên người chồng “Văn Nhân Chấn” ba chữ kia đập thẳng vào mắt, mí mắt cô không khống chế được khẽ rung động, cô là đang áp chế oán giận như núi lửa sắp trực trào nhưng đáng tiếc không có hiệu quả. Từ hôm qua cho đến tận bây giờ cô thật sự rất phẫn nộ với hẳn ta!

“Cám ơn! Thật sự cảm ơn!” Văn Nhân Chấn vui vẻ, tươi cười cả khuôn mặt lóe sáng như ánh mặt trời nhìn rất chói mắt, ngay cả ánh mắt cũng ấm áp, dịu dàng. Hai tay cầm lấy chứng minh thư của mình từ nhân viên hộ chính, dùng sức nắm chặt, biểu đạt tha thiết lòng chân thành biết ơn, hẳn thật hạnh phúc và thỏa nguyện. “Còn có cảm ơn hai vị” ghé qua bên cạnh nhân viên hộ chính là hai người nhân chứng xa lạ mà trên đường tới đây hẳn tùy tiện mời vào ký tên làm người bảo chứng.

“Nhất định phải làm vậy sao?” Khấu San Dung cảm thấy không được thoải mái, thấp giọng hỏi, đầu cúi thấp không nghĩ tới chuyện công khai lộ diện danh tính của cô trước dư luận.

Bọn họ từ khi bước vào sở vụ chính đã bị bọn thợ săn phát hiện, bám đuôi theo sát không có rời ra, còn có không ít quần chúng đang hiếu kỳ chờ xem bọn họ trả lời phỏng vấn, bị nhiều ánh mắt xa lạ như vậy dòm ngó, xì xầm bàn tán cô là không có khả năng thích ứng.

“Phải đi, bảo bối.” Văn Nhân Chấn nói ra những lời buồn nôn ghê tởm kêu cô là bảo bối, cánh tay dài duỗi ra ôm lấy bả vai cô cùng nhau đi ra cổng trước sở vụ chính. “Làm sao vậy? Không thoải mái?” Hắn đem khuôn mặt cô chôn vào ngực của chính mình, hành động của hắn chính là tình ý sâu xa!

Khuôn mặt nhỏ nhắn chôn trong lồng ngực vững chãi, ấm áp của hắn, gần gũi hắn như vậy cô có thể nghe rõ hơi thở dồn dập nhịp nhàng của hắn. Trái hân dự liệu từ trong miệng cô thoát ra năm chữ rõ ràng phản ánh tâm tư của cô nhất “Anh tên hỗn đản này!” Cô là âm thầm nguyên rủa, trách nặng hắn.

“Ha ha ha ha, bảo bối, loại chuyện này có cái gì phải giấu diếm không được công khai?” Văn Nhân Chấn bị mắng, lại sang sáng cười to, ngữ khí còn phi thường sùng sục.

Cô buồn nôn mất thôi, thật sự là chọc tức chết cô đây mà.

Cô là rất âm ức dùng khuỷu tay hết sức mình huých thật mạnh vào bụng hắn. Hắn là không ngờ tới cô sờ ra chiều này nên không kịp né tránh, chỉ có thể ôm lấy bụng thét lớn một tiếng nhưng trên mặt vẫn mang theo ý cười thỏa mãn.

Trước cửa sở vụ đông đúc một đám phóng viên cùng máy ảnh chụp lia lịa, còn có vô số quần chúng theo dõi, cả hai là phản xạ đứng yên bất động nhìn chằm chằm phần đông ánh mắt phía trước...

Trong mắt của những người đang chứng kiến tất cả đều nghĩ hai người họ là đang biểu lộ tình cảm âu yếm, tình nồng mật ỷ?

Xem kia, cô gái nhìn thẳng phía trước khéo miệng nhếch lên nụ cười...

Nha, đáng chết! Bọn họ là diễn tốt quá sao? Cô là bị đem trở thành người vợ tha thiết yêu thương chồng. Trời ạ! Ai tới cứu cô đây!

“Thực sự bản lĩnh nha.” Văn Nhân Chấn né tránh không kịp bị một cú huých trời giáng cũng may là hắn thức thời nhịn xuống cơn đau, không có ở trước bàn dân thiên hạ mắng chửi người, hắn cực lực nhẫn nhịn đến khi ra khỏi sở vụ chính mới bắt đầu lời nói bốn cọt, khiêu khích người vợ đánh đá này.

“Tôi làm sao so sánh với các hạ?” Khấu San Dung học hắn nhử mày, lộ ra biểu tình cao ngạo không ai bì nổi, cười mỉa mai.

Cô vợ này thật là cứng đầu hoàn toàn không đem người chồng là hắn để trong mắt! Bọn họ là mới vừa đăng ký kết hôn là vợ chồng hợp pháp, cô ngay cả biểu hiện sung sướng cũng không có còn âm mưu sát hại người chồng thân yêu. Chắc, hắn lắc đầu ngao ngán, thực đáng tiếc! Bất quá đây mới đúng là cô gái Khấu San Dung mà hắn thâm thương trộm nhớ, một cô gái cứng cỏi, ngang bướng khó thuần phục. Người vợ xứng đáng để hắn bỏ ra bao tâm tư phiền muộn mới có được.

“Tôi là phải theo em học tập mới đúng!” Đến bãi đậu xe, hắn là tự động mở cửa xe cho cô, đem cô nhẹ nhàng đặt vào ở băng ghế sau tiếp đó là bỏ lại một câu nói đầy khiêu khích nhanh chóng đóng cửa xe lại, chưa đến hai giây trong xe phát ra tạp âm kỳ quái oa..oaa.

Biết cô là bị hắn chọc tức, Văn Nhân Chấn nhịn không được mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

edit: SunAe

beta: xanhxanh

Từ sau hôn lễ cũng đã hai tuần, gần nhất mấy ngày này Khấu San Dung mới gạt bỏ khổ tâm mà bước ra khỏi phòng, đối mặt với người làm trong nhà, cô là chưa từng thực hiện nghĩa vụ Văn Nhân phu nhân lần nào, cũng chưa từng nghĩ tới cái địa vị, thân phận cao quý này là của cô. Cô cũng không muốn cùng hắn đi giao thiệp bên ngoài, vì hắn mà diễn kịch trước mặt người khác, cô chỉ làm tốt nhất một sự kiện ở trong nhà chính là đối nghịch với hắn, cùng hắn đối chọi gay gắt, hắn nói một cô nói hai, hắn thích cô kiên quyết không đồng ý. Cô là luôn hành động trái ý muốn hắn.

Bất quá như vậy cũng tốt, cô không phải loại phụ nữ yếu mềm, nhu nhược, dựa dẫm đàn ông, đó không phải cô rất là giả tạo, cô tính tình ngang bướng trời sinh mà hắn không biết vì sao luôn kiên nhẫn dỗ dành cô, vừa lúc làm cho người ngoài trông thấy hắn có bao nhiêu tâm ý yêu thương, sùng hạnh vợ mình.

Hắn đương nhiên không phải diễn trò mà hắn thật sự rất thích cô, thích vô cùng không vì lý do gì, cho là hắn cố ý tranh cãi với cô, chọc giận khiêu khích

bồn cọt cô, trong nhà lúc nào cũng âm ỉ nhưng là sắc thái của cô hồng hào hẳn lên, thân người khỏe mạnh, ăn uống đều độ, còn có tăng cân so với ba tháng trước thân thể suy nhược là có chuyển biến rất tốt. Hẳn rất là vui mừng, phấn khởi còn có một chút hân hoan. Tâm tình phi thường tốt.

Đáng tiếc, hẳn thực có lòng tham, không chỉ muốn cô vui sống khỏe mạnh, còn muốn cô trở thành người của hẳn, cho dù làm như vậy sẽ khiến hẳn trả giá rất đắt.

“Văn Nhân Chấn, người hôn nhân —” Mới mở cửa xe, chợt nghe thấy cô rít gào rống giận.

“Két —” Đang muốn nói vài câu khi dễ cô, nói những lời chọc giận cô, lại nhìn thấy qua kính chiếu hậu một chiếc xe đang đậu ở đằng xa hình như là đang muốn nhắm vào hai người họ.

Ánh mắt hẳn lóe lên tia nhìn tức giận, nhìn chiếc xe dừng ở bên kia đường cách hẳn không xa, chiếc xe màu đen kia rất khả nghi, ánh mắt sắc lạnh dừng việc đầu võ mồm với cô, hẳn vội vàng kéo cô vào vòng ôm của hẳn, cúi người trực tiếp hôn môi cô say đắm, nhiệt tình.

“Đáng giận.....”

Khẩu San Dung biết nụ hôn này đại biểu cho ý tứ gì — có phóng viên đang ở đây lên chụp ảnh, hai người họ cũng đã từng ngồi xuống thảo luận qua, một khi phát hiện có phóng viên chụp ảnh sẽ lấy hành động hôn môi tiếp xúc làm tín hiệu.

Cho nên cô là phải giả vờ phối hợp với hẳn “hưởng ứng theo hẳn” nhìn xuống cảm giác ghê sợ hẳn, muốn đá hẳn, cắn hẳn mà tổ bộ đáng quần quít đem đôi tay lập tức ôm lấy gáy hẳn, làm ra vẻ cùng hẳn hôn môi sâu, dây dưa không dứt.

Ngô, kỳ thật cũng không giống là giả bộ, bởi vì kỹ thuật hôn môi của hẳn rất điêu luyện, hẳn hôn rất cuồng nhiệt.....

“Đù!” Nhờ có lý trí xem chút cô đã bị lạc lối, đẩy hẳn ra khỏi người cô dùng sức đánh lên bờ vai cứng cáp của hẳn.

“Ừm... là...” Văn Nhân Chấn áp ứng nêu ra lý do chưa nói hết đã nhìn thấy đôi môi đỏ mọng như kẹo của cô thật dụ ngọt hẳn mà, nghĩ rằng nếu lần nữa lừa cô có chớ sẵn chụp ảnh, có phải hay không có thể lại hôn cô thêm vài lần? Quên đi, hẳn vẫn là đừng nghĩ như vậy mà làm càn, đỡ cho ngày sau không thể kiểm chế được ham muốn ngẫu nhiên đôi môi cô mà dứt không được!

Hắn nhìn thấy chiếc xe màu đen nhanh chóng khởi động máy rồi đi “Bùm..bùm..”

“Mọi chuyện đã ổn thỏa, hiện tại tôi đưa em đi làm.” Văn Nhân Chấn không hỏi qua ý kiến của cô nói ra ý muốn của mình.

“Hôn nhân!” Cô vừa nghe thấy hẳn nói muốn đưa cô đi làm, lừa giận lại bắt đầu nhen nhóm phát hỏa, phần nộ trùng mắt với hẳn, lấy tay miết miết chà xát đôi môi như là muốn xóa sạch mùi hương của hẳn ở trên môi mình.

“Chắc, lão bà thật có lễ phép a!” Văn Nhân Chấn cố ý nói móc nhằm che đậy đau lòng trong tim.

“Nếu là anh, tôi thà không cần!” Thật là tốt, phía sau không có cái đuôi nào bám theo chỉ còn lại hai người bọn họ, cô có thể không cần kim nén bắt mắt của bản thân cũng không cần gượng ép bản thân diễn trò!

Cô tức giận cực điểm cả người run lên, là cô cố gắng bình tĩnh kiềm nén cơn xúc động không hướng hẳn hét lớn đến chói tai, thậm chí cũng không đánh hẳn. Cái tên đàn ông xấu xa này hình như chưa từng học qua lớp học đạo đức nên không biết thế nào là tôn trọng.

“Uy, anh dựa vào cái gì mà tự ý bố trí công tác cho tôi? Tôi không cần anh an bài việc làm, tự tôi cũng có thể tìm được một công việc phù hợp với mình!”

Hôm qua, cô là đến công ty xin phép đi làm lại không nghĩ tới cái ghế của cô đã có người khác thay thế, nguyên do là cái tên Văn Nhân Chấn không thông qua sự đồng ý của cô ngay sau hôm lễ đã thay cô nộp đơn từ chức.

Cô là tức giận đến cực điểm, hận không thể giết chết hẳn!

“Àn... tôi là không nghĩ ra nên nói như thế nào với em, lão bà!” Văn Nhân Chấn bày ra vẻ mặt khổ sở, chân thành biết lỗi, làm nũng ngóng cô quả nhiên cô là không thay thái độ với hẳn, nhìn hẳn khinh thường, oán khí.

Hắn âm thầm cười khò, tự phê phán đã kích bản thân là do hẳn quá cố chấp chỉ muốn giữ lấy cô bên cạnh, giờ ra thù đoạn tệ hại nhất bức ép cô đến gần hẳn cũng khó trách cô vì vậy mà không tiếp nhận tâm ý của hẳn, xem hẳn là đang diễn hề trước mắt cô.

Nếu hẳn nói cho cô hay rằng hẳn sợ thân thể cô suy nhược sẽ không kham nổi công việc vất vả ấy, vì muốn cô thật sự thoải mái làm việc mình yêu thích nên hẳn mới thay cô từ chối công tác.

“Nếu tôi nói lý do là vì tôi quan tâm em, không muốn em ở bên ngoài làm việc vất vả.” ngữ khí ôn nhu nhỏ nhẹ.

Cô ấy nhất định sẽ không tin tưởng.

“Anh đi chết cho tôi!”

Xem đi cô quả nhiên là không tin hẳn.

“Tôi nghĩ em là không có lựa chọn nào khác.”

Hắn bây giờ mới là hiện nguyên hình vị tổng tài lãnh huyết, nghiêm nghị Văn Nhân Chấn, người thừa kế Văn Nhân gia tộc, bộ mặt sắc lạnh, ánh mắt lợi hại nghiêm khắc, thái độ bá đạo, quyết đoán, bức cô chấp nhận sự an bài của gà mẹ.

“Con dâu Văn Nhân gia là phải biết an phận thủ thường, không phải là một nữ cường nhân, cô tốt nhất là ngoan ngoãn an phận ở vị trí Văn Nhân phu nhân đi, cô nếu ra ngoài công tác thật là làm bề mặt tôi. Cô hiện tại chỉ có hai lựa chọn: một là cô là sống giống với chị gái của mình làm vợ hiền dâu thảo, lấy cho tôi một chút mặt mũi. Hai là tôi an bài công việc thích hợp với thân phận hiện tại của cô. Cô là nghe cho thật kỹ lời nói của tôi, cô chỉ có hai sự lựa chọn này thôi. Tôi là bố trí công việc cho cô ở một công ty bình thường, ít danh tiếng, cô là phải công tác thật tốt, có hiệu quả đừng để bị cấp trên đuổi việc rồi quay về nhà khóc lóc có biết chưa?

Khuôn mặt nhỏ nhắn nghi hoặc khó hiểu, bộ dáng không đồng tình chịu thua trừng mắt tức giận nhìn hắn. Hắn là biết cô kiêu ngạo, bướng bỉnh đến thế dễ dàng cam lòng sao buộc hắn phải ra thỏa hiệp lần nữa. Lần đầu là vì mẹ cô bức cô cấp gả cho hắn cũng chính là biểu tình này của cô.

Aizaa..hắn tại sao lúc nào cũng phải biến thành người xấu trước mắt cô, bức bách cô làm theo ý muốn hắn, tại sao sự tình như vậy cứ lặp lại? Hắn là hứa với bản thân sẽ chăm sóc, bảo vệ, yêu thương cô suốt đời không để cô chịu bất kỳ tổn thương nào vì sao đến cùng vẫn chính hắn làm đau lòng cô? Hắn là phi thường đánh giá cao năng lực thực hiện của bản thân nhưng không ngờ cô thật sự quật cường đến vậy?

“Văn Nhân phu nhân, cô quyết định như thế nào?”

Khẩu San Dung bất phục, không muốn nhìn mặt hắn thêm bỏ ra một câu biểu lộ thái độ của cô “Tôi muốn đi làm”.

Bởi vì cô không có lựa chọn nào tốt hơn... Nếu suốt ngày bị giam lỏng ở trong Văn Nhân gia, nhàn rồi không có gì để làm không bằng cô ra ngoài làm việc cho dù công việc so với trước là giống nhau bị người khác ức hiếp, chèn ép nhưng là Văn Nhân Chấn an bài ít ra dựa hơi hắn cũng là tốt hơn.

Ở bên cạnh Văn Nhân Chấn cô cảm thấy rất ngột ngạt bức bối không thở nổi, vì mỗi khi thân cận hắn cô sẽ nghĩ đến mẹ tuyệt tình như thế nào, trong lòng là ức chế cùng phẫn nộ, thống khổ sâu sắc. Cô nghĩ tốt nhất không nên ở gần hắn...

“Tốt lắm” Văn Nhân Chấn thấy cô đã muốn rời khỏi, khắc chế bản thân xúc động mãnh liệt muốn giữ lấy bà vai cô, hướng cô giải tỏa tất cả mọi chuyện – chính là giải bày cho cô hiểu hắn thực hối hận khi hại cô không vui, lời nói ấy vốn không phải ý muốn thật lòng của hắn.

Nếu có thể làm cho cô tin tưởng tấm lòng thành thật của hắn, hắn nguyện ý làm tất cả mọi việc, đáng tiếc hiện tại hắn chỉ có thể cười khô, dày vò bản thân lái xe đưa cô đi làm.

Công việc đó là hắn cẩn thận tìm hiểu xem xét mà bố trí cho cô, hắn cho đó là công việc thích hợp nhất dành cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

edit: SunAe

beta: rùa lười xanh xanh

Hắn muốn cô đến công tác tại Viện Nghệ Thuật Ngân Hoạch.

Văn Nhân Chấn chờ cô vào khu trung tâm náo nhiệt, dừng lại ở đầu đường cho cô xuống xe, từ trong túi áo vét lấy ra tấm danh thiếp đưa cho cô, đây là địa chỉ công ty em sẽ đến làm việc.

Hắn là sợ cô không thêm đề ý tới danh thiếp kia bèn lấy tay chỉ chỉ cái địa chỉ mà cô cần tới, cô là không can tâm bị hắn bố trí hững hờ ngó qua liền tròn mắt há mồm...

Công ty đặt văn phòng làm việc ở khu này chắc chắn kinh doanh rất phát đạt, Khẩu San Dung vốn học thiết kế cũng chưa từng nghe qua Viện Nghệ Thuật Ngân Hoạch, trong đầu cô mơ hồ liên tưởng đến một công ty nổi tiếng mà cô hâm mộ từ lâu.

Trong giới thiết kế công ty này rất nổi danh “H.L”, công ty của họ không có giới hạn phạm vi nghệ thuật, có thể thiết kế thời trang, trưng bày tranh ảnh, điêu khắc, hay thiết kế nội thất...tất cả liên quan đến nghệ thuật họ đều có quan hệ. Rất được quần chúng quan tâm, chú ý. Ngay cả những nhà thiết kế sư quốc tế đều muốn hợp tác với họ.

Khẩu San Dung không ngờ tới “HL” công ty thiết kế có tiếng thơm lẫy lừng như vậy cư nhiên ẩn thân ở địa phương này!

“Cái tên vương bát đản Văn Nhân Chấn hẳn là giới thiệu cô vào làm ở đây sao?”

Quái lạ? Ai nói chỉ là tìm một công ty vô danh cho cô đến công tác?

Khẩu San Dung phục hồi lại tinh thần đã phát hiện chính mình bất tri bất giác bước vào đại sảnh văn phòng, ngồi ngay ngắn ở phòng hội nghị. Ngồi ở bàn tròn đối diện cô thoạt nhìn thấy một người phụ nữ tầm ba mươi lăm tuổi, mang kính, mái tóc đuôi ngựa, mặc chiếc áo thun rộng rãi mới bước vào đó là người sẽ phỏng vấn cô.

“Em có thể gọi chị là Ngọc Oánh, cũng có thể kêu là Oánh tỷ, Ân... Tốt lắm, đây là ngày đầu tiên em đến làm việc, chị sẽ giới thiệu sơ qua công việc và văn phòng. Em đi theo chị, đây là máy tính em có thể sử dụng.”

Ngay cả việc trả lời cô cũng không có cơ hội chỉ là nhẹ nhàng gật đầu đồng ý, ngẩn ngơ không hiểu chuyện gì, cô là chưa có đưa ra danh thiếp, ngay cả lý lịch còn chưa chuẩn bị, xách tay không mà đến.

Ngọc Oánh chỉ vào một căn phòng sạch sẽ, thoáng mát rồi nói: “Đây là phòng làm việc của em, em là may mắn lắm nha. Good luck!”

“Đi?” Cô bị bắt ngồi vào cái ghế trống, rồi còn bị ép khởi động máy cô là có ý muốn phản đối thì trên bàn điện thoại bỗng reo vang. “Chị này..”

“Này cái gì?” Đây là văn phòng em được sở hữu, chị chỉ nói một lần tất cả nhân viên ở đây đều có ý thức công việc rất cao, tự mình thiết kế, lên kế hoạch triển lãm, giới thiệu, còn có tự mình tìm khách hàng, nhà đầu tư để liên hệ không có ai có thể hỗ trợ em, nếu em không có năng lực làm việc thì bây giờ rồi đi cũng không muộn.”

Khẩu khí là áp đảo người khác mà, bộ dạng mạnh mẽ, uy nghiêm của Ngọc Oánh khiến cho không khí trong phòng ngưng đọng, để lại những tuyên bố hùng hồn rồi bỏ đi không kể việc cô có đồng ý hay không.

Khẩu San Dung cảm thấy này hết thấy..... Thật sự là vớ vẩn cực kỳ! Đây là công việc ma quỷ a?!

“Ai gọi điện thoại? Àm ỹ muốn chết.” Bạn đồng nghiệp... cô còn không có, lại không có bóng ai để hỏi thăm công tác bắt đầu ra sao, tâm trạng cô là cực kỳ hoang mang.

Chuông điện thoại không ngừng reo vang như quỷ khát máu cô tới thời điểm, miệng cắn cắn ngón tay chậm chạp, e dè không muốn nhấc máy lại thăm nhủ cô là đang sợ cái gì? Cô ngay cả Văn Nhân Chấn cũng không sợ mà đây chỉ là một cuộc gọi bình thường sao có thể làm khó cô?

Cô sẽ chấp nhận sự khiêu chiến này của hắn!

“Xin chào, tôi nghe đây...” Cô mở miệng cứng cỏi tiếp chuyện không biết người bên kia điện thoại là ai...

Vào lúc hai giờ đêm, Văn Nhân Chấn bận rộn làm việc tăng ca tới tận nửa đêm mới về nhà.

Hắn là quên gọi điện về nhà báo sẽ về muộn khiến cho quản gia còn chờ hắn ở trước cửa. Vị quản gia thấy chủ nhân trở về liền chạy đến tiếp đón, cầm lấy cặp tài liệu của hắn ở trong tay, hỏi hắn có muốn hay không dùng bữa khuya. Hắn là lắc đầu không muốn, sau đó vị quản gia hướng chủ nhân báo cáo “Người kia cả ngày hôm nay không có hành tung khác thường.”

Không có âm thanh trả lời.

Ông lại tiếp tục báo cáo “Phu nhân vẫn còn thức thừa cậu, cô ấy ở trong phòng làm việc suốt cả đêm.”

Văn Nhân Chấn nghe thấy Khẩu San Dung vẫn chưa ngủ, lại còn chăm chỉ làm việc đến tận 2 giờ sáng hẳn là lo ngại cho sức khỏe của cô sẽ không chịu được, mặt vì vậy mà biến sắc, mày nhíu chặt lại.

“Cô ấy sao làm việc đến trễ như vậy? Cô ấy mấy giờ mới trở về nhà? Cô ấy đã dùng bữa tối chưa?”

“Phu nhân khoảng tám giờ mới trở về, tôi đã dặn dò người làm chuẩn bị bữa tối thật ngon cho phu nhân dùng bữa, hình như phu nhân rất đói nên ăn uống rất ngon miệng.”

Nghe thấy quản gia trả lời như vậy, Văn Nhân Chấn rất là yên tâm “Ông Lý này, ông cũng nhanh đi ngủ đi, ngày mai tôi còn có việc nhờ ông.” Nghe xong quản gia báo cáo, hắn thúc giục lão quản gia gần năm mươi tuổi mau nhanh đi nghỉ ngơi, còn chính mình hưng khởi đi lên lầu, trước hết hắn cần ghé qua phòng cô thăm hỏi.

Gõ nhẹ cánh cửa cóc cóc... đợi một lúc bên trong là vẫn yên ắng không có phản ứng, chỉ thấy ánh sáng của đèn ngủ vẫn còn mờ.

“Dung Dung, tôi vào đây.” Hắn lại hô nhẹ, chờ đợi cô trả lời nhưng là vẫn không có tiếng cô đáp trả, hắn trực tiếp xoay mở nắm cửa nhẹ nhàng đi vào bên trong.

Ở bên trong phòng đèn vẫn chưa tắt, cô là đang gục đầu lên bàn làm việc để ngủ, tay vẫn còn cầm cây viết, máy tính thì vẫn còn mở, hắn là nhìn vào màn hình cô đang thiết kế một vật gì đó rất biến hóa, kỳ ảo, đẹp và lạ mắt, hắn không có gu thẩm mỹ về nghệ thuật thiết kế bất quá dưới con mắt của kẻ nghiệp dư như hắn thì thiết kế này không tệ, làm cho người khác nhìn vào rất tò mò, cuốn hút hơn nữa là để lại ấn tượng rất sâu sắc.

Đây chính là nỗ lực của cô trong công việc, từ sáng tới giờ cô ấy là vì công tác mà sức đầu mề trán. Văn Nhân Chấn không ngờ bạn học Ngọc Oánh thân thiết với hắn cũng là không chịu nhường tay cho bà xã của mình.

Cho dù không hiểu rõ về công việc thiết kế Văn Nhân Chấn là biết cái đạo lý lưu trữ thành phẩm là cần phải có. Hắn thay cô save bản vẽ, nhẹ nhàng sắp xếp thu dọn bàn làm việc của cô một cách ngăn nắp, không hề gây ra tiếng động nào có thể đánh thức cô. Chỉ trong vài phút mọi thứ trở nên gọn gàng.

Hắn tâm tình rất tốt chợt trong lòng trời dấy khát vọng muốn biểu lộ tình cảm với cô, hắn là phóng túng bản thân có lá gan lớn dùng tay đẩy tóc phủ lấy mặt cô, dịu dàng lướt nhẹ qua má cô.

“Em thật sự có bao nhiêu quật cường...” Như vậy mà kiên cường cố chấp, như vậy mà không muốn khuất phục, cũng thật ngây thơ dễ dàng bị mắc mưu, bị chị gái lừa gạt còn bị tên xấu xa như hắn phá hư thanh danh, cô là ngây ngô như vậy cái gì cũng không biết.

Phát hiện cô thật sự đã ngủ say, không hề có phản ứng trước sự vuốt ve mềm mại của hắn, hắn là đang đặt tay lên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô cảm nhận làn da mịn màng như em bé, cô đang gục trên bàn khẽ tựa thân mình một cái liền ngã vào trong lòng hắn, thân thể hắn bất giác rung động, cứng đờ cả người.

Văn Nhân Chấn khẽ khàng ôm lấy cô vào lòng, giống như chàng hiệp sĩ đứng canh chừng giấc ngủ bình yên cho công chúa. Hắn bước một bước dài ôm cô đem về phòng ngủ bên trong.

Căn phòng này là tự tay hắn bố trí, sắp xếp mọi thứ. Tuy nhiên, cô không hay biết điều đó, hắn vì tân phòng này đã tốn rất nhiều công sức, tâm trí muốn cô có một chỗ ngủ tốt nhất, thoải mái nhất...

Đặt cô nhẹ nhàng lên trên giường, hắn lấy chiếc chăn ấm ti mỉ đắp cho cô còn có chỉnh lại nhiệt độ máy điều hòa có độ mát tương đối, nhìn bộ dáng của cô hất nhẹ chăn lộ ra cánh tay dài trắng nõn thực đúng là có cá tính trẻ con mà.

Hắn cười khẽ quay lại đem tay cô bỏ lại vào trong chăn lần nữa, xác định cô không bị cảm lạnh hắn mới cảm thấy an tâm.

Bộ dáng em khi ngủ thật đáng yêu, Văn Nhân Chấn không kìm lòng được cúi người xuống hôn nhẹ lên cái trán tròn bóng của cô “Ngủ ngon.” Bảo bối của anh..

Áp chế nỗi xúc động trong lòng Văn Nhân Chấn muốn đến nằm bên cạnh cô nhưng là hắn nhanh chóng đánh thức bản thân, không cần phải gấp, cứ để tự nhiên, từ từ sẽ có cơ hội, hắn là đợi cô đã năm năm còn sợ không có thời gian hay sao?

Lưu luyến ngắm nhìn cô bình yên ngủ say một hồi lâu hắn là miễn cưỡng không muốn rời khỏi phòng cô.

Trong bóng đêm tĩnh lặng, thân người khẽ động đập phát ra tiếng thở dài, vốn là đang ngủ say Khẩu Thiên Dung đột nhiên mở to hai mắt ngồi dậy. “Gặp quỷ...quỷ!”

Hắn mới vừa làm gì cô? Hắn dám tùy ý hôn lên trán cô làm chi, còn xem cô là tiểu hài tử giống nhau áp ở trong chăn.

Quái lạ, nhìn trong phòng tối đen chỉ có một mình cô, bên giường vốn có hơi thở của hắn giờ không thấy, theo phản xạ bản năng bàn tay cô nắm chặt lại, biểu tình ngây ngốc, hoang mang

Kinh ngạc, nghi ngờ còn có chút ngượng ngùng.

Cô cảm thấy có điểm quái lạ, rõ ràng cô là đang ở trong thư phòng làm việc đến ngủ quên đi vì sao khi tỉnh lại là đang nằm thoải mái trên giường mình, chẳng lẽ cô bị mộng du?

Cả ngày hôm nay cô thật sự vất vả mà đến tối còn muốn làm cho xong bản thiết kế mà thức đến khuya nhin không được mà ngủ gục đi trên bàn, vừa mới chớp mắt một lát liền nghe thấy tiếng bước chân của Nhân Chấn.

Cô là có ý giả bộ ngủ say sau đó đột nhiên tỉnh lại dọa cho hắn phát sợ mà nhảy dựng không hiểu thế nào cuối cùng người bị dọa đến mất hồn chính là cô.

Cô là theo bản năng lấy tay sờ sờ trán nơi mà hắn vừa hôn qua, cái hôn nhẹ của Văn Nhân Chấn rất ngọt ngào, ôn nhu không mang theo một tia chán ghét, tức giận.

Hắn sao có thể như vậy ?

“Hắn biết cô giả bộ ngủ sao? Là diễn trò cho cô xem?” Cô là hoang mang không khỏi tò mò nhưng cẩn thận ngắm lại Văn Nhân Chấn là người không thể dễ bị gạt, trình độ nhìn người của hắn rất ác liệt. Văn Nhân Chấn chắc chắn không bỏ qua cơ hội trên chộc, bốn cột khi phát hiện bộ dáng nguy trang của cô.

Phiền phức mà, người chồng hờ này đột nhiên đối với cô ôn nhu, dịu dàng không hiểu trong đầu hắn là đang suy tính cái gì? Chẳng lẽ hắn là...

“Kỳ thật hắn không phải rất chán ghét cô sao?” Cô là luôn nghĩ như vậy, hiện tại hắn tại sao muốn thay đổi thái độ..... “Hắn đối với cô như vậy là vì tưởng nhớ chị sao?”

Hắn vì vậy đối đãi tốt với cô tất cả là vì chị cô ư? Hắn là thật lòng với chị cô sao...Không đúng, cô không tin tưởng điều đó!

“Thật phiền não mà!” Càng nghĩ đầu cô càng đau, cô không khỏi cảm thấy tức giận với hắn liền kéo tấm chăn đem chính mình ủ ấm trong đó, tự nói với chính mình thư giãn đầu óc nhanh chóng ngủ đi, không cần nghĩ ngợi nhiều, ngày mai còn rất nhiều việc ở Viện nghệ thuật cần phải làm!

Chuyện thật nan giải, hành động lạ lùng của Văn nhân Chấn khiến lòng cô bất an không yên ổn rồi cuộc cô cũng không thể đi vào giấc ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

edit: hường dương xanh

Vào lúc giữa trưa, Khấu San Dung mang theo tư liệu cùng hàng mẫu rời công ty, chuẩn bị đến chỗ hẹn gặp khách hàng. Phía sau bọn phóng viên cũng rục rịch đuổi theo khiến cô không khỏi tức giận nhưng công việc quan trọng hơn nên cô liền cho qua không để ý tới.

Đây là lần đầu tiên cô phải trực tiếp thương lượng với khách hàng vì vậy cô đặt hết tâm trí của mình vào vị đại sư điêu khắc có tiếng kia, hơn nữa các nghệ thuật gia tính tình thường rất cổ quái. Ông ấy lại không thích sự chú ý quá đáng của bên ngoài. Lần này đến đây rất ít người biết ông vốn có ý định vừa nghỉ ngơi và điều hành công việc trong âm thầm, không ồn ã.

Khách hàng này rất khó tính, yêu cầu lại rất nhiều bất quá cô đối với thiết kế rất có hứng thú lại bị cái tính kiên trì, hiểu thấu của bản thân mà thúc đẩy nếu không cô cũng sẽ không chịu nổi công việc vất vả này. Tính tình quả có không vui nhưng cô vẫn là tươi cười, nhẫn nại xuống vậy.

“Lần trước người đại diện của ta đã làm hỏng hết buổi triển lãm nghệ thuật tại New York, ta rất là tức giận! Lần này đến Hồng Kông làm triển lãm cá nhân ta đã tiếp qua rất nhiều công ty thiết kế nhưng vẫn chưa chọn được nơi hợp ý mình.” Ông là người xứ cảng thơm và là một nhà nghệ thuật điêu khắc nổi tiếng ở Trung Quốc, tuổi tầm bốn mươi, dáng người cao vừa phải, ăn mặc trang nhã.

Cô nhìn ông ta đang xem bản thiết kế mảy mui chắt dần dần giãn ra, khoe miệng nhếch lên tươi cười. “Nhìn cô tuổi còn trẻ, bộ dáng giống thiên kim tiểu thư chưa từng động tay làm việc không thể tưởng được rất có tài năng.”

“Tôi coi như đây là lời khích lệ.” Ngồi yên tâm dự án của ngài tôi đảm bảo trong vòng một tháng sẽ hoàn xong. Ngay từ lúc bắt đầu cô rất là lo lắng, run sợ nhưng hiện tại gặp biến cũng không biết sợ hãi.

Hai người tính khí tương đồng, tâm cao khí ngạo hợp tác với nhau rất tương xứng.

Đối với tác phẩm của mình mà còn không tin tưởng thì liệu có khách hàng nào muốn giao việc cho mình nữa?

Suy nghĩ như vậy Khấu San Dung liền rất mạnh dạn bày tỏ ý tưởng thiết kế của mình còn có hơi khoa trương vài thứ, cô không thể ngờ rằng chính sự tự tin thể hiện của bản thân khiến khách hàng rất hài lòng.

“Ta rất mong đợi buổi triển lãm tại Hồng Kông vào tháng sau.” Điều khắc đại sư lời nói ý tứ, mỉm cười vờn tay, cùng cô bắt tay hợp tác.

Cuối cùng cô cũng thở phào nhẹ nhõm, khách hàng vẫn là tin tưởng giao trách nhiệm cho cô gánh vác. Cái bắt tay kia khiến cô rất khoái trá, trong công việc mới cô đã hoàn thành được công tác mà hơn hết rất là viên mãn.

Tâm tình vui vẻ, sung sướng không thôi từ khi tốt nghiệp đại học đến bây giờ cô là lần đầu có cảm giác nhiệt huyết sôi trào hứng khởi với thành công của mình.

“Đến lúc đó hy vọng anh xã của cô có rảnh đến tham dự.”

“Ai?” Anh xã của tôi?! A.. đúng là cô đã kết hôn, chứng minh thư rõ ràng khắc ba chữ Văn Nhân Chấn ở bên cạnh.

“Ha...ha không thể tưởng được cô còn rất hài hước.” Điều khắc đại sư nghĩ đến cô là đang nói giỡn, lại tiếp tục cười to tiếng.

Nhưng ông tuyệt đối sẽ không tin tưởng cô gái trước mắt thật sự quên mất mình đã kết hôn.

“Ha...ha.....” Bởi vì không biết trả lời thế nào cô là phối hợp cùng đại sư điêu khắc cười to vui vẻ.

Công việc thỏa thuận coi như xong, hai người lần lượt rời đi. Bởi vì ở nhà hàng bàn chuyện thật lâu cô đã sớm quên mất phía sau còn có người theo dõi.

Giờ giấc làm việc của cô rất linh hoạt nghĩ như vậy nếu trở về công ty cũng không có việc gì gấp, cô liền quyết định về nhà sớm sử dụng bồn tắm mát xa

thủy lực lớn trong phòng tắm, cho thêm chút tinh dầu hoa hồng ưa thích, tắm rửa sạch sẽ gọi sạch một môi cả ngày hôm nay.

Cô mở cửa xe ngồi vào bên trong, trên đường lái xe về đi ngang qua cao ốc nơi Văn Nhân Chấn làm việc, cô đột nhiên nhớ đến trước đây cô và chị gái đến tìm hấn, có đôi khi hấn bận việc chị gái sẽ mang cô đến quán ăn gần đó ăn một suất gà hầm, còn có những chiếc bánh thơm ngon, cùng thưởng thức một ly hồng trà, hai chị em cô toàn bộ buổi chiều đều ở đây.

Bất tri bất giác cô dừng lại ở phía trước, mở cửa xe đi đến quán ăn quen thuộc quyết định mua bữa tối mang về nhà.

Tiếng chuông gió treo trước cửa khẽ vang lên khi có khách bước vào.

“Tút..tút...” tiếng chuông điện thoại của người nào đó vang lên “Chuyện gì?”

Khiến Khẩu San Dung nhất gừng trả lời điện thoại thì chỉ có một người.

“Cô đang ở đâu?”

“Khu Tà Giác... không phải vậy, ai cần anh lo!” Cô nhanh miệng đem địa điểm đến mà khai, phiền não cô nhanh chóng lấp liếm.

“Trùng hợp vậy? Tôi cũng đang nghĩ đến đó thưởng thức buổi trà chiều, cô đã ở đó thì giúp tôi gọi một phần đã, sau năm phút nữa sẽ đến gặp cô.”

“Tôi vì sao phải giúp anh gọi món? Tôi mới không cần chạm mặt với anh—”

Cô thấp giọng cự tuyệt nhưng hấn nói xong liền lập tức cúp điện thoại không nghe cô nói thêm gì nữa.

“Đáng giận.....” Hấn không đợi cô đáp ứng liền gác điện thoại, cô không muốn để ý tới lời hấn, mua xong thức ăn cô muốn nhanh trở về nhà, quán hấn làm chỉ!

Cô ở quầy phục vụ gọi thức ăn còn nhờ nhân viên quán làm nhanh một chút “Tôi đang vội làm phiền nhanh nhanh một chút, cảm ơn nhiều.”

Không ngờ mới vừa nói xong câu đó, phía sau đã truyền đến thanh âm quen thuộc, giọng nói khiến cô rất chán ghét...

“Thêm một phần gà cùng cà phê không đường sữa, gộp chung.”

Gặp quý, không phải nói năm phút đồng hồ sao? Rõ ràng chỉ qua một phút đồng hồ! Cô quay đầu, trừng mắt nhìn người trước mắt này nói dối không xấu hổ – tên hỗn đản.

“Nào chúng ta tìm bàn để ngồi” Văn Nhân Chấn lấy ra bóp da thanh toán tiền, nhìn cô mỉm cười rồi nắm tay cô đi đến cái bàn trống duy nhất trong quán.

Hai người ngồi ở bàn tròn gần ngay cửa sổ, có thể nhìn thấy rất rõ người qua lại trên phố, đương nhiên người qua đường cũng có thể thu hết nhất cử nhất động của bọn họ vào đáy mắt.

“Tôi không cần.” Khẩu San Dung lập tức cự tuyệt. Ai kêu hấn là Văn Nhân Chấn, cô thực ghét hấn, muốn cùng hấn hai người thân mật ăn cơm, cô sợ nuốt không trôi!

“Cô nhẫn tâm để tôi một người?” Văn Nhân Chấn vẽ mặt đau khổ nhú mày.

“Vì sao không thể? Tránh ra!” Cô chán ghét khuôn mặt đào hoa của hấn còn có âm thanh dụ ngọt kia, đã mấy đêm liền hấn lợi dụng cô làm việc đến khuya, ngủ gục trên máy tính đều là hấn nhẹ nhàng ôm cô về giường, ở bên tai cô thì thầm thờ dài rồi còn hôn trán cô chúc ngủ ngon.

Hành động của hấn làm cho cô kinh ngạc, khó hiểu một thời gian dài, cô thật không hiểu hành động của hấn có ý đồ ra sao.

Mỗi sáng sớm, hấn và cô đều ở trên bàn cơm đối chơi gay gắt, không hấn là cô chủ động khởi xướng mà là Văn Nhân Chấn bắt đầu trước đem cô chọc giận không thể không chế.

Cô không hiểu hấn đang muốn làm cái gì, hấn muốn dùng phương pháp đối phó với những phụ nữ khác để đối phó cô sao? Hấn nghĩ đến cô sẽ mắc mưu sao?! Nằm mơ!

“Dung Dung, cô còn để bụng chuyện hồi sáng sao?”

Không có... nhìn không được buồn cười một tràng cười to phát ra, bọn họ đối chơi nhau gay gắt nhưng Khẩu San Dung xác định tiếng cười trong sáng kia không phải của hấn, nhìn chăm chăm mặt hấn kia thật sự là ai?

Ngốc nghếch!

Dời tầm mắt nhìn xung quanh xem xét, cô bắt gặp trong quán nhiều nhân viên cùng thực khách rất hiếu kỳ nhìn bọn họ. Cô giả vờ không phát hiện thực sự còn có cái nhìn xuyên thấu, mạo muội dò xét trên người cô.

Trời ạ, những người ở đây sẽ không nghĩ đến cô cùng Văn Nhân Chấn liếc mắt đưa tình chứ? Làm cho cô xấu hổ đến chết đi được!

“Thức ăn của hai vị đây, mời dùng ngon miệng”

Đang muốn la mắng thì nhân viên phục mang đến thức ăn khiến cô đành áp chế xuống con nóng giận đợi họ đi rồi, xung quanh cũng không ai để ý nữa, vừa lúc Văn Nhân Chấn đang định ăn gà hầm, miệng mở to cô liền ý tứ lợi dụng khăn trải bàn dài ở bên dưới dùng gót giày cao gót của mình đá hấn thật mạnh.

“Á –” Văn Nhân Chấn thiếu chút nữa sặc sụa không phải bởi vì đau mà là hấn đau bụng, nín nhịn là hấn không thể phì cười thật to.

Khi dễ cô thật sự rất vui nhất là trước mặt công chúng.

Cô chán ghét hấn, cùng hấn đối chọi gay gắt, nhưng ở bên ngoài cô vẫn luôn duy hộ hình tượng lẫn nhau, cực lực nhẫn nại, sẽ không lớn tiếng cùng hấn khắc khải, lại càng không nói những từ ngữ khó nghe.

Mọi người đều nhìn sai cô, cô không phải không hiểu thế sự, không hiểu sự tình mà còn có thể nhìn sắc mặt người khác mà ứng biến cô vốn là một thiên kim tiểu thư.

Vì sao mọi người luôn hiểu lầm cô ?

“Tốt lắm hay sao mà cười? Nhàm chán!” Cô giương mắt liếc hấn một cái, nhìn hấn ăn thật sự ngon lành, mà hương vị gà hầm cũng thật sự rất thơm, kích thích cảm giác thèm ăn của cô.

Rõ ràng buổi trưa cô đã ăn rất no, bây giờ còn chưa tới buổi tối bụng cô đã réo rồi, đáng giận đều là do hấn làm hại mà!

Mặt kệ cô vẫn nên ăn phần của mình, vừa ăn mắt còn nhìn trừng hấn.

Đáng giận, cô thật sự hảo ăn, nhưng là sẽ béo lên.

“ Cùng thưởng thức trà chiều với cô tôi thật sự vui vẻ!” Hấn chân thành nói, dùng ngữ khí sủng nịnh đối đáp sau đó xem biểu tình tron mắt tức giận của cô với hấn.

Văn Nhân Chấn không khỏi cười khò. Hấn đại khái có khuynh hướng thích bị ngược đãi, cho dù biết cô không tin lời hấn nói, cũng không quan trọng hấn vẫn là muốn nói cho cô nghe. Biết rõ không có khả năng, lại hy vọng một lần cô bởi vì lời hấn nói mà mặt đỏ tím đập, lộ ra biểu tình xấu hổ. (yêu anh quá đi!..đáng thương ủng hộ anh cố lên nhé!)

“Anh siêu phiền.”

Cô mắt tròn trắng. Đương nhiên không có biểu hiện xấu hổ thẹn thùng cho hấn thấy, cô là ai cô chính là Khấu San Dung, nào có dễ dàng như vậy lấy lòng!

Cùng nhau đấu võ mồm, ăn cơm uống trà chiều nhưng Văn Nhân Chấn phải trở lại công ty không thể cùng cô về nhà. Ra khỏi quán hấn vẫn là nắm lấy tay cô dẫn đến bãi đậu xe.

“Lái xe chậm một chút.”

“Lầm lời!” Nàng đảo cặp mắt trắng dã, cảm tạ hảo ý của hấn.

“Đi đường cẩn thận.”

“Thực phiền mà. Được rồi!” Cho dù cô thích làm trái ý hấn nhưng đối với thái độ ân cần quan tâm dạn dò của hấn cô không nghĩ cự tuyệt.

Được rồi — hai chữ nói ra cô hướng hấn nhẹ nhàng tỏ vẻ tiếp nhận, điều này làm cho hấn cảm thấy rất vui vẻ, khoe miệng lúc nào cũng tươi cười như hoa không khỏi giờ lên.

Hấn bắt ngờ hai tay sờ sờ hai má của cô, cô cảm thấy kinh ngạc, sùng sốt một chút.

Lúc này, tia sáng chói đột nhiên ló lên!

“Tách.”

(Xứ cảnh thơm: Hồng Kông)

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

edit: rùa xanh xanh

Ngoái đầu nhìn lại, chỉ thấy ở phía sau là tên săn tin đang cầm máy ảnh chụp lia lịa hai người họ, bởi vì tâm tình sáng khoái mà cô quên mất, dù sao là tránh không khỏi nắng vậy.

Bất quá nếu bị phát hiện chẳng qua chỉ là tên săn tin nhiều chuyện, rảnh rỗi hơn nữa thấy Khấu San Dung biểu tình phần nộ, trực giác của hắn rất cao liền hướng cô mà chụp trực diện không bỏ sót hành động, cử chỉ nào.

“Không cần làm càn, đây là cửa trước ngươi như vậy cũng muốn chụp sao không nể tình chỗ người ta buôn bán? Khấu San Dung phát hỏa cực đại, đối với da mặt dày của hắn mà rống to.

Cô luôn cho rằng phần đông người bình thường trong xã hội chẳng qua quan tâm đến vài vấn đề kinh tế, chính trị xã hội trong và ngoài nước. Ngay cả chị của cô có một thời gian mê say ngôi sao thần tượng, sẵn lòng tất cả thông tin, báo chí để xem thần tượng hôm nay như thế nào, có bị cầm không, có bạn gái chưa. ...dù sao thì đó là sự hâm mộ cuồng nhiệt của một thiếu nữ mới lớn nhưng thời gian qua đi mọi chuyện cũng chìm vào quá khứ. Đối với đời tư của ngôi sao cũng không còn hứng thú cho lắm.

Nhưng hiện tại cô rất lấy làm khó hiểu, kỳ quái, cô không phải thần tượng hay ngôi sao của ai đó vì lý gì có rất nhiều phóng viên bám đuôi, quá nhiều chụp hình cô?

“Anh có thấy phiền hay không?” Cô không thể nhịn được nữa lấy tay che ở trước mặt màn ảnh “Biến ngay!”

“Khấu tiểu thư, quả nhiên lời đồn không sai.” Tên phóng viên cố ý khiêu khích trong giọng nói: “Tiểu thư rất là nổi tiếng.”

“Nổi tiếng?! Anh nói tôi như thế nào là nổi tiếng?!” Khấu San Dung hung hăng đáp trả, khuôn mặt nhỏ nhắn phút chốc đỏ bừng lên. “Tôi mới không phải là ngôi sao!” Cô cố ngăn tiếng rống giận ở mức thấp nhất, nói xong cô mới cảm thấy hối hận.

Bởi vì cô đột nhiên sinh khí biến thành cái bộ dáng thất thố công khai, nếu không để ý hành động của hắn thì tốt rồi giống như chị đã từng nói qua cô là không có lần nào nhịn xuống cả.

Như thế cũng tốt đi, chẳng những bị Văn Nhân Chấn bắt gặp bộ dáng phá hư của cô mà ngay ngày mai còn được cùng nhau lên trang đầu tờ báo, tiêu đề nhất định rất gây sốc đấy. Nghĩ như vậy thôi cô đã rất xấu hổ không dám nhìn biểu tình trên mặt Văn Nhân Chấn.

Cô chỉ là sợ ý đôi co cãi vã một lần liền như vậy hủy cả thanh danh để cho bọn săn tin vệt vệt vào đó làm có chuyện hay để viết – phóng viên nọ bắt gặp Khấu San Dung tiểu thư ở trên đường cùng người khác la hét tuyệt không bán khoản đến hình tượng.

Nguyên lai danh dự của cô trong một ngày đã bị hủy như vậy đấy, giới truyền thông thật sự rất tác quái mà khiến người khác tổn thương nặng a!

Vốn ai cũng biết cá tính cô nóng nảy, ương ngạnh cho nên chỉ cần chọn đúng thời điểm cô phá hư hình tượng rất dễ dàng dĩ nhiên cũng rất dễ chụp được hình quả tang, gây hấn cô liền có thể có vô số tin tức hay ho, chỉ trích phóng đại đời sống, nhân cách của cô.

Văn Nhân Chấn ở một bên, đem hết thấy đề ở đáy mắt đột nhiên hắn kêu tên cô “Dung Dung.”

Hắn thanh âm nghe qua rất trầm thấp nhưng bởi vì không dám ngắt đầu nhìn hắn, cho nên cô không thể biết được hắn hiện tại là biểu tình gì, đang nghĩ cái gì để thuyết giảng cô đây.

Hắn không phải cũng giống mẹ cô trách cứ cô quá khinh suất, lớn mật là một tiểu quái ngu ngốc chứ, mẹ luôn khuyên cô phải luôn nín nhịn, nhẫn nại, không thể ở trên đường lớn làm xấu mặt mẹ mình, cho dù bọn chụp ảnh có ảnh hưởng nghiêm trọng thế nào đến cuộc sống riêng tư của mẹ con cô đi chăng nữa.

Văn Nhân Chấn nhất định không định giống vậy mà thuyết giảng cô chứ khi vừa định xoay sang thì thấy hắn hướng cô mà lạnh lùng nói với tên kia.

“Đừng để ý đến hắn, loại chuyện nhỏ nhặt này không cần để ở trong lòng, chúng ta đi thôi.”

Quái, thật sự kinh sợ! Văn Nhân Chấn chẳng những không có la mắng, tức giận với cô ngược lại thân mật cùng cô mười ngón giao nắm, đem cô đang ngây ngốc chết trân tại chỗ bỏ đi cách xa, hoàn toàn không để ý tới cái tên kia đang chuẩn bị chờ xem kịch vui.

“Tâm tình vẫn là không thoải mái hơn sao? Có thể hay không sẽ ảnh hưởng đến cô trong khi lái xe? Tốc độ lái xe không được phép vượt qua năm mươi, nghe thấy không?” Hắn đem cô đặt vào ghế có tay lái, dịu dàng lại kiên định không quên dặn dò cô phải thật cẩn thận.

Khấu San Dung nghe được hắn nói như vậy đột nhiên cảm thấy. muốn khóc òa nức nở.

Hắn không phải chán ghét cô sao, sao lại dịu dàng với cô như vậy.

Mới đây cô là chộc giận hấn, mà hấn không vì vậy mà đuổi cô nhanh đi khỏi cũng không có trút giận cô, trách tội cô, anh ta...

“ Cô lộ ra bộ dáng hung tợn, giương nanh múa vuốt để bảo hộ chính mình rồi cuộc cô là đang bảo hộ cái gì.” Văn Nhân Chấn thò người vào xe vì cô mà cài lại dây an toàn, khoảng cách giữa cả hai rất gần có thể nghe thấy âm thanh nhẹ nhàng của hấn: “ Cô là không có khả năng không nghe không thấy bọn họ, cảm giác bị người ta quấy nhiễu rất khó chịu đúng không? Nhưng là không cần nhìn sắc mặt hay lời nói của người khác mà để tâm cũng đúng vì loại người vì buồn chán cuộc sống, rồi rảnh rỗi mà bao đồng thiên hạ?

Nghe qua như là giáo huấn cô, không, quả thật là lên giọng với cô, nhưng vì sao cô cảm thấy rất có đạo lý.

Đúng vậy, vì người nhàm chán nhân sinh quan cuộc sống mà sinh khí, có cái gì ý nghĩa? Lời nói này nhanh chóng tiến nhập trong đầu, cô đột nhiên cảm thấy chính mình giống như chưa từng tức giận qua như vậy.

Thật sâu nhìn hấn một cái, đột nhiên cảm thấy người này trong lời nói rất có ý tứ, không phải như vậy không có ý nghĩa !

Khó mà không đồng tình với ý kiến của hấn, cô vẫn là quật cường gạt đầu, liền khởi động quay đầu xe khỏi bãi về nhà.

Về phần Văn Nhân Chấn, nhìn theo cô rồi đi mất dạng mới chuyển hướng đi tới phía tên săn tin, vỗ vỗ bờ vai của hấn, dùng ý cười mà như tia sắc bén trong biểu tình, ngữ điệu mềm nhẹ có điểm đáng sợ hỏi: “Ta nghĩ chúng ta có thể nói chuyện đã xảy ra, ta đề nghị người không ngại hiện tại đem cuộn phim giao nộp cho ta, ta đỡ phải đi một chuyến đến tòa soạn tìm tổng biên tập của người thương thảo, người nghĩ như thế nào?”

Không biết là vì bộ dáng uy hiếp rất đáng sợ của Văn Nhân Chấn hay là có nguyên nhân gì khác làm cho tên này chó săn ngoan ngoãn giao ra cuộn phim, tóm lại lần này Khấu gia nhị đại tiểu thư người đàn bà chanh chua chửi đồng bên ngoài không có bị truyền thông đưa ra mổ xẻ, cũng không có người biết đến chỉ có thể nghe ra một tin Văn Nhân Chấn rất yêu thương vợ, giới truyền thông vì vậy không ngừng khen ngợi lưu truyền rộng rãi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Edit: hương dương xanh

Hồng Kông.

Văn Nhân Chấn từ Bắc Kinh bay đến Hồng Kông cùng vài vị khách hẹn ăn cơm ở nhà hàng, sau khi kết thúc liền bảo nhân viên công ty chuẩn bị xe ra sân bay, để đáp chuyến bay cuối trong ngày về Đài Loan.

Chiếc xe đang đi trên đường nội thành hướng về phía sân bay, hấn thấy hai bên đường treo đầy những lá cờ đang tung bay phấp phới trong gió, trên cửa kính của một cửa hàng điện tử lớn phản chiếu chiếc tivi màn hình rộng với những clip quảng cáo hấp dẫn, giống nhau lặp đi lặp lại.

Khu đô thị trong màn đêm nhộn nhịp, ồn ào có rất nhiều người muốn hình vạn trạng biến hóa lướt qua lẫn nhau có đôi khi dừng lại nhìn chăm chăm vào màn hình to lớn bên cạnh, còn có khuôn mặt kia xuất hiện ở mọi nơi.

Khuôn mặt trầm ngâm, suy tư tưởng nhớ đến hình ảnh nọ không biết bao nhiêu lần đó là bóng dáng người con gái mà hấn yêu thương, nhưng nhớ.

“ Anh Lý này, Phó Nghiêm Tùng là người như thế nào?” Hấn dùng tiếng Quảng Đông lưu loát của mình hỏi người lái xe.

Cái tên này xuất hiện rầm rộ trên những tấm panô quảng cáo ở những nơi mà xe hấn đi ngang qua từ lúc này đến giờ, đó chính là đối tác của Khấu San Dung!

Lái xe nghe được ông chủ lớn hỏi, liền thao thao bất tuyệt nói về Phó Nghiêm Tùng chính là một đại sư điêu khắc danh tiếng ở Hồng Kông, hiện tại ông ấy đang tổ chức triển lãm cá nhân, có rất nhiều nhà phê bình cùng giới truyền thông trong và ngoài đều muốn đến phỏng vấn.

Nghe vậy, Văn Nhân Chấn có một chút đăm chiêu.

Hấn đến đại lục là vì công việc, ở đây cũng đã được nửa tháng, trừ bỏ công ty mẹ hấn còn có những công ty con trực thuộc ở các khu vực lân cận phải thường xuyên đi công tác, ngoài ra Khấu Thiên Tứ khi mất cũng để lại gia sản rất lớn, hấn là con rể vì vậy cũng phải thay mặt xử lý, gánh vác tình hình công ty vì vậy lượng công việc của hấn tăng lên rất nhiều, thời gian công tác bên ngoài cũng vì vậy mà kéo dài thêm.

Hấn cùng Khấu San Dung đã có một chút tiến triển trong quan hệ, nhưng không thân mật đến nỗi hàng ngày đều phải nghe đến giọng của đối phương nhưng cũng không hấn hấn không quan tâm, để ý đến cô.

Sau khi hoàn thành công tác, hấn luôn tưởng muốn bay đến gặp cô ngay lập tức, không biết cô ấy có đang ở Hồng Kông ? Vì thế hấn nhanh tay lấy điện thoại cảm tay bấm số bạn thân hỏi xem hiện tại vợ yêu của mình có đang ngụ ở Hồng Kông hay không.

“Đồ hỗn đản chờ thật lâu thì điện thoại mới thông liền nghe có tiếng người rống lớn ở bên kia đầu dây, cậu không phải bạn tôi lần nào gọi điện tới cũng có chuyện nhờ, muốn tôi tìm vợ cho cậu, Văn Nhân Chấn cậu cho tôi là cái gì?”

Bạn hần tính khí không tốt tí nào, nói chuyện với hần không ngừng rống cùng với âm lượng ở mức cực đại, hần phải nhỏ nhẹ trấn an, đáp ứng điều kiện rồi mới hỏi đến tin tức của Khấu San Dung.

“Thật không? Quá tốt.” Thật là trùng hợp hy hữu, bọn họ hai người vậy mà cùng ngụ tại một địa phương, cái này chính là ông trời cố ý an bài sao?

“Tớ đang ở Hồng Kông!”

“Ngọc Oánh, cảm ơn cậu.” Văn Nhân Chấn không nghe bạn thân nói gì thêm liền cúp máy, vội vàng kêu lái xe quay đầu xe đưa hần trở lại khách sạn cũ, hần quyết định có thể ở lại Hồng Kông thêm ít hôm nữa.

Vừa rồi bạn hần trong lúc nói chuyện báo với hần biết ngày mai lúc mười giờ sáng Phó Nghiêm Tùng khai mạc triển lãm có tổ chức tiệc rượu mời khách, Khấu San Dung nhất định sẽ có mặt tham dự, hần muốn đến đó khiến cho cô một phen ngạc nhiên, nhẩy cẳng lên vì vui mừng.

Cô ấy sẽ có biểu tình ra sao? Có vui vẻ hay không? Văn Nhân Chấn háo hức không thôi không ngừng tưởng tượng ra đủ loại tình huống. Đêm đó, lòng khấp khểnh hần ôm ảo tượng thật đẹp đi sâu vào giấc ngủ, trên miệng không khép lại nụ cười thỏa mãn.

Buổi sáng ngày hôm sau, hần làm vệ sinh cá nhân xong liền nhanh chóng mặc vào bộ tây trang cao cấp, bộ đánh chuẩn bị của hần thật hoàn hảo. Sau đó, hần lấy ra xấp tiền đưa cho thư ký bằng bất cứ giá nào cũng kiếm cho hần một thiệp mời đến dự tiệc rượu, hần tự mình lái xe đến hội trường triển lãm, ở lối vào các nhân viên đón khách đưa cho hần một tấm vé giới thiệu, hần nhìn thoáng qua tấm vé liền nhận ra đây chính là do cô thiết kế nên.

Nhìn ngắm kỹ lưỡng, hần muốn có thêm một tấm, cất giữ lại mang về làm kỉ niệm.

Vừa mới bước vào hội trường, khuôn mặt hần lập tức khiến cho người khác phải chú ý, nhìn vài vị khách quen tươi cười chào hỏi vài câu, hần đơn giản chỉ là ứng phó vài câu liền nhanh chóng lẫn đi tìm vợ yêu của hần.

Hội trường được bố trí theo phong cách Baroque lấy màu đen làm chủ đạo, ở phía trước cây cột cao có một người phụ nữ đang trốn sau đó, bên người không có ai trò chuyện cùng, mặc chiếc váy dạ hội màu trắng đơn giản, khuôn mặt thoáng u buồn.

“Cô trốn ở chỗ này làm gì?”

Hần đi đến bên cô rồi mới phát ra tiếng, dọa Khấu San Dung kinh ngạc tròn tròn mắt, thật là hù dọa chết người, cầm trong tay thiệp mời liền như vậy rớt xuống.

Văn Nhân Chấn cúi người, thay cô nhặt thiệp mời lên, lướt qua thấy tên của mẹ vợ nằm trên tấm thiệp, hần nháy mắt liền hiểu hết cô vì sao muốn trốn ở chỗ này.

“Anh thật là muốn hù chết tôi!” Cô một phen đoạt lại thiệp mời trên tay hần, khuôn mặt đầy phiền muộn tâm sự vẫn là không dấu được.

Cô là lần đầu tiên tổ chức hoạt động sự kiện lớn như vậy, còn có giới truyền thông rất quan tâm, thiết kế của cô nhất định sẽ được nhiều người đánh giá, khen ngợi. Rất là hào nhoáng và vinh quang cô là hy vọng mẹ có một chút coi trọng công việc mà cô đang làm cũng là muốn bà thật sự hãnh diện về cô nhưng...

Mẹ không có đến.....

Nhịn không được hoài niệm nếu như papa còn sống ắt hẳn ông sẽ rất tự hào về cô....Nhất định sẽ đến tham dự, chúc mừng thành công của cô còn có cùng cô tham dự buổi tiệc rượu cả đêm, chẳng những vậy papa sẽ thưởng mọi người mà khen cô không ngớt, con gái của ông thật giỏi!

Cô đã gọi điện mời mẹ đến tham dự nhưng bà nhẹ nhàng nói “Trường hợp đặc biệt à” Mẹ cô chính là xem nhẹ năng lực của chính cô, thật sự rất đau lòng.

Chị gái không có ở nhà, mời người thân đến dự ít nhất...nếu có chị ắt hẳn sẽ nói chúc mừng thành công của cô, hiện tại một người thân cũng không có? Cái gì cũng không có, chỉ có cô đơn độc một người...

“Anh tới làm gì?!” Không đúng, Văn Nhân Chấn làm sao có thể xuất hiện ở đây? Hần không có thiệp mời, cô căn bản là chưa đưa cho hần a!

“Loại vấn đề này, tôi lười trả lời cô.” Thấy cô quật cường kìm nén những giọt nước mắt, hần biết cô có bao nhiêu là thương tâm cùng thất vọng, hần cũng không nhiều lời giải thích, một phen kéo tay cô làm cho cô bám trụ cánh tay hần, hần vỗ nhẹ lên tay cô, cả hai cùng nhau bước vào trong đám người.

“Các vị, tôi xin giới thiệu, vị này là Khấu San Dung tiểu thư, lần này tôi cùng cô ấy hợp tác rất ấn ý.” Đại sư phụ nghiêm túc nhìn cô đang đi tới, còn có nắm tay ông xã nổi tiếng khoe miệng liền giọng cao, hướng một nửa khách là bạn bè thân thiết thật trọng giới thiệu cô.

“Khấu tiểu thư? Vị này không phải là Văn Nhân Chấn sao? Như thế nào anh ta lại rảnh rỗi tham gia buổi tiệc nhỏ này?” Văn Nhân Chấn bị vài vị khách nhận diện xâm xì to nhỏ, còn có cười nhạo.

“Vợ tôi lần đầu tổ chức hoạt động lớn như vậy tôi đương nhiên muốn đến cổ vũ cô ấy, hôm nay tôi không phải nhân vật chính đừng như vậy chê cười tôi.” Văn Nhân Chấn hòa nhã nói với mọi người xung quanh.

“Thật sao? Tôi từng hỏi qua Khấu Tiểu Thư, cô ấy nói anh đối với loại hoạt động này không có hứng thú.” Phó Nghiêm Tùng nhún mày, cười hỏi.

“Cô ấy chính là không muốn quá nhiều đến công tác của tôi.” Văn Nhân Chấn trong lời nói chính là che đậy lời nói dối của Khấu San Dung.

“Cho nên anh một mình đến Hồng Kông công tác không bao lâu? Thì ra Văn Nhân Chấn nhớ vợ quá thành bộ dáng như vậy, thật đúng là trăm nghe không bằng mắt thấy.”

Thật sự tâm tình của Khấu San Dung vốn bị hấn dọa đến không có sức đề sinh khí, nhưng một khi trấn tĩnh lại cô mới nghĩ đến ở đây là Hồng Kông, không phải Đài Loan, hấn hiện tại là đã bay về Đài Loan hay sao, hấn như thế nào lại thân thông quảng đại có được thiệp mời chạy tới tìm gặp cô.

Hấn là một mình đến gặp cô, cùng cô hưởng thụ khoảnh khắc vinh quang này.

Chiếc mũi cô sụt sịt không thôi, tâm trạng thoải mái vui vẻ cảm nhận bản thân không hề cô độc một người vẫn là còn có một người luôn chú ý, quan tâm đến cô.

Bàn tay nhỏ bé của cô ôm lấy cánh tay hấn, khẽ dùng sức nắm chặt.

Văn Nhân Chấn cảm giác cô nắm chặt lấy tay hấn, hấn ôn nhu nhẹ nhàng cầm tay cô, siết chặt nắm tay nhưng muốn trấn an cô hấn vĩnh viễn nắm lấy tay cô cả đời không buông xuôi.

Cô chưa từng có biểu hiện giống như vậy dựa dẫm vào hấn, Văn Nhân Chấn cảm nhận được sự biến chuyển của cô, nhiệt độ cơ thể hấn không ngừng gia tăng bàn tay to lớn của hấn siết chặt bàn tay nhỏ của cô, cô là lần đầu tiên có cảm giác, an tâm thoải mái đến như vậy.

Đó là papa sau khi qua đời, cô đã không còn có cảm giác ấm áp được che chở như thế này.

Xong đời! Nắm tay hấn, cô đột nhiên không nghĩ sẽ buông ra.....

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Edit: meo phuong_mk

Beta: hướng dương xanh

Tâm trạng trống trải, nặng nề, cả người không chút sức lực cô vẫn như trước cố gắng tiếp tục kiên cường nguyên lai hạnh phúc vẫn là không đến được với cô.

Khấu San Dung từ sớm đã biết, mình không giống chị gái cùng papa có thiên phú về kinh doanh lại rất thoải mái đối mặt với truyền thông, chỉ có duy nhất việc thiết kế là gây cho cô nhiều hứng thú có lẽ vì vậy mà mẹ cô không thể chấp nhận cùng ủng hộ cho sở thích của cô.

Ở thế giới thiết kế cô công tác rất tốt không chỉ dựa vào thực lực mà đôi khi còn cần đến vận khí.

Hoàn cảnh làm việc chủ động ở chung với đồng sự dễ gần, thân thiện có thể được như vậy nhận được công tác này không còn cầu gì hơn nữa..

Cô có vận khí tốt lại có hậu thuẫn là Văn Nhân Chấn giới thiệu tiến vào công ty thiết kế nổi tiếng số một toàn cầu ít lâu liền nhận được lời mời hợp tác của một đại sư nổi tiếng mở cuộc triển lãm cá nhân theo đẳng cấp quốc tế. Hơn nữa công tác lại hoàn thành mỹ mãn ở trước giới truyền thông khuôn mặt xinh đẹp đầy rạng rỡ và tự tin của cô liền thu hút, nhận được tin tưởng trực tiếp chỉ định cô tham gia vào các kế hoạch, dự án lớn, may mắn ồ ạt kéo tới bên người cô.

Cô bắt đầu có chút tiếng tăm, được đăng báo, được cập nhật tin tức cũng không phải vì bị bọn chụp lén tố cáo hành vi bạo lực mà là đường đường chính chính trong sạch trên mặt báo.

Công tác hài lòng cô cảm thấy thoải mái và vui sướng, ở trong giới thiết kế chậm rãi phát huy năng lực cùng danh tiếng.

Nhiều cố gắng như vậy vẫn không thể làm cho mẹ cô hài lòng.

“Những người đó bắt quá cũng vì cảm giác mới lạ nên mới để con thiết kế, còn không thì là con mạng họ Khấu! Con nghĩ mình có bao nhiêu cân lượng, không phải vì vài câu khen ngợi liền thoải mái tận trời xanh.”

Cô từ Nhật Bản trở về, mẹ cô hẹn đến nhà hàng dùng cơm trưa, vừa mới ngồi xuống, lòng tràn đầy vui mừng nghĩ nói cho bà biết cô lần này sang Nhật Bản công tác không nghĩ đến hình ảnh cô được các tòa soạn đăng trên mặt báo liền bị quảng đến trước mặt mình, hảo tâm tình của cô bị mẹ mình chỉ trích gay gắt nhất thời tan theo mây khói.

“Mẹ xem rồi, con vẫn là nhanh chút đem cái công việc bất nháo của mình xin từ chức, con thật không giống với chị gái mình chút nào, vì sao không thích kinh doanh, tính tình lại không tốt con như thế nào có thể giúp A Chấn làm được chuyện gì? Công tác nhanh chấm dứt ngay trở về nhà sớm sinh một đứa trẻ!”

Mẹ đối với cô không có nửa điểm kỳ vọng bởi chị gái rất vĩ đại chưa từng làm cho mẹ thất vọng, cho nên cô luôn làm cho mẹ không có vui vẻ, nỡ mặt vì có đứa con gái như cô, bà chỉ biết được thành công không đủ, bại sự có thừa.

Cô thích cái gì, làm cái gì, thật tâm điều gì. Bà tất cả đều cảm thấy chứng mất.

“Mẹ, con hiện tại đang công tác đều là nhà thiết kế quốc tế. ...” Khẩu San Dung mỗi một giải thích. Công việc của cô rất có tính khiêu chiến, có thể học được nhiều điều hay so với trước kia làm một trợ lý nhỏ nhỏ hoàn toàn không giống, ở đây cô mỗi ngày đều có những bước phát triển mới.

Nhưng là bà cũng không có đem lời giải thích của cô mà chú tâm, chỉ dùng một câu ngăn lại lời cô “Việc đó có thể kiếm được bao nhiêu tiền?”

Cô trước mắt mới chỉ đi làm tiền lương, tiền trợ cấp, hơn nữa tiền thưởng đối với người mới như cô mới bắt đầu thiết kế nếu được nhiều người đề nghị hợp tác mức lương sẽ không tệ trên hết không phải vì tiền nên dù phải thức trắng đêm cô cũng cam tâm tình nguyện.

Nhưng cô là tiểu thư Khẩu gia tiền lương căn bản không đáp ứng mẹ cô mua một cái túi xách hàng hiệu, một bộ lễ phục dạ hội tham dự xã giao, nếu nhanh chóng tích lũy nhiều tiền chính là không có khả năng.

“Con không phải rất lý sự sao? Như thế nào hiện tại lại không nói? Con xem, bị mẹ nói trúng đi! Con nha sao không để mẹ bớt lo lắng một chút muốn mẹ dạy bảo đến bao giờ, con với chị gái không giống nhau, không cần suy nghĩ nhiều an phận chút đi giúp Văn Nhân gia sinh một đứa bé nối dõi thì tốt rồi, tuy rằng hiện tại trường bối người ta chưa nói gì, khó chắc về sau...”

Bởi vì cô không giống chị gái vĩ đại của mình cho nên không có tư cách làm việc mình yêu thích sao? Lời cô nói không có nửa điểm quan trọng ngay cả cô có nguyện ý hay không cũng đồng dạng không quan trọng sao?

Mẹ có hay không nghĩ tới cô vì chị mà bị ép gả? Giúp Văn Nhân Chấn sinh một đứa bé, loại sự tình này mẹ như thế nào lại áp đặt như vậy?

Vì sao... Không chịu nhìn nhận sự cố gắng của cô? Cô chỉ muốn một lần được mẹ mình thừa nhận năng lực của bản thân mà thôi, có khó như vậy sao?

Một cảm giác chua xót đè nén ở ngực cô làm cô vô cùng khó chịu và đau lòng, không khỏi suy nghĩ cô rốt cuộc tệ hại đến như vậy sao?

Mẹ hẹn cô đi ăn cơm trưa, cô hết sức mừng rỡ mang theo quà tặng hưng phấn chạy đến chỗ hẹn, nghĩ đến mẹ đã nghĩ thông suốt muốn cùng cô đi ăn chính là muốn quan tâm đến cô.

Mẹ thật sự quan tâm cô... Và cô cũng chỉ mong mọi điều đó.

Liên tiếp quở trách cùng cứng rắn cô không khỏi cảm giác bản thân đã làm một việc rất sai lầm? Làm cái gì cũng không tốt duy nhất có thể làm chính là sinh ra một đứa bé sao?!

“Con hiện tại cảm thấy mẹ nhiều lời nhưng về sau con sẽ hiểu, con đã kết hôn là con dâu nhà người ta không thể so với khi còn ở nhà, thế nào lại có thể tùy hứng như trước? Văn Nhân gia không thiếu người thiếu tiền, tốt nhất đem công việc từ bỏ, sinh một đứa trẻ bụ bẫm nếu là chị cả con...”

Chị, chị, chị bỏ đi gần nửa năm trời không có tin tức nhưng mẹ vẫn tâm niệm chị cô thật vĩ đại hiện tại ở chỗ này nhận hết ủy khuất cũng không phải là chị vậy bà có nghĩ đến tâm trạng của cô không?

Khẩu Dung San không thể giả bộ liên bữu môi, cô không thể kiềm nén được nữa quyết định nhanh chóng trở về nhà.

“Con đương nhiên biết mình và chị không giống nhau, chị so với con thì thông minh.” Cô buông dao nĩa nhìn bàn thức ăn được chế biến tỉ mỉ, công phu mà nuốt không trôi, tiếp theo đứng lên cố gắng duy trì thái độ bình tĩnh nhưng là rất khó khăn, cô vừa phẫn nộ lại thương tâm, toàn thân run rẩy: “Chị ấy thông minh đến mức bỏ lại tất cả để chạy trốn, vĩ đại đến tận bây giờ nhờ người đi tìm mà cũng không thấy người, chỉ có con không đủ thông minh, không đủ vĩ đại vẫn còn ở tại chỗ này cùng mẹ ăn cơm!”

Một phen phơi bày tất cả ảm ức cả không khí xung quanh cũng ngột ngạt, rất tức giận cô không có liếc mắt đến bà liền xoay người bước đi.

Nào biết vừa mới quay người liền thấy Văn Nhân Chấn. Hắn như thế nào cũng đến đây?

“Mẹ vợ khi nãy tới tìm tôi nhưng vì phải tiếp nhận công việc từ tay trợ lý xong mới có thể rời khỏi công ty cho nên tôi mới đến trễ.” Văn Nhân Chấn liếc mắt một cái liền nhìn ra biểu tình của cô không thích hợp mà vừa rồi khi cô phát giận mẹ vợ, hắn đương nhiên cũng nghe thấy. “Chờ thật lâu?” Hắn cầm cánh tay của cô nhẹ nhàng kéo cô ngồi lại vị trí cũ.

Khẩu San Dung lạnh lùng một câu cũng không nói.

“Con xem con bé kia thái độ như vậy!” Khẩu phu nhân gấp con rề, ngay tức thì mở miệng quở trách con gái.

Văn Nhân Chấn không có trả lời, chỉ là khẽ nhếch môi cười.

Mà Khẩu Dung San có ý xoay người, không để ý tới bà, nói thật là cô hối hận – xem cô còn ngoan ngoãn ở chỗ này không có rồi đi sẽ biết.(Rùa xanh:bật ngón cái San Dung tỷ thật là một cô gái hiểu thuận, ngoan ngoãn, rùa xanh phải học tập chị^..^)

“A Chấn, con đừng có cười, Dung Dung chính là bị cha nó làm cho hư! Một chút đạo lý đối nhân xử thế cũng đều không hiểu, cũng không có suy nghĩ chín chắn! Con a, đừng có luôn yêu chiều nó, làm theo ý muốn của con bé nên bảo nó nghỉ việc ở nhà.”

“Cô ấy giỏi lắm ạ!” Nghe ra vấn đề mấu chốt Văn Nhân Chấn qua lời nhắc nhở lần nữa của mẹ vợ tới công việc của San Ding, hần lập tức nói giúp cô. “Sếp của Dung Dung là bạn học với con, chính con giới thiệu Dung Dung đi làm ở đây, cô ấy biểu hiện rất khá, làm cho con ở trước mặt bạn học cũng rất hãnh diện.”

“Là..... Là như vậy a.” Vừa nghe con rề nói công việc là do hần đáp ứng, Khẩu phu nhân khí thế liền bớt đi phân nửa. ‘Con làm công việc kia có thể kiếm được bao nhiêu tiền chứ? Còn không bằng về nhà nhanh chút sinh ra một đứa trẻ.

‘Không vội, Dung Dung còn trẻ, còn nhiều thời gian’. Khẩu phu nhân ‘Đặc biệt’ quan tâm tới việc này, Văn Nhân Chấn đều đã có cách thức đối phó.

Khẩu phu nhân nghe xong, thái độ dịu đi vài phần ‘Cậu như vậy là sủng vợ, không sợ người khác cười chê?’

‘Đâu có gì là không tốt? Cha vợ con có tiếng yêu thương vợ so với ông ấy con còn kém xa, con cảm thấy đây mới chân chính là một người đàn ông mẹ vợ người nói đúng không?’ Văn Nhân Chấn cười cười, trả lời như đang nói bông đùa kỳ thực còn có hàm ý khác.

Nếu mẹ vợ thật sự đem lời hần nói để trong lòng về lý cũng nên nhớ chính mình thân là mẹ ruột luôn mong ước con gái hạnh phúc mới chính là khoái hoạt lớn nhất.

‘Đã muộn con muốn dẫn Dung Dung đi trước, mẹ sẽ không phiền lòng? Cô ấy vừa đi công tác Nhật Bản một tuần, con bây giờ mới nhìn thấy vợ có thể hay không cho lão bà về với con?’

‘Đi đi, phiền chết a!’ Khẩu phu nhân nở nụ cười, vội vàng vẫy tay chào bọn họ.

Văn Nhân Chấn nhanh chóng nắm bàn tay nhỏ bé của cô ở trước mặt mẹ vợ nắm tay nhau diễn một màn cảm tình tốt đẹp rồi đi. Thẳng đến ra khỏi nhà hàng, ngồi vào xe của hần, cô lập tức bỏ tay ra khỏi hần.

Tuy rằng không phải lần đầu tiên cô như vậy nhưng hần vẫn cảm thấy có điểm sừng sờ, nhìn lòng bàn tay trống trải, trên mặt ngây ngốc rất nhanh liền lấy lại biểu tình như trước...

Tay nắm thành quyền cô lưu lại cho hần cảm giác gần gũi nhưng cũng là biến mất quá nhanh. (Tội nghiệp anh quá! Huhu..huhu Tỷ Dung ơi quay đầu nhìn anh đi mà!)

‘Hiện tại muốn tôi đưa cô đi làm hay là đưa cô đi thư giãn đâu đó một ngày?’ Không nghĩ tạo cho cô thêm áp lực về phương diện khác hần đã sớm thành thói quen nhìn cô lãnh đạm, kiên cường rất nhanh liền muốn an ủi, che chở cho cô.

Khẩu San Dung ngồi ở ghế bên cạnh hướng mặt ra ngoài cửa sổ lắc đầu, không nhìn hần rầu rĩ nói một câu, ‘Vừa rồi... cảm ơn anh.’

Vừa rồi là cô không không chế được tâm trạng mới ăn nói thiếu thận trọng như vậy giờ thật sự cảm thất rất hối hận.

Thấy biểu tình của mẹ, cô biết hành động chính mình không tốt là cô vẫn sẽ đau lòng nhưng lời nói đã ra khỏi miệng thu không trở lại, giờ hối hận cũng không kịp.

Cô chưa từng ngộ nghịch chống đối thái quá, cho dù đối cô nói chuyện khó nghe nhưng cô biết kỳ thật bà không có ác ý, chính là quan niệm không giống nhau mà thôi.

Từ khi chị bỏ đi, mẹ muộn phiền nhiều thêm, nghĩ như thế nào cũng muốn so sánh cô cùng chị, đối với cô có phần quản giáo nghiêm khắc hơn.

Cô hiểu rõ bởi vì bà không có cảm giác an toàn, bởi vì mất đi một đứa con hoàn mỹ cho nên sợ hãi mất thêm một cái khác người thân, tất cả cô đều có thể thông cảm nhưng hôm nay cô vì sao không có biện pháp nhẫn nhịn.

Là Văn Nhân Chấn hóa giải cục diện bế tắc, làm cho mẹ nhoen miệng cười, còn giúp cô giải vây, mang cô ra khỏi nơi ngột ngạt kia cho nên cô muốn đối với hần nói tiếng cảm ơn, về phần mẹ... Để gặp mặt lần sau, khi hai người bình tĩnh trở lại mới nói chuyện đi.

‘Như vậy hiện tại là?’ Văn Nhân Chấn nhui mày, đối cô đưa ra thiện ý quan tâm.

‘Phiền anh đưa tôi trở lại công ty.’ Xe của cô còn đang bảo dưỡng, mới vừa rồi nhờ quản gia đưa cô tới nhà hàng gặp mẹ cô cũng định sau đó đi nhờ xe bà về công ty, kết quả hiện tại chỉ có thể làm phiền Văn Nhân Chấn.

Hắn là thấy kì lạ cô đối hắn tỏ thái độ, giống như chậm rãi mềm hóa.

Bắt quá... về công ty ? Mọi người thấy được xe hắn, có dễ dàng bình yên như vậy ?

‘ Có nhiều việc để làm lắm à ? ’ Văn Nhân Chấn hỏi giống như không chút để ý, ngồi trên ghế lái mở động cơ xe.

‘ Không có. ’ Kỳ thật không vội, vừa chấm dứt dự án, trở lại công ty cũng không có chuyện gì cần phải khẩn cấp xử lý.

Văn Nhân Chấn nghe cô nói như vậy đã muốn có ý định bắt người ! (bắt đi xanh xanh ủng hộ anh đốp đốp)

‘ Như vậy... là không có vội ? Một khi đã như vậy, đi theo tôi đến một chỗ đi. ’

Cô bắt đầu từ khi nào cảm thấy đối mặt Văn Nhân Chấn sẽ làm cô cảm thấy khó xử ?

Nguyên bản chán ghét tên này đến tột đỉnh, nhưng một lần kia hắn thần kỳ xuất hiện ở buổi triển lãm của cô, bù lại tiếc nuối mẹ cô không đến dự, cô đối hắn cảm giác liền trở nên thực phức tạp.

Nhiều năm qua, cô đã có theo thói quen không thuận theo bất luận kẻ nào, thói quen mạnh mẽ đó là bởi vì cô biết không có người nào đáp lại mong mỏi của cô vì thế cô không còn hi vọng nhiều — nhưng lúc này cô đặt tay lên ngực tự hỏi thật sự đã hết hi vọng sao ?

Cô chẳng lẽ thật sự một chút mong chờ cũng không có, sẽ xuất hiện một người giống papa cô nhìn thấu tâm cô, luôn ở bên cạnh cô, đem đến yêu thương cùng sung sướng ?

Cho tới lúc này đây một ý niệm vờ vẩn thỉnh thoảng hiện lên trong suy nghĩ của cô — người kia, sẽ là Văn Nhân Chấn sao ?

Không, không thể nào là Văn Nhân Chấn ! Hắn không phải là đối tượng nếu chị không có đào hôn, cô cũng không có gả cho hắn mà thực danh nghĩa cô nên gọi hắn là anh rể mới đúng.

Vì thế cô lại bắt đầu bản loạn cùng phiên chán, dùng thái độ lãnh đạm che giấu chính mình, vẫn là không nghĩ buông tay lại giống như trước bướng bỉnh dùng sức bỏ ra tay hắn.

Văn Nhân Chấn là anh rể của cô không phải để cô có thể đặt tình cảm của mình vào.

‘ Anh dẫn tôi tới chỗ này làm cái gì ? ’

Văn Nhân gia đầu tư trung tâm thương mại hàng hóa trong đó đều là hàng hiệu nổi tiếng thế giới, nhưng chỉ toàn hàng hiệu thôi không phải như vậy sao ? Cô đối với mấy cửa hàng thời trang này thực không có hứng thú, ngược lại có vẻ tò mò lịch chiếu của rạp hát ở trung tâm này.

Có nhiều phòng chiếu cô thật sự thích chưa từng có ý nghĩ từ bỏ sở thích xem phim, cô hiện tại ở trong một phòng chiếu lớn có thể chứa trăm người, mỗi một chỗ ngồi đều thật rộng rãi thoải mái, ghế ngồi hạng nhất theo cấp bậc, không gian của mỗi chỗ ngồi rất lớn sẽ không gây ảnh hưởng cho nhau, ghế ngồi còn có thể điều chỉnh cho dù nằm xem cũng có thể a.

‘ Xem phim ’

Văn Nhân Chấn trả lời bằng ánh mắt rõ ràng, hắn đã chuẩn bị tâm lý, nhìn không được bật cười, nắm tay cô đi vào phòng chiếu phim chính giữa, để cô ngồi xuống ghế, sau đem bông ngô nóng, đẩy ngọt nhét vào tay cô.

‘ Cho tôi cái này làm chi... ’ Đáng giận, cô thích nhất là bông ngô thật ngọt, mùi vị kia thật hảo mê người !

Văn Nhân Chấn này thật chán ghét, mở ra một gian chiếu phim nàng phi thường yêu thích, theo chiếu phim thịnh, đồ ăn, đến chiếu phim điện ảnh, đều làm cho nàng không thể soi mói.

Cô vẫn chưa ăn gì, bông ngô lại mê người như vậy phát ra mùi thơm Khấu Dung San cảm giác không nhận được, nắm lấy một nắm đưa lên miệng ăn.

‘ Cô không phải rất thích ăn sao ? Ngồi xuống, phim đã bắt đầu chiếu. ’ Ngay cả nước khoáng giải khát hắn cũng giúp cô chuẩn bị thật tốt, đặt nó ở gần tay vịn trên ghế cho cô, lúc khát cô có thể nhất thời tự lấy uống.

‘ Sao lại vào xem phim a ? Anh không phải muốn tôi đi cùng đến một chỗ nào đó sao ? Nha — đáng chết, này là nói dối... ’ Nguyên bản còn muốn truy cứu một chút thắc mắc, kết quả đèn trong phòng tối sầm lại, rèm màn ảnh to kéo xuống, cô có muốn nói tiếp cũng không được.

Thật sự buồn ngủ rồi... á á không làm tiếp nổi..đành cắt tại đây nha các tênh yêu...

spoil nè chap sau

Phát hiện ra người đàn ông an ủi cô khi xưa...có anh là hắn không?? Không thể nào?

”Ta đã trở về”

Giọng nói đó... là...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Edit: meo phuong_mk

Beta: hướng dương xanh

Văn Nhân Chấn đầu tư vào rạp chiếu phim này có một chút tiếng tăm, ở đây lại có nhiều phòng chiếu vừa rộng vừa khang trang, hiện có những bộ phim đoạt giải tại các liên hoan phim Châu Âu, với hầu hết các thể loại hẳn đều đã đáp ứng sự chờ mong của người hâm mộ, bất kể số tiền đầu tư vào bộ phim nhiều hay ít khiến cho người xem rất thỏa mãn và ưa thích, rất nhiều diễn viên điện ảnh đã được mời đến đây để quảng bá, tuyên truyền cho các bộ phim được công chiếu.

Hiện tại rạp đang chiếu bộ phim Pháp có nội dung rất lạ kể về một câu chuyện thời xưa, là sự tự thuật của một người đàn ông trở về nhà để kế thừa gia nghiệp, tổ tiên ông ấy nằm trong mười lăm gia tộc quyền quý, ông phải tiếp quản việc hậu sự mai táng của người thân khi trở về nhà.

Nội dung chặt chẽ hài hước, cái kết phim nhân vật chính cùng người thân giải tỏa mọi hiểu lầm, tiếp quản gia nghiệp an hưởng niềm vui cuộc sống bình dị làm cho phòng chiếu ai cũng mắt đắm lệ lưng chừng.

Một tiếng bốn mươi phút kích thích ngoạn một cái liền trôi qua.

Màn ảnh hiện lên hàng chữ The end, cả phòng chiếu phim rất rộng có thể chứa hơn trăm người hiện tại chỉ có cô cùng Văn Nhân Chấn.(lãng mạn quá chỉ có hai người mà thôi)

Cô ngồi tại chỗ theo thói quen của bản thân hồi tưởng lại những thước phim vừa xem trong tâm trí, có điều rất kì lạ vẫn là không được tập trung cho lắm bởi vì hôm nay không giống với mọi khi Văn Nhân Chấn... ngay bên cạnh cô.

Mà cô lại vì bộ phim kia xúc động mà khóc, hẳn có thể hay không cảm thấy cô thực yếu đuối, mıt ưót ? Nhưng là bộ phim thật sự làm cô cảm động ô... ô....

‘ Lau đi.’ Hắn không nói thêm gì chỉ yên lặng nhìn cô, sau đó Văn Nhân Chấn lấy ra khăn tay sạch sẽ nhét vào trong lòng bàn tay cô.

Khẩu San Dung cảm thấy xấu hổ xoay người đưa lưng về phía hắn, lau sạch nước mắt nước mũi, đem khăn dơ nhét vào trong túi xách sau đó ra về thản nhiên quay đầu lại chờ hắn cười nhạo.

‘ Rất là cảm động’

Gi ? Cứ như vậy...

‘ Hiện tại mới ra mắt một bộ phim Thụy Điển rất hay muốn xem không ?’ Văn Nhân Chấn không có nhìn vào cái mũi hồng hồng đang phập phồng mảnh liệt của cô không biết từ lúc nào lấy từ trong túi áo tờ rơi giới thiệu phim đặt trong tay cô.

Cô muốn xem ! Bộ phim này cô cũng muốn xem nhưng phim này ngay kia buổi tối mới có suất chiếu... ‘ Ngày kia tôi không rảnh.’ Cô đã nhận lời đồng sự làm trợ thủ, không thể thất hứa.

‘ Hiện tại cùng xem — — thì thế nào ? Cô có việc gấp ?’

Văn Nhân Chấn gấp gấp đưa ra quyết định làm cho Khẩu Dung San trừng lớn mắt kinh ngạc. ‘ Hôm nay liền xem ? Làm sao có thể ?’

‘ Hôm nay tôi đã bao hết phòng chiếu phim hơn nữa tôi là chủ ở đây cô muốn hay không cùng nhau xem, một câu đồng ý ?’

Hắn xem cô nửa muốn lại nửa không đang giãy dụa lưỡng lự, không tự kìm chế lộ ra vẻ mặt tươi cười sùng nịnh.

Cô đáng yêu làm cho hắn thật hào hứng muốn hảo hảo yêu cô, cái gì cũng muốn cấp cho cô...

‘ Đồng ý’ Lạm dụng đặc quyền là không đúng nhưng là cô muốn tận hưởng đặc quyền của hắn dành cho mình.

Văn Nhân Chấn đoán trước được đáp án, đưa tay gọi điện thoại, không đến mười phút bộ phim ngày kia mới chiếu hiện tại đã bắt đầu mở màn.

Tâm trạng vui vẻ xem phim cũng thực thoải mái, đây cũng là bộ phim tràn ngập tình cảm bi thương có chút nặng nề, làm cho người xem có chút không

kiên nhẫn.

Mười phút đầu của bộ phim, Văn Nhân Chấn chợt nghe thấy bên cạnh mình phát ra tiếng khóc nức nở, hình như là rất uỷ khuất, hẳn thật sự không chịu nổi không có cách nào đành đứng lên đi tới bên cạnh cô đang khóc rất bi thương.

‘Làm sao vậy?’ Màn ảnh to, ánh sáng nhợt nhạt khiến Khấu Dung San không thể thấy được vẻ mặt của hắn, không biết biểu tình hắn ra sao.

‘Xích ra một tí .. để cho tôi một khoảng trống.’ Hắn bảo cô nhích ra cho hắn một chỗ cùng ngồi, cũng may lúc trước khi thiết kế phòng chiếu phim này, hắn sáng suốt quyết định ghế ngồi phải thật rộng rãi, thoải mái, hiện tại mới có thể chứa nổi một người đàn ông cao to như hắn.

Cánh tay hắn quàng qua vai cô, đem đầu cô dựa vào vai hắn, hắn cất tiếng ôn nhu hướng cô nói: ‘Tốt lắm, cô có thể tiếp tục xem rồi’

Tay kia thì kéo qua bàn tay nhỏ bé của cô, trái tim hắn như run lên.

Thật tốt cùng nhau xem phim tuy là gần sát như thế có vẻ không tiện một chút! Nhưng thật là thoải mái.. (ò! thật lãng mạn... xanh xanh muốn đi couple xem phim ngồi hàng couple hức hức !!)

Khấu San Dung chưa phát hiện ra tình cảm của chính mình, cô thích Văn Nhân Chấn làm bạn, thích hắn thần thông quảng đại xuất hiện ở trước mặt cô, gây cho cô thích thú cùng vui mừng, hắn tựa như con giun trong bụng vĩnh viễn biết cô muốn gì, cần gì không cần phải nói ra miệng, tất cả đều vì cô mà thực hiện. (Woo..chị ơi nhận ra tấm lòng anh đi anh tốt lắm đó!)

Người như vậy bắt đầu làm cho cô mong chờ ở tương lai phía trước.

Nội dung phim làm cho cô rất phấn khích, khiến cô phải rơi nước mắt, đôi mắt vì rơi lệ mà tầm nhìn không thấy rõ lắm, cô liền trực tiếp dùng vật áo trước của hắn lau đi, lại có thể tiếp tục xem tiếp.

Phim chấm dứt không khí lãng mạn theo tuyên cáo của hắn cũng bị cắt đứt, hắn cúi đầu nhìn dáng người đang chật vật, lộ ra nụ cười khổ ‘Cô... thật đúng là tình cảm phong phú, con người đa cảm.’

Làm sao bây giờ....

Càng ở cùng Văn Nhân Chấn, càng có cảm giác, bởi vì cô đối với người này dần dần có cảm giác nghiện...

‘Sớm một chút nghỉ ngơi, ngủ ngon.’

Xem xong hai bộ phim điện ảnh, sau đó lại đi dùng bữa tối, thời gian hẹn hò mới chấm dứt, Văn Nhân Chấn đưa cô về nhà, ở trước cửa phòng cô dịu dàng sủng nịnh chúc cô ngủ ngon, không có nụ hôn trên trán chỉ là nhìn cô mỉm cười, sau đó rời đi.

Mà cô lại có cảm giác nuôi tiếc...

‘Không, Khấu Dung San nguoi bình tĩnh chút đi!’ Cô đứng ở trước cửa phòng mình, nhin không được dùng sức tát vào mặt nói với bản thân trăm ngàn lần phải thật bình tĩnh, không cần vì hắn ôn nhu đối đãi tốt mà bắt đầu suy nghĩ miên man.

Làm cô nằm trên chiếc giường công chúa nghĩ ngợi rất nhiều, đột nhiên phát hiện trong phòng bài trí không giống trước, nguyên lai bàn trang điểm bên cạnh giường đã thay đổi, buổi sáng trong lúc ăn sáng cô có xem qua tạp chí kiến trúc, bởi vì thực thích, còn cẩn thận nghiên cứu một chút quy cách bài trí kia.

‘Á?’ Cô lắp bắp kinh hãi, vì sao buổi sáng mới nhìn thấy, buổi tối đã xuất hiện trong phòng cô?

Nghĩ cũng không dám nghĩ tới — cũng có thể nói sâu trong nội tâm cô hi vọng là Văn Nhân Chấn để ý tới cho nên mua tặng cho cô.

Nghĩ như vậy miệng cô bất giác không khỏi giờ lên, thực lòng tham lam nghĩ chị gái... chị không trở về như vậy cô thích Văn Nhân Chấn, hẳn cũng không có quan hệ gì đi?

‘Cái này ý niệm trong đầu thật tà ác!’ Tuy là nghĩ như vậy, nhưng đạo đức con người làm sao có thể như vậy được.

Vì tránh cho chính mình có ý nghĩ rối loạn, cô đứng lên đi tắm một cái có như vậy mới có thể nhanh một chút lên giường đi ngủ, ngày mai còn có công việc! Còn có chuyện cô không thể quên được lúc cô khóc, Văn Nhân Chấn hào tâm cho cô mượn khăn tay.

Dùng xà phòng thơm nhanh chóng tẩy đi vết bẩn. Cảm chiếc khăn tay, cô bắt tay vào việc làm sạch nó ở trong chậu chứa đầy nước, cô như thế nào đột nhiên cảm thấy... có điểm rất quen mắt?

‘Dọa!’ Cô nhảy dựng lên, lao ra khỏi phòng tắm, mở ngăn kéo bàn trang điểm tìm kiếm, rốt cục tìm ra một chiếc hộp nhỏ cất chiếc khăn tay, ngay sau đó cô cầm vào trong toilet cùng cái kia đôi chiếu, màu sắc, chất liệu hoàn toàn giống nhau.

‘Trùng hợp như vậy sao?’

Cô còn nhớ rõ rất rõ đám tang của papa, cái người xa lạ đó lại đưa cho cô chiếc khăn tay lau đi nước mắt nhưng đối phương một tiếng cũng không nói

chuyện mà cô lại cận thị nặng, cũng không thấy rõ diện mạo đối phương đến nay vẫn không biết người kia là ai.

Chẳng lẽ là Văn Nhân Chấn ?

‘ Làm sao có thể ? ’

Nhưng trên đời này thực sự có việc ngẫu nhiên như vậy sao ? Hai cái khăn cùng đồng dạng chất liệu, hoa văn là khăn tay dành cho nam giới, đều giống nhau thật kì lạ ?

Với tính thần ham học hỏi ... không phải mà là lòng hiếu kỳ, hơn nữa cô thật sự nghi ngờ không có cách nào bình tĩnh, ý nghĩ của cô không ngừng hoạt động, thúc đẩy. Nếu không hỏi rõ ràng cô nhất định không thể ngủ được !

Nhưng là Văn Nhân Chấn lúc đó chán ghét cô làm gì có chuyện muốn an ủi cô a ?

Nhưng là hần hôm nay cũng không có cười nhạo mình, còn ôm cô vào ngực làm cho cô ngừng khóc hơn nữa lấy thời điểm lúc đó chỉ có hần... có khả năng nhất tới gần linh cữu papa mà không người đàn ông nào khác cũng chỉ có Văn Nhân Chấn a !

Là hần sao ? Thật là hần sao ?

Không được cô thật sự muốn biết chân tướng, vì thế cô quyết định chính mình tìm đáp án.

Lén lút ra khỏi phòng, đi qua phòng làm việc của hần, cánh cửa phòng khép hờ có thể nhìn thấy hần đang đứng ở trước bàn làm việc, vừa nghe điện thoại.

Cứ như vậy thấp thỏm lén lút cô nhanh chóng lén vào phòng ngủ của hần, ở trong phòng có mùi hương nam tính của hần, cô rất nhanh tìm thấy gian phòng thay quần áo lập tức đi thẳng vào.

Mục tiêu trước mắt là nhanh chóng tìm kiếm, mở ra ngăn kéo nhỏ, hơn nữa trong gian phòng thay đồ của hần phát hiện một sự kiện.

‘ Người này như thế nào thích mặc tây trang a ? ’ Quần áo hoàn toàn giống nhau còn có rất nhiều, ngay cả dây lưng cũng giống nhau như đúc, đều có ba, bốn cái, lại càng không nói tới tây trang, áo sơ mi đều rất đồng bộ là hàng cao cấp siêu tốt.

Cô vừa tìm kết quả ở ngăn kéo tìm thấy được — toàn bộ ngăn kéo kia đều là khăn tay có chất liệu, màu sắc đồng dạng với người đàn ông kia.

Nếu nói trùng hợp nghi như thế nào đều cảm thấy có vấn đề, cho nên người kia dịu dàng, ôn nhu không nói chuyện giúp cô an ủi, thật là hần sao ?

Nguyên lai tại thời khắc đó hần đối cô đặc biệt a... nghi như vậy trong lòng cô bỗng nảy lên cảm giác vui vẻ, cô không tự chủ được lộ ra mỉm cười, lại nghĩ đến chị gái của mình tươi cười lập tức liền biến mất.

‘ Đây... tại sao có thể như vậy ? ’

‘ Bác Lý, không cần chờ, tôi còn đang ở thư phòng đang đợi một cuộc gọi. ’

Tránh ở phòng thay đồ Khấu San Dung nghe thấy tiếng nói của Văn Nhân Chấn càng ngày càng gần liền đó là một trận xúc động lớn, cô vội vàng che miệng sợ chính mình vì quá khẩn trương không cẩn thận phát ra âm thanh.

‘ Linh... linh... linh. ’ Văn Nhân Chấn ở phòng bên điện thoại đột nhiên vang lên, cô lén nhìn qua cánh cửa thấy hần cúi cavát, chậm rãi đi về phía đầu giường ân nết trả lời —

‘ Người biến mất đủ lâu rồi. ’ Không đợi đối phương nói chuyện, Văn Nhân Chấn mở miệng nghiêm khắc chỉ trích.

Nguyên lai giọng nói mềm mại từ điện thoại phát ra rất quen thuộc với Khấu San Dung.

‘ Đừng lo lắng, ta sắp về nhà. ’

Cô cảm thấy toàn thân đông cứng thanh âm người kia — là chị gái cô ?!

Chị đã trở về...

Hết chương 6

P/s Một chương mà dài tận 16 page oái oái...

Để tiện cho các tênh yêu không chờ xx edit được thì cứ tìm truyện này bên TTV có bản CV hóa của ss meoconlunar. tên gốc truyện là Luyện tiếu thê như mạng- Lê Tiêm nhá.

Thật sự xanh xanh lười kinh khủng nên các tênh yêu thân thương ráng chờ đợi và ủng hộ xanh xanh nha!

Chương 16

Edit: Hướng dương xanh

Chị đã trở về! Tin tức này giống như sét đánh ngang tai, giáng một cú vào sâu nội tâm Khấu San Dung, cô chưa từng nghĩ qua sự tình lại oái ăm như vậy.

Cánh tốt nhất là trốn tránh Khấu San Dung không có bất kì hành động nào, không nói qua với Văn Nhân Chấn cô lặng lẽ trở về Khấu gia.

Là niềm hy vọng của cha mẹ, là chỗ dựa về sau của mẹ nay chị đã trở về tâm tình của mẹ cô đương nhiên rất vui vẻ.

“Thiên Dung về về sau con không cần như vậy dọa mẹ, có chuyện gì từ từ nói, quyết định của con mẹ có thể nào không ủng hộ đâu?”

Chị đã trở về, mẹ liền bồi bổ thức ăn ngon, giúp chị tẩy trần bỏ cũ đón mới, lời nói rất là sủng nịnh yêu thương, với vấn đề chị bỏ đi nửa năm qua biệt dạng tin tức xem như chưa từng xảy ra cũng không tái nhắc một câu.

Khấu San Dung cũng xin nghỉ phép, trở về Khấu gia mà Văn Nhân Chấn đang trên đường tới.

Cô ngồi ở một bên, im lặng nhìn mẹ cô cùng chị gái mẹ con tình thâm. Nhìn khuôn mặt hồng nhuận, khí sắc thần thái tươi tắn tốt cực chị cũng nguyện ý trở về, cô hẳn là muốn thờ dài nhẹ nhõm ngược lại cô không có cảm giác như vậy mà còn cảm thấy không thích hợp.

“A Chấn mấy ngày trước nói với mẹ vẫn đang tiếp tục tìm con, còn an ủi mẹ con sẽ nhanh trở về, mẹ tin vậy mà kiên nhẫn chờ đợi, còn có nầu đường phen tỏ yến mà con ưa thích, con xem hình dáng mình kìa rất gầy, cố gắng một chút nhanh bồi bổ bản thân.” Khấu phu nhân ngồi bên cạnh con gái lớn hỏi han ân cần như thể con gái rượu vừa đi một chuyến xa nhà nay trở về, mà không phải là vấn đề đại sự đào hôn. A Chấn sắp xếp rất tốt không để giới truyền thông biết tin tức con đã trở về, xem ra nó đối với con còn nhiều tình cảm.”

“Mẹ đừng hy vọng nhiều lắm, A Chấn với con chỉ là bạn bè mà thôi.” Khấu Thiên Dung nghe chưa kịp hết liền đánh gãy lời của bà, kiên quyết hơn nữa nhìn về phía em gái liếc mắt một cái, ám chỉ mẹ không nên nói lung tung “Dung Dung, khiến em lo lắng, cũng làm cho bản thân em chịu nhiều ủy khuất, chị thực có.....”

Nhưng thực đáng tiếc, Khấu phu nhân không hiểu sự tình, không biết nên nói cái gì và điều gì không nên nói. “Ai nha, con cũng không có ủy khuất em nó đâu! Nha đầu kia cái gì cũng đều không hiểu, lời nói của mẹ đều không có nghe vào! Con làm sao gây tổn hại cho em nó, còn không phải đều là A Chấn nhận hết phiền toái từ em con sao, con bé ăn ngon ngủ được, không ai quản được nó, cũng không muốn người khác giúp đỡ trợ, con bé cái gì cũng không tốt không giống như con, chưa bao giờ cần mẹ phải bận tâm đến như vậy, nếu là con A Chấn cũng sẽ không bị người bên ngoài chê cười đến mất mặt”

Khấu San Dung nhìn mẹ trước mặt chị quả trách mình làm hỏng mọi chuyện, mày không tự giác nhíu lại, khóe miệng khẽ cười đau khổ.

Thì ra là thế, khó trách cô có cảm giác quái dị.

Sự tình không phải không có cách giải quyết chính là việc chị gái trở về làm dấy lên sự hỗn loạn mới, em gái gả cho Văn Nhân Chấn, còn làm tốt việc đăng ký kết hôn, hiện tại cô dâu đã trở về chân chính danh phận Văn Nhân phu nhân, như vậy hiện tại cô chỉ có cách ly hôn, đem vị trí Văn Nhân phu nhân trả lại cho chị sao?

Hẳn là như vậy đi, Văn Nhân Chấn vốn tâm cao khí ngạo nếu không có ý nghĩ như vậy sẽ không một mòi nhanh chóng tìm chị mang trở về nhà, hơn nữa mẹ cũng có ý tứ này. Mẹ vẫn cảm thấy cô không có xinh đẹp bằng chị mình, lại không có năng lực vĩ đại giữ không được đại thiếu gia nổi tiếng hào hoa, rất không xứng với Văn Nhân Chấn, cái gì đều làm không tốt đều là lỗi của cô, chỉ có thể dùng đến cách hèn nhất nhất mang lấy đứa trẻ trời cho Văn Nhân Chấn.

Nghĩ đến chính mình lúc trước bị ép gả lòng cảm thấy chua xót, sau khi lấy Văn Nhân Chấn một thời gian cô thừa nhận tất cả lời lời đồn đãi lúc trước đều là chuyện nhảm, hiện tại chị đã về mỗi một câu mẹ nói chính là nhận định chị gái cùng Văn Nhân Chấn mới là trời đất tạo nên một đôi sao?

“Mẹ, đừng nói nữa.” Khấu Thiên Dung ngữ khí nhỏ nhẹ muốn bà đừng tái nhắc lại chuyện này.

“Vi sao không thể nói? Con chính là như vậy, papa con cũng vậy cùng một ruột chỉ biết sủng em gái các người, con bé một chút việc nhỏ đều làm không tốt, mẹ xem ra đợi khi A Chấn đến đây, mẹ sẽ hỏi câu ấy muốn giải quyết chuyện này như thế nào, con rở còn có khả năng đón con trở về, chứng tỏ hẳn đối với con vẫn còn tình cảm chưa có thể quên.”

Khấu San Dung cảm thấy chính mình đang xem bộ phim điện ảnh, diễn viên chính là người thân của cô, kịch bản chính là nhân sinh cuộc sống của hai người mà cô chính là một cái người không trọng yếu, không có lời thoại chỉ đứng bên ngoài im lặng xem.

“Đúng vậy, mẹ nói thật có lý, Chị hẳn biết Văn Nhân Chấn nhất định không thể quên mới không quản ngại chăm chỉ tìm chị lâu như vậy, tìm được người sau đó còn tận tâm suy nghĩ cách tốt nhất để chị an toàn về nhà, còn để ý không cho báo giới chú ý đến sự kiện này. Xem ra rất dụng tâm! Em còn nghe thấy được..... Chị cùng Văn Nhân Chấn có liên lạc với nhau, hẳn không có sinh khí chuyện chị bỏ trốn lúc trước, hẳn vẫn còn chờ chị trở lại.”

Khẩu San Dung bề ngoài tươi cười hơn hờ nhưng trong lòng gào to đau đớn, cô theo bản năng vẫn cố che giấu nỗi lòng thật sự của mình, làm bộ cười đến một chút buồn lo đều không có, rất vô tư lự như là không phải chuyện của bản thân.

Chị cùng Văn Nhân Chấn có liên lạc, bọn họ hai người vừa mới gọi điện cho nhau, thái độ bình thản tựa như sự tình gì cũng đều không có phát sinh làm cho cô cảm thấy..... tâm trạng mình vô cùng kém.

Nhưng vì sao cô cảm thấy tâm tình mình rất kém? Sự việc kia cũng thực bình thường đi, nếu không có sự cố ngoài ý muốn đó bọn họ hẳn đã sớm là vợ chồng, ở cùng một chỗ với nhau nhiều năm như vậy cho dù có tức giận cũng sẽ không để ý quá lâu đi.

“Khó có dịp con nói chuyện mà không khiến mẹ tức giận, Thiên Dung, ngay cả Dung Dung đều nói như vậy, mẹ chờ A Chấn đến đây, chúng ta thương lượng bàn bạc một thể.....” Khẩu phu nhân tâm trạng hôm nay thật vui vẻ không nhịn được mở khẩu khen đứa con gái thứ hai của mình.

“Con đã nói đừng nói nữa mà.” Mang theo ý tứ nhắc nhở người con gái vốn hiền lành, từ tốn ôn nhu tao nhã, chưa bao giờ lớn tiếng nói chuyện với Khẩu phu nhân là Khẩu Thiên Dung vào lặp lại.

“Mẹ, mẹ..... Loại sự tình này cần phải nhanh giải quyết, bằng không hai chị em gái cùng với một cái nam nhân..... Truyền ra bên ngoài làm sao có thể dễ nghe?” Khẩu phu nhân bị con gái lớn ngữ khí đột nhiên chuyển biến không khỏi bị dọa đến, không ngừng giải thích.

“Nguyên lai mẹ cũng biết loại chuyện này nếu truyền ra ngoài là không tốt.”

Khẩu Thiên Dung như trước bảo trì nụ cười thành thực, giọng điệu ôn nhu cũng khôi phục nhưng không biết vì sao chính là có một loại cảm giác cường thế quyết đoán làm cho Khẩu phu nhân tâm khảm rung mình.

“Mẹ, đây là chuyện của chị em con, để cho bọn con hai chị em tự xử lý là tốt rồi, mẹ phải đứng ngoài truyện này, không cần phải quan tâm nhiều đến việc này.” Chớp mắt một cái mới vừa rồi còn mang theo khẩu khí đáng sợ Khẩu Thiên Dung nhanh chóng khôi phục thói quen tao nhã ôn nhu của mọi khi nói chuyện cùng người thân.

Nhìn lầm rầm, nhất định là vậy! Đứa con gái lớn bảo bối tâm can của bà chưa bao giờ làm bà thất vọng! Khẩu phu nhân nghe con gái lớn nói như vậy, nhịn không được nhìn về phía cái kia đứa nhỏ luôn nói không nghe đang bĩu môi một ngàn lần vạn lần tỏ vẻ chống đối. “Loại này đại sự để mẹ đứng ra xử lý có được không? Các con hai đứa nhỏ biết cái gì...”

“Mẹ, con không hỏi ý kiến của người, mẹ không cần nói tiếp.”

Nếu vừa rồi còn có một chút nghi hoặc, hiện tại thái độ Khẩu Thiên Dung đã phi thường xác nhận.

Khẩu phu nhân bị con gái dọa đến giật mình ngây ngốc nói không ra lời, sắc mặt trắng bệch. “Con..... Con bé này như thế nào lại thành ra như vậy.....”

“Chị nói chuyện với mẹ không cần tỏ ra gay gắt như vậy.” Khẩu San Dung từ nãy đến giờ đều không có lên tiếng thẳng đến chị gái khẩu khí trở nên ương ngạnh, cứng rắn khước từ sự giúp đỡ của mẹ, cô mới cau mày, mở miệng nhắc nhở chị gái.

“Xem ra, Dung Dung mới là đứa con gái ngoan của bà không phải sao?”

Khẩu Thiên Dung khi cười rất đẹp, dựa vào nhận thức sâu sắc của Khẩu phu nhân cô chính là đứa con gái hoàn mỹ, khi cười lộ lên cũng rất động lòng người, nay ở trong mắt cũng không có nửa điểm ý cười. Bà như thế nào đến bây giờ mới phát hiện, con gái lớn vốn rất hoàn mỹ nhưng lại không chân thật?

“Để sau con lại cùng mẹ nói chuyện nếu nói nữa chỉ sẽ thêm chuyện phiền phức, hiện tại trước mắt để con và em gái nói chuyện trước đã, giải quyết khúc mắc vấn đề của hai chị em, mẹ là kiên nhẫn chờ một chút có được không?”

Khẩu Thiên Dung thân nhiên, khẩu khí ôn nhu nhẹ giọng nói lại làm cho Khẩu phu nhân không khỏi nuốt nước miếng gật gật đầu.

“Mẹ có thể tránh đi một chút? Con có lời muốn nói cùng Dung Dung.”

Nói mấy câu liền đem Khẩu phu nhân chuyển sự đầy đủ, phòng ăn hiện chỉ còn lại hai chị em.

Khẩu San Dung nhìn chị gái đã nửa năm chưa gặp cảm thấy sắc mặt chị hồng nhuận, khí sắc tươi tắn không giống với người vừa mới đào hôn, một cô gái cô độc lưu lạc bên ngoài sao lại không có biểu tình lo lắng, đau khổ? Cô cùng mẹ vô cùng lo lắng, ăn ngủ không ngon cần bản chính là dư thừa.

“Mẹ đối với chị kì vọng rất cao, chị và em vốn không giống nhau làm sao có thể làm ra loại sự tình này? Chị không sợ sẽ làm papa thất vọng sao?!” Nguyên lai muốn chúc mừng chị đã trở về, chuyện cũ này cứ như vậy quên đi nhưng nhìn đến chị gái thần thái tươi tỉnh, nói chuyện với mẹ lại có thể dùng thái độ ngỗ ngược thật sự rất là ghen tị, cảm giác tức giận cùng bất bình nhất thời chạy lên tận não làm cho Khẩu San không dễ dàng tha thứ chị gái quá được nuông chiều.

“Chị vừa mới trở về mẹ liền thật vui vẻ cái gì cũng bỏ qua hết còn chuẩn bị món ăn mà chị thích, an ủi về chỉ sợ chị lại chạy trốn!”

Nghe em gái thuyết, xem ra em cô rất quật cường trong suốt hai tháng không gục ngã, ủy mị, nụ cười giả tạo không nhìn ra nổi lên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mỹ của Khẩu Thiên Dung.

“Dung Dung, đề em lo lắng nhiều rồi, chị đều đã nghe qua, chị thực thật có lỗi.” Cô thân mật cầm tay em gái so với cùng nói chuyện với mẹ thái độ cứng rắn giọng điệu rõ ràng là ôn nhu hơn.

“Giải thích có ích lợi gì? Thương tổn cũng đã muốn tạo thành, hiện tại chị đã trở về, Văn Nhân Chấn hiện che đây được báo giới truyền thông nhưng là có thể che đây bao lâu? Em thật sự bị chị làm tức điên hiện tại nên làm cái gì mới tốt đây?” Hết thấy đều rối loạn. “Mẹ chính là cảm thấy em so với chị còn kém xa, không xứng với Văn Nhân Chấn, thay chị gả cho hần là phúc khí của bản thân, hiện tại chị đã quay lại em đương nhiên muốn rời đi, dù sao em bất quá chỉ là người thay thế, em sẽ không sao cả!”

Cho tới nay cô đều là bị ép phối hợp thực hiện chưa từng có người nghĩ tới. Kỳ thật cô cảm giác thật khổ sở.

Khẩu Thiên Dung bất động không nói chậm rãi lắng nghe, chậm rãi uống canh nóng, chờ đến em gái nói dứt cô vừa vận uống xong bát canh, đem bát không đặt lại trên bàn, dùng khăn ăn ắn ắn khóe miệng, cuối cùng lấy mắt nhìn em gái, đưa đầu lại gần hỏi: “Dung Dung, em thật sự muốn đem A Chấn trả lại cho chị?”

Chị gái thỉnh linh đặt vấn đề làm cho Khẩu San Dung vô cùng kinh ngạc.

Dĩ nhiên là cô trả lời không được. Theo lý thuyết đáp án này hẳn là rõ ràng rồi, cô cũng đã nói, cô nên rời khỏi, dù sao cô chính là vật phẩm thay thế chị nhưng vì sao cô không cách nào lập tức trả lời như vậy?

“Em luyến tiếc.” Bất gặp em gái cắn môi dưới không nói, Khẩu Thiên Dung cười cười, “Dung Dung, em là một đứa trẻ tốt.” Vươn tay sờ sờ đầu cô, giống với đồ đứa trẻ nhỏ nhìn về mặt không cam lòng của em gái. “Chị a, là cái ích kỷ, là người chị xấu thật sự đã khiến em ủy khuất nhiều.”

Đáng giận, thật chán ghét chị gái xấu xa thế lại dùng đến chiêu này.

Nguyên lai tưởng sẽ cùng chị cãi nhau một trận nhưng bởi vì hành động của chị gái làm cho cô nghĩ tới papa luôn miệng nói cô là đứa trẻ tốt, cũng chỉ có papa mà thôi, chị hiện tại xoa đầu cô còn nói chính mình rất tốt hại cô trong lúc nhất thời không thể tiếp nhận được.

“Chị xem em là đứa bé dễ dạy dỗ sao!” Khẩu San Dung bất mãn gầm nhẹ, không thừa nhận chính mình đang được dỗ dành, âu yếm

“Ngoan.” Khẩu Thiên Dung cười thật tươi tuyệt không phủ nhận.

“Em chán ghét chị.” Khẩu San Dung đột nhiên khóc lớn giống trẻ nhỏ lấy tay đem nước mắt lau quệt. “Chán ghét chị làm cho em như vậy lo lắng.” Ghét nhất bị chị vô tâm không để ý biểu tình của cô, vạch trần ý nghĩ của cô không nghĩ thừa nhận đó sự thật.

Cô luyến tiếc đem Văn Nhân Chấn chấp tay cho người khác, trải qua nhiều chuyện như vậy cô đã muốn thói quen. Hần làm bạn.

Khẩu Thiên Dung gặp em gái thẳng thắn nói khóc liền khóc, không khỏi lộ ra sùng nịnh cười.

“Dung Dung, chúng ta là thân là chị em ruột, cá tính cũng thực giống nhau rất buồn bình, cũng giống nhau thực quật cường. Em xem đó là cái gì biểu tình, hoài nghi sao? Chị chỉ là muốn đùa giỡn trí thông minh của em một tí, dù sao chị cũng lớn hơn em sáu tuổi, đương nhiên biết cách như thế nào để bảo hộ chính mình.

“Chị thực hâm mộ em, Dung Dung, hâm mộ cá tính hiếu thuận bất luận mẹ nói như thế nào em vẫn là kiên trì thể hiện bản thân, không giống với chị không có cách nào chịu được mẹ thường xuyên lấy mình cùng người khác so sánh, nói chị so ra kém người khác, vừa lúc chính mình cương nghị chịu đựng cho nên chị cũng buộc chính mình tuyệt đối không thể thua.

“Em cảm thấy mẹ không đủ để ý mình còn chị khó tiếp nhận sự quan tâm thái quá của mẹ đối với mình, chăm bẵm chính mình mỗi sự kiện đều phải làm được hoàn hảo không sai sót, bức chị làm đứa con gái hoàn mỹ trong mắt bà nhưng mẹ không biết, thái độ ngưng ngạnh của chị so với em còn dữ dội hơn, chỉ có hơn chứ không có kém, mẹ giúp chị tìm đối tượng, chị ở mặt ngoài phối hợp nhưng sau lưng chính mình liền động thủ tay chân làm cho nam nhân này bị rơi đài.

“Em cũng hiểu quá cá tính của mẹ, mẹ luôn cho chị là công chúa nhất định phải xứng với một cái vương tử, thẳng đến mẹ nhìn trúng Văn Nhân Chấn, hẳn cho rằng phụ nữ thật là phiền toái, mà chị nghĩ muốn thoát khỏi sự an bài của mẹ đi thân cận thật là địa ngục, hai người bọn chị đều vì mục đích của bản thân nên hiệp nghị trước mặt người khác sắm vai ân ái tình lữ, trên thực tế chúng ta chỉ là đối tác của nhau, hợp tác thật sự khoái trá. Mãi cho đến một việc ngoài ý muốn xuất hiện — Dung Dung, chính là em”

“Em?” Khẩu San Dung trong lúc nhất thời không có biện pháp phản ứng lại lẳng lẳng, bởi vì trước mắt chị gái cùng cô sinh hoạt cho tới nay nhận thức chị hoàn toàn không giống với trước, hơn nữa chị nói cô là nguyên nhân ngoài ý muốn, cô rất khó hiểu, chỉ vào chính mình cái mũi “Đâu có chuyện gì liên quan tới em?”

“Bởi vì Văn Nhân Chấn yêu mến em! Đáng tiếc vở kịch diễn đã muốn diễn xong, không thể hạ màn chị nhìn không được muốn nói chính mình tuyệt vọng không tưởng diễn thành thực đến mức độ không ai phát hiện, mẹ thật sự tin tưởng là thật không có nghi ngờ thể nhưng loại kịch bản này không thể nói dở là bỏ! Bất quá không quan hệ, chị sẽ giúp mẹ hiểu ra sự tình này cận kề.”

Là chị nói thời điểm đó mẹ không có phát hiện ra sự tình kì lạ, Khấu San Dung cảm thấy trong mắt chị gái lóe lên sự lợi hại lại nhanh biến mất.

“Văn Nhân Chấn nói cho chị biết hán không chơi nữa, bởi vì hán muốn theo đuổi em, chị làm sao có thể để cho cái tên kia hoa tâm hồn dẫn nhúng chìm em gái yêu quý duy nhất của chị? Khả năng nhỏ đều không thể được!”

“Nguyên lai chị cũng biết hán có hoa tâm a? Thật tốt quá –” Khấu San Dung nghe chị nói như vậy, đột nhiên thở dài một hơi nhẹ nhõm nhưng giây tiếp theo giây nghĩ lại sự thể không đúng nha, sự tình rất quỷ dị. “Chị..... chị nói nhiều như vậy rốt cuộc có ý tứ gì?”

“Mà thôi..... Nói nhiều quá bắt quá chị tóm lại đơn giản, chị cùng Văn Nhân Chấn là ở cùng một chiếc thuyền, chúng ta nắm được nhược điểm của đối phương, chị và hán là hiệp nghị thỏa thuận, tóm lại chính là kế hoạch cần không nổi biến hóa, hán yêu thầm em nhưng là thời gian không đủ để chị an bài tất thảy thật tốt, papa mất Văn Nhân Chấn không nghĩ đợi thêm ba năm nữa, cho nên chúng ta hợp tác bày ra mưu kế — chị đào hôn, cho em ép gả, đem sự tình làm cho như vậy phức tạp, cũng chỉ vì thỏa mãn chúng ta ý đồ mà thôi.”

“Cái gì?! Các người đang làm cái quỷ gì! Cô nước mắt đều chảy sạch, lấy của cô danh dự ra vui đùa, không đúng, cô còn danh dự nào nữa sao!” Nghe được chân tướng thật sự Khấu San Dung nhất thời nổi trận lôi đình, đối chị gái lớn tiếng rít gào. “Các người thật sự quá tàn nhẫn như vậy đùa bốn người khác, tôi tuyệt đối không tha thứ cho các người!”

Khấu Thiên Dung lại bình thản không cảm thấy lo lắng sợ hãi, trong mắt tinh quang chợt lóe rồi biến mất, lộ ra mỉm cười, tay cầm tách trà nóng nhấp một ngụm, khai lá trà trong tách.

Chị em hai người đồng dạng tính cách, tình cảm hiện tại không có hy vọng phục hồi như trước nhưng khác biệt ở chỗ lòng dạ Khấu San Dung không có tâm cơ, chân chất thiện lương tất cả tâm tư đều hiện ở trên mặt cô gái, không có hay được sự khôn khéo, tinh ranh của người chị gái.

Cô tựa hồ đem cảm nhận trong lòng ngay thẳng đều nói ra hết nhưng chị cùng Văn Nhân Chấn hợp diễn vở này diễn rất thật là nguyên nhân chính, mà cô nghĩ cũng chưa từng nghĩ đến.

Bí mật hiểu ra thật sự là lừa gạt.....

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Edit: Hường dương xanh

Chị đã trở về! Tin tức này giống như sét đánh ngang tai, giáng một cú vào sâu nội tâm Khấu San Dung, cô chưa từng nghĩ qua sự tình lại oái ăm như vậy.

Cánh tốt nhất là trốn tránh Khấu San Dung không có bất kì hành động nào, không nói qua với Văn Nhân Chấn cô lặng lẽ trở về Khấu gia.

Là niềm hy vọng của cha mẹ, là chỗ dựa về sau của mẹ nay chị đã trở về tâm tình của mẹ cô đương nhiên rất vui vẻ.

“Thiên Dung về sau con không cần như vậy dọa mẹ, có chuyện gì từ từ nói, quyết định của con mẹ có thể nào không ủng hộ đâu?”

Chị đã trở về, mẹ liền bồi bổ thức ăn ngon, giúp chị tẩy trần bỏ cũ đón mới, lời nói rất là sùng nịnh yêu thương, với vấn đề chị bỏ đi nửa năm qua biệt dạng tin tức xem như chưa từng xảy ra cũng không tái nhắc một câu.

Khấu San Dung cũng xin nghỉ phép, trở về Khấu gia mà Văn Nhân Chấn đang trên đường tới.

Cô ngồi ở một bên, im lặng nhìn mẹ cô cùng chị gái mẹ con tình thâm. Nhìn khuôn mặt hồng nhuận, khí sắc thần thái tươi tắn tốt cực chị cũng nguyện ý trở về, cô hẳn là muốn thở dài nhẹ nhõm ngược lại cô không có cảm giác như vậy mà còn cảm thấy không thích hợp.

“A Chấn mấy ngày trước nói với mẹ vẫn đang tiếp tục tìm con, còn an ủi mẹ con sẽ nhanh trở về, mẹ tin vậy mà kiên nhẫn chờ đợi, còn có nầu đường phèn tổ yến mà con ưa thích, con xem hình dáng mình kia rất gầy, cố gắng một chút nhanh bồi bổ bản thân.....” Khấu phu nhân ngồi bên cạnh con gái lớn hỏi han ân cần như thể con gái rượu vừa đi một chuyến xa nhà nay trở về, mà không phải là vấn đề đại sự đào hôn. A Chấn sắp xếp rất tốt không để giới truyền thông biết tin tức con đã trở về, xem ra nó đối với con còn nhiều tình cảm.....”

“Mẹ đừng hy vọng nhiều lắm, A Chấn với con chỉ là bạn bè mà thôi.” Khấu Thiên Dung nghe chưa kịp hết liền đánh gãy lời của bà, kiên quyết hơn nữa nhìn về phía em gái liếc mắt một cái, ám chỉ mẹ không nên nói lung tung. “Dung Dung, khiến em lo lắng, cũng làm cho bản thân em chịu nhiều ủy khuất, chị thực có.....”

Nhưng thực đáng tiếc, Khẩu phu nhân không hiểu sự tình, không biết nên nói cái gì và điều gì không nên nói. “Ai nha, con cũng không có ủy khuất em nó đâu! Nha đầu kia cái gì cũng đều không hiểu, lời nói của mẹ đều không có nghe vào! Con làm sao gây tổn hại cho em nó, còn không phải đều là A Chấn nhận hết phiền toái từ em con sao, con bé ăn ngon ngủ được, không ai quản được nó, cũng không muốn người khác giúp hỗ trợ, con bé cái gì cũng không tốt không giống như con, chưa bao giờ cần mẹ phải bận tâm đến như vậy, nếu là con A Chấn cũng sẽ không bị người bên ngoài chê cười đến mất mặt”

Khẩu San Dung nhìn mẹ trước mặt chị quở trách mình làm hỏng mọi chuyện, mày không tự giác nhủ lại, khoe miệng khề cười đau khổ.

Thì ra là thế, khó trách cô có cảm giác quái dị.

Sự tình không phải không có cách giải quyết chính là việc chị gái trở về làm dấy lên sự hỗn loạn mới, em gái gả cho Văn Nhân Chấn, còn làm tốt việc đăng ký kết hôn, hiện tại cô dâu đã trở về chân chính danh phận Văn Nhân phu nhân, như vậy hiện tại cô chỉ có cách ly hôn, đem vị trí Văn Nhân phu nhân trả lại cho chị sao?

Hắn là như vậy đi, Văn Nhân Chấn vốn tâm cao khí ngạo nếu không có ý nghĩ như vậy sẽ không một mòi nhanh chóng tìm chị mang trở về nhà, hơn nữa mẹ cũng có ý tứ này. Mẹ vẫn cảm thấy cô không có xinh đẹp bằng chị mình, lại không có năng lực vĩ đại giữ không được đại thiếu gia nổi tiếng hào hoa, rất không xứng với Văn Nhân Chấn, cái gì đều làm không tốt đều là lỗi của cô, chỉ có thể dùng đến cách hèn nhát nhất mang lấy đứa trẻ trời chặt Văn Nhân Chấn.

Nghĩ đến chính mình lúc trước bị ép gả lòng cảm thấy chua xót, sau khi lấy Văn Nhân Chấn một thời gian cô thừa nhận tất cả lời lời đồn đãi lúc trước đều là chuyện nhảm, hiện tại chị đã về mỗi một câu mẹ nói chính là nhận định chị gái cùng Văn Nhân Chấn mới là trời đất tạo nên một đôi sao?

“Mẹ, đừng nói nữa.” Khẩu Thiên Dung ngữ khí nhỏ nhẹ muốn bà đừng tái nhắc lại chuyện này.

“Vi sao không thể nói? Con chính là như vậy, papa con cũng vậy cùng một ruột chỉ biết sùng em gái các người, con bé một chút việc nhỏ đều làm không tốt, mẹ xem ra đợi khi A Chấn đến đây, mẹ sẽ hỏi cậu ấy muốn giải quyết chuyện này như thế nào, con rể còn có khả năng đón con trở về, chứng tỏ hẳn đối với con vẫn còn tình cảm chưa có thể quên..”

Khẩu San Dung cảm thấy chính mình đang xem bộ phim điện ảnh, diễn viên chính là người thân của cô, kịch bản chính là nhân sinh cuộc sống của hai người mà cô chính là một cái người không trọng yếu, không có lời thoại chỉ đứng bên ngoài im lặng xem.

“Đúng vậy, mẹ nói thật có lý, Chị hẳn biết Văn Nhân Chấn nhất định không thể quên mới không quản ngại chăm chỉ tìm chị lâu như vậy, tìm được người sau đó còn tận tâm suy nghĩ cách tốt nhất để chị an toàn về nhà, còn đề ý không cho báo giới chú ý đến sự kiện này. Xem ra rất dụng tâm! Em còn nghe thấy được..... Chị cùng Văn Nhân Chấn có liên lạc với nhau, hẳn không có sinh khí chuyện chị bỏ trốn lúc trước, hẳn vẫn còn chờ chị trở lại.”

Khẩu San Dung bề ngoài tươi cười hơn hờ nhưng trong lòng gào to đau đớn, cô theo bản năng vẫn cố che giấu nỗi lòng thật sự của mình, làm bộ cười đến một chút buồn lo đều không có, rất vô tư lự như là không phải chuyện của bản thân.

Chị cùng Văn Nhân Chấn có liên lạc, bọn họ hai người vừa mới gọi điện cho nhau, thái độ bình thân tựa như sự tình gì cũng đều không có phát sinh làm cho cô cảm thấy..... tâm trạng mình vô cùng kém.

Nhưng vì sao cô cảm thấy tâm tình mình rất kém? Sự việc kia cũng thực bình thường đi, nếu không có sự cố ngoài ý muốn đó bọn họ hẳn đã sớm là vợ chồng, ở cùng một chỗ với nhau nhiều năm như vậy cho dù có tức giận cũng sẽ không đề ý quá lâu đi.

“Khó có dịp con nói chuyện mà không khiến mẹ tức giận, Thiên Dung, ngay cả Dung Dung đều nói như vậy, mẹ chờ A Chấn đến đây, chúng ta thương lượng bàn bạc một thể.....” Khẩu phu nhân tâm trạng hôm nay thật vui vẻ không nhận được mớ khẩu khen đứa con gái thứ hai của mình.

“Con đã nói đừng nói nữa mà.” Mang theo ý tứ nhắc nhở người con gái vốn hiền lành, từ tốn ôn nhu tao nhã, chưa bao giờ lớn tiếng nói chuyện với Khẩu phu nhân là Khẩu Thiên Dung vào lập lại.

“Mẹ, mẹ..... Loại sự tình này cần phải nhanh giải quyết, bằng không hai chị em gái cùng với một cái nam nhân..... Truyền ra bên ngoài làm sao có thể dễ nghe?” Khẩu phu nhân bị con gái lớn ngữ khí đột nhiên chuyển biến không khỏi bị dọa đến, không ngừng giải thích.

“Nguyên lai mẹ cũng biết loại chuyện này nếu truyền ra ngoài là không tốt..”

Khẩu Thiên Dung như trước bảo trì nụ cười thành thực, giọng điệu ôn nhu cũng khôi phục nhưng không biết vì sao chính là có một loại cảm giác cường thế quyết đoán làm cho Khẩu phu nhân tâm khê rung mình.

“Mẹ, đây là chuyện của chị em con, để cho bọn con hai chị em tự xử lý là tốt rồi, mẹ phải đứng ngoài truyện này, không cần phải quan tâm nhiều đến việc này.” Chớp mắt một cái mới vừa rồi còn mang theo khẩu khí đáng sợ Khẩu Thiên Dung nhanh chóng khôi phục thói quen tao nhã ôn nhu của mọi khi nói chuyện cùng người thân.

Nhìn lầm rồi, nhất định là vậy! Đứa con gái lớn bảo bối tâm can của bà chưa bao giờ làm bà thất vọng! Khẩu phu nhân nghe con gái lớn nói như vậy, nhận không được nhìn về phía cái kia đứa nhỏ luôn nói không nghe đang bĩu môi một ngàn lần vạn lần tỏ vẻ chống đối. “Loại này đại sự để mẹ đứng ra xử lý có được không? Các con hai đứa nhỏ biết cái gì...”

“Mẹ, con không hỏi ý kiến của người, mẹ không cần nói tiếp.”

Nếu vừa rồi còn có một chút nghi hoặc, hiện tại thái độ Khấu Thiên Dung đã phi thường xác nhận.

Khấu phu nhân bị con gái dọa đến giật mình ngây ngốc nói không ra lời, sắc mặt trắng bệch. “Con. Con bé này như thế nào lại thành ra như vậy.”

“Chị nói chuyện với mẹ không cần tỏ ra gay gắt như vậy.” Khấu San Dung từ nãy đến giờ đều không có lên tiếng thẳng đến chị gái khẫu khí trở nên ương ngạnh, cứng rắn khước từ sự giúp đỡ của mẹ, cô mới cau mày, mở miệng nhắc nhở chị gái.

“Xem ra, Dung Dung mới là đứa con gái ngoan của bà không phải sao?”

Khấu Thiên Dung khi cười rất đẹp, dựa vào nhận thức sâu sắc của Khấu phu nhân cô chính là đứa con gái hoàn mỹ, khi cười rộ lên cũng rất động lòng người, nay ở trong mắt cũng không có nửa điểm ý cười. Bà như thế nào đến bây giờ mới phát hiện, con gái lớn vốn rất hoàn mỹ nhưng lại không chân thật?

“Để sau con lại cùng mẹ nói chuyện nếu nói nữa chỉ sẽ thêm chuyện phiền phức, hiện tại trước mắt để con và em gái nói chuyện trước đã, giải quyết khúc mắc vấn đề của hai chị em, mẹ là kiên nhẫn chờ một chút có được không?”

Khấu Thiên Dung thân nhiên, khẩu khí ôn nhu nhẹ giọng nói lại làm cho Khấu phu nhân không khỏi nuốt nước miếng gật gật đầu.

“Mẹ có thể tránh đi một chút? Con có lời muốn nói cùng Dung Dung.”

Nói mấy câu liền đem Khấu phu nhân chuyển sự đầy đủ, phòng ăn hiện chỉ còn lại hai chị em.

Khấu San Dung nhìn chị gái đã nửa năm chưa gặp cảm thấy sắc mặt chị hồng nhuận, khí sắc tươi tắn không giống với người vừa mới đào hôn, một cô gái cô độc lưu lạc bên ngoài sao lại không có biểu tình lo lắng, đau khổ? Cô cùng mẹ vô cùng lo lắng, ăn ngủ không ngon cần bản chính là dư thừa.

“Mẹ đối với chị kì vọng rất cao, chị và em vốn không giống nhau làm sao có thể làm ra loại sự tình này? Chị không sợ sẽ làm papa thất vọng sao?!” Nguyên lai muốn chúc mừng chị đã trở về, chuyện cũ này cứ như vậy quên đi nhưng nhìn đến chị gái thần thái tươi tỉnh, nói chuyện với mẹ lại có thể dùng thái độ ngược thật sự rất là ghen tị, cảm giác tức giận cùng bất bình nhất thời chạy lên tận não làm cho Khấu San không dễ dàng tha thứ chị gái quá được nuông chiều.

“Chị vừa mới trở về mẹ liền thật vui vẻ cái gì cũng bỏ qua hết còn chuẩn bị món ăn mà chị thích, an ủi vỗ về chỉ sợ chị lại chạy trốn!”

Nghe em gái thuyết, xem ra em cô rất quyết cường trong suốt hai tháng không gục ngã, ủy mị, nụ cười giả tạo không nhìn ra nổi lên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mỹ của Khấu Thiên Dung.

“Dung Dung, để em lo lắng nhiều rồi, chị đều đã nghe qua, chị thực thật có lỗi.” Cô thân mật cầm tay em gái so với cùng nói chuyện với mẹ thái độ cứng rắn giọng điệu rõ ràng là ôn nhu hơn.

“Giải thích có ích lợi gì? Thương tổn cũng đã muốn tạo thành, hiện tại chị đã trở về, Văn Nhân Chấn hiện che đậy được báo giới truyền thông nhưng là có thể che đậy bao lâu? Em thật sự bị chị làm tức điên hiện tại nên làm cái gì mới tốt đây?” Hết thấy đều rối loạn. “Mẹ chính là cảm thấy em so với chị còn kém xa, không xứng với Văn Nhân Chấn, thay chị gả cho hần là phúc khí của bản thân, hiện tại chị đã quay lại em đương nhiên muốn rời đi, dù sao em bất quá chỉ là người thay thế, em sẽ không sao cả!”

Cho tới nay cô đều là bị ép phối hợp thực hiện chưa từng có người nghĩ tới. Kỳ thật cô cảm giác thật khổ sở.

Khấu Thiên Dung bất động không nói chậm rãi lắng nghe, chậm rãi uống canh nóng, chờ đến em gái nói dứt cô vừa vận uống xong bát canh, đem bát không đặt lại trên bàn, dùng khăn ăn ấn ấn khóe miệng, cuối cùng lấy mắt nhìn em gái, đưa đầu lại gần hỏi: “Dung Dung, em thật sự muốn đem A Chấn trả lại cho chị?”

Chị gái thỉnh linh đặt vấn đề làm cho Khấu San Dung vô cùng kinh ngạc.

Dĩ nhiên là cô trả lời không được. Theo lý thuyết đáp án này hẳn là rõ ràng rồi, cô cũng đã nói, cô nên rời khỏi, dù sao cô chính là vật phẩm thay thế chị nhưng vì sao cô không cách nào lập tức trả lời như vậy?

“Em luyến tiếc.” Bất gặp em gái cắn môi dưới không nói, Khấu Thiên Dung cười cười, “Dung Dung, em là một đứa trẻ tốt.” Vươn tay sờ sờ đầu cô, giống với đồ đứa trẻ nhỏ nhìn về mặt không cam lòng của em gái. “Chị a, là cái ích kỷ, là người chị xấu thật sự đã khiến em ủy khuất nhiều.”

Đáng giận, thật chán ghét chị gái xấu xa thế lại dùng đến chiêu này.

Nguyên lai tưởng sẽ cùng chị cãi nhau một trận nhưng bởi vì hành động của chị gái làm cho cô nghĩ tới papa luôn miệng nói cô là đứa trẻ tốt, cũng chỉ có papa mà thôi, chị hiện tại xoa đầu cô còn nói chính mình rất tốt hại cô trong lúc nhất thời không thể tiếp nhận được.

“Chị xem em là đứa bé dễ dạy dỗ sao!” Khấu San Dung bất mãn gầm nhẹ, không thừa nhận chính mình đang được dỗ dành, âu yếm.

“Ngao.” Khấu Thiên Dung cười thật tươi tuyệt không phủ nhận.

“Em chán ghét chị.” Khấu San Dung đột nhiên khóc lớn giống trẻ nhỏ lấy tay đem nước mắt lau quệt. “Chán ghét chị làm cho em như vậy lo lắng

.....” Ghét nhất bị chị vô tâm không để ý biểu tình của cô, vạch trần ý nghĩ của cô không nghĩ thừa nhận đó sự thật.

Cô luyến tiếc đem Văn Nhân Chấn chấp tay cho người khác, trải qua nhiều chuyện như vậy cô đã muốn thôi quen. Hấn làm bạn.

Khẩu Thiên Dung gặp em gái thẳng thắn nói khóc liền khóc, không khỏi lộ ra sùng nịnh cười.

“Dung Dung, chúng ta là thân là chị em ruột, cá tính cũng thực giống nhau rất buồn cười, cũng giống nhau thực quật cường. Em xem đó là cái gì biểu tình, hoài nghi sao? Chị chỉ là muốn đùa giỡn trí thông minh của em một tí, dù sao chị cũng lớn hơn em sáu tuổi, đương nhiên biết cách như thế nào để bảo hộ chính mình.

“Chị thực hâm mộ em, Dung Dung, hâm mộ cá tính hiếu thuận bất luận mẹ nói như thế nào em vẫn là kiên trì thể hiện bản thân, không giống với chị không có cách nào chịu được mẹ thường xuyên lấy mình cùng người khác so sánh, nói chị so ra kém người khác, vừa lúc chính mình cương nghị chịu đựng cho nên chị cũng buộc chính mình tuyệt đối không thể thua.

“Em cảm thấy mẹ không đủ để ý mình còn chị khó tiếp nhận sự quan tâm thái quá của mẹ đối với mình, chăm bẵm chính mình mỗi sự kiện đều phải làm được hoàn hảo không sai sót, bức chị làm đứa con gái hoàn mỹ trong mắt bà nhưng mẹ không biết, thái độ ngưng ngạnh của chị so với em còn dữ dội hơn, chỉ có hơn chứ không có kém, mẹ giúp chị tìm đối tượng, chị ở mặt ngoài phối hợp nhưng sau lưng chính mình liên động thủ tay chân làm cho nam nhân này bị rơi đài.

“Em cũng hiểu quá cá tính của mẹ, mẹ luôn cho chị là công chúa nhất định phải xứng với một cái vương tử, thẳng đến mẹ nhìn trúng Văn Nhân Chấn, hấn cho rằng phụ nữ thật là phiền toái, mà chị nghĩ muốn thoát khỏi sự an bài của mẹ đi thân cận thật là địa ngục, hai người bọn chị đều vì mục đích của bản thân nên hiệp nghị trước mặt người khác sắm vai ân ái tình lữ, trên thực tế chúng ta chỉ là đối tác của nhau, hợp tác thật sự khoái trá. Mãi cho đến một việc ngoài ý muốn xuất hiện — Dung Dung, chính là em”

“Em?” Khẩu San Dung trong lúc nhất thời không có biện pháp phản ứng lại lảng lảng, bởi vì trước mắt chị gái cùng cô sinh hoạt cho tới nay nhận thức chị hoàn toàn không giống với trước, hơn nữa chị nói cô là nguyên nhân ngoài ý muốn, cô rất khó hiểu, chỉ vào chính mình cái mũi “Đâu có chuyện gì liên quan tới em?”

“Bởi vì Văn Nhân Chấn yêu mến em! Đáng tiếc vở kịch diễn đã muốn diễn xong, không thể hạ màn chị nhịn không được muốn nói chính mình tuyệt vọng không tưởng diễn thành thực đến mức độ không ai phát hiện, mẹ thật sự tin tưởng là thật không có nghi ngờ thế nhưng loại kịch bản này không thể nói dở là bỏ! Bất quá không quan hệ, chị sẽ giúp mẹ hiểu ra sự tình này căn kẽ.”

Là chị nói thời điểm đó mẹ không có phát hiện ra sự tình kì lạ, Khẩu San Dung cảm thấy trong mắt chị gái lóe lên sự lợi hại lại nhanh biến mất.

“Văn Nhân Chấn nói cho chị biết hấn không chơi nữa, bởi vì hấn muốn theo đuổi em, chị làm sao có thể để cho cái tên kia hoa tâm hỗn đản nhúng chàm em gái yêu quý duy nhất của chị? Khả năng nhỏ đều không thể được!”

“Nguyên lai chị cũng biết hấn có hoa tâm a? Thật tốt quá —” Khẩu San Dung nghe chị nói như vậy, đột nhiên thở dài một hơi nhẹ nhõm nhưng giây tiếp theo giây nghĩ lại sự thể không đúng nha, sự tình rất quỷ dị. “Chị. chị nói nhiều như vậy rốt cuộc có ý tứ gì?”

“Mà thôi. Nói nhiều quá bất quá chị tóm lại đơn giản, chị cùng Văn Nhân Chấn là ở cùng một chiếc thuyền, chúng ta nắm được nhược điểm của đối phương, chị và hấn là hiệp nghị thỏa thuận, tóm lại chính là kế hoạch cần không nổi biến hóa, hấn yêu thầm em nhưng là thời gian không đủ để chị an bài tất thấy thật tốt, papa mất Văn Nhân Chấn không nghĩ đợi thêm ba năm nữa, cho nên chúng ta hợp tác bày ra mưu kế — chị đào hôn, cho em ép gả, đem sự tình làm cho như vậy phức tạp, cũng chỉ vì thỏa mãn chúng ta ý đồ mà thôi.”

“Cái gì?! Các người đang làm cái quỷ gì! Cô nước mắt đều chảy sạch, lấy của cô danh dự ra vui đùa, không đúng, cô còn danh dự nào nữa sao!” Nghe được chân tướng thật sự Khẩu San Dung nhất thời nổi trận lôi đình, đối chị gái lớn tiếng rít gào. “Các người thật sự quá tàn nhẫn như vậy đùa bỡn người khác, tôi tuyệt đối không tha thứ cho các người!”

Khẩu Thiên Dung lại bình thản không cảm thấy lo lắng sợ hãi, trong mắt tinh quang chợt lóe rồi biến mất, lộ ra mỉm cười, tay cầm tách trà nóng nhấp một ngụm, khai lá trà trong tách.

Chị em hai người đồng dạng tính cách, tình cảm hiện tại không có hy vọng phục hồi như trước nhưng khác biệt ở chỗ lòng dạ Khẩu San Dung không có tâm cơ, chân chất thiện lương tất cả tâm tư đều hiện ở trên mặt cô gái, không có hay được sự khôn khéo, tinh ranh của người chị gái.

Cô tựa hồ đem cảm nhận trong lòng ngay thẳng đều nói ra hết nhưng chị cùng Văn Nhân Chấn hợp diễn vở này diễn rất thật là nguyên nhân chính, mà cô nghĩ cũng chưa từng nghĩ đến.

Bí mật hiểu ra thật sự là lừa gạt.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Tiểu Hồ Ly Pk Đại Ca Sói Xám câu chuyện ngôn tình của tác giả Lam Yên Hiếu Nguyệt diễn biến khá kịch tính xung quanh hai nhân vật khiến bạn đọc phải bất ngờ, chờ đợi đến cuối cùng. Hai nhân vật chính trong truyện chàng tân thủ Phong Diệp Vô Nhai, Tề Nguyệt Thanh Thanh và Kỳ Hiếu Nguyệt lần đầu gặp nhau cô đã là tiểu tiên oai phong lẫm liệt còn anh là tay thủ mới bước vào sự nghiệp chơi game cần sự chỉ giáo dài dài của cô. Cuộc gặp gỡ trong game để lại ấn tượng không mấy tốt đẹp, cuộc gặp gỡ ngoài đời lại chẳng sáng sủa gì hơn kKhẩu Dung San nổi giận như là đòi mạng a!

Nhớ tới lời thú nhận của chị gái nói với cô hai người họ là liên thủ hợp tác đôi gạt cùng bốn cột tất cả đều là thật, cơn hỏa này của cô hiện tại không thể dập tắt ngay được, tức giận đến mức muốn đi lên đánh chị mình một cái nhưng là chính chị trong lời nói rất thẳng thắn cô có quyền làm điều này, nếu cô tát chị gái một cái mà có thể giải quyết mọi việc quay trở lại như trước, có thể khiến tâm tình cô nguôi giận thì em cứ ra tay đi, chị nguyện ý chấp nhận tất cả.

Chính là cô làm không được, giọng lên rồi từ từ lại hạ xuống, nhìn thấy chị bình yên vô sự trở về chuyện gì cũng có thể bỏ qua, cứ như vậy để thời gian qua đi dần dần sẽ nguôi ngoai hết mọi chuyện.

Dù sao cái chính hai người là chị em ruột thịt của nhau, danh dự có tổn hại bù lại có thể đổi lấy sự bình an của chị như vậy cũng không uổng phí đi.

“Em đó, chị luôn biết em vốn rất mềm lòng, đối với bất cứ người nào làm tổn hại đến đều đem chính mình ra nhận lấy tất cả ủy khuất dù việc đó khiến mình âm ức đến chết đi được, em vẫn không cùng người đó so đo, đặc biệt là đối với biểu tình thái quá của mẹ em lại như thế nào luôn ngoan ngoãn vâng lời, lại luôn phụ tùng mong muốn của bà đồng ý thỏa hiệp. Vốn rất để ý đến cái nhìn của người khác với mình, em hẳn là nên cự tuyệt cho tới cùng chứ! Em thoát nhìn là một cô gái ngỗ ngược không dễ dàng dạy bảo kỳ thật lại rất mềm yếu, nói về phần Văn Nhân Chấn – – em vốn nghĩ rằng hẳn không xứng với chị, chị cũng hiểu được hẳn là loại đàn ông có hoa tâm, căn bản là không xứng với em gái bảo bối của chị nhưng qua nhiều năm như vậy quan sát hẳn chị chỉ có thể nói hẳn thật sự rất có thành ý trong chuyện này”

“Thành ý?” Khẩu San Dung đối với hai chữ này rất sinh khí. “Hẳn tốt nhất nên có thành ý, tên hỗn đản đó!”

“Nguyên lai chị cho hẳn nửa năm cơ hội cùng em bồi đắp tình cảm, em lại không có phải lòng hẳn nha! Dung Dung, tâm ý của em, đừng nói là em chưa từng để ý đến hẳn chứ?”

Nhìn chị giáo hoạt cười cười đùa giỡn, “Việc này” cô nghĩ như thế nào cũng không có câu trả lời bởi vì cô bất lực, cũng thật sự có lý tiếc...

“Mở to đôi mắt, bỏ qua kiêu hãnh cũng định kiến trước đây của bản thân, em là hiểu rõ Văn Nhân Chấn là người đàn ông không đến nỗi xấu tính, bằng không chị làm sao có thể đồng ý cùng hẳn hợp tác lập kế lừa em gái?” Khẩu Thiên Dung nhìn xuyên thấu tâm can em gái hiện đang bất an, khẽ mỉm cười vỗ vỗ em gái nên thẳng thắn đối diện trái tim mình.

“Em còn không hiểu lắm, chị nếu đã không thương hẳn vậy thì thành thật nói thẳng a, papa nhất định sẽ đứng về phía chị vì sao lại nghĩ ra kế sách này nọ, còn muốn bỏ chạy ngay hôn lễ?” Khẩu Dung San không thể lý giải nổi hành động của chị thật sự là quái lạ nha.

“Bí mật”

Cô là không có nhìn lầm a! chị gái khi trả lời ánh mắt lộ ra tinh quang, nháy mắt lại nhanh chóng phục hồi nguyên bản bộ dáng thuần khiết.

Mở to mắt ư, không cần lại để tâm đến những thành kiến trước đây, cô sẽ thấy Văn Nhân Chấn rất thật lòng sao, cho nên hẳn thật sự có nỗi khổ tâm...

Nhìn trần nhà đã muốn quen thuộc, còn có chiếc giường công chúa thật đáng yêu, màu trắng thanh khiết của rèm cửa, đây chính là căn phòng tân hôn của cô và Văn Nhân Chấn.

Tại nơi này cô là nhận ra Văn Nhân Chấn cùng chị bí mật mưu đồ lừa cô tuy rằng buồn bực nhưng theo thói quen cô vẫn trở lại nơi này.

“Cô trở về đây để làm gì?”

Cô nhẹ nhàng thả chính mình nằm trên giường lăn qua lăn lại, đột nhiên cô ngồi dậy, nhìn xung quanh phòng một lượt.

Kia là chiếc bàn trang điểm theo phong cách kiểu Victoria, lúc trước là cô cùng chị đi cửa hàng lựa chọn đồ nội thất gia đình, cô vốn thích có một chiếc bàn thật to, có thể thuận tiện đem tất cả các loại mỹ phẩm bày trí sắp xếp ngay ngắn, còn có rất nhiều ngăn kéo nhỏ, có thể đựng các vật dụng linh tinh, cô nghĩ như vậy liền nói với chị đề xuất của mình, chị cô trong mắt thật sự hài lòng.

Chiếc giường mang kiểu dáng cổ điển, cũng là cô vốn đã nhìn thấy nó trước ở cửa hàng đồ gỗ đã lâu tuy rằng thực thích, nhưng giá cả lại là vấn đề đành phải nhìn ngắm mà không mua được.

Cẩn thận ngắm nghía lại, trong phòng này tất cả đồ đạc, cách bài trí đều là dựa theo mong ước của cô, cô vẫn nghĩ Văn Nhân Chấn đối với chị rất là hào phóng, đem phòng tân hôn bố trí một cách hoàn hảo theo ý muốn của chị.

Chẳng lẽ ngay từ đầu, hẳn đã không có ý định kết hôn cùng chị ấy, vì sao lại mua tất cả những thứ này? Vì sao lại muốn chuẩn bị căn phòng này?

“Chẳng lẽ... Là vì cô mà chuẩn bị?”

Cho nên chị luôn muốn cùng cô đi theo hỗ trợ mua sắm, căn bản là muốn dò hỏi ý thích của cô xem cô thích cái gì, sau đó nói lại cho hần biết, rồi hần sẽ đến mua, đem tất cả những thứ cô thích về bày trí, sắp xếp tạo ra một căn phòng ngọt ngào như vậy khiến cô luôn lưu luyến, gần gũi?

Cô bước xuống giường đi đến góc phòng, nơi đó có chiếc ghế quý phi, bên cạnh còn có một cây đèn cổ để cô có thể dễ dàng nằm ở đây đọc sách. Nhớ rõ khi cô đến xem căn phòng này, ngay lần đầu nhìn thấy cô đã không thể rời mắt khỏi nó, thích vô cùng nhưng đây là phòng tân hôn của chị và hần cho nên cô không dám mở miệng ý kiến. Cô tự nhận là con gái nên có một chốn riêng tư như thế này.

Kì thực, mọi thứ trong phòng này tồn tại là có lý do....

Cô vốn nghĩ, hần chuẩn bị tất cả là để đón chị về nhà, làm cho chị có cảm giác thoải mái nhất trong cuộc sống tân hôn, hôm nay mới biết kỳ thật không phải nguyên lai là dành để nghênh đón cô nha...

“Dung Dung”

Bỗng có một tiếng nói vang đến, phía ngay sau lưng cô là một nguồn nhiệt rạo rục.

Cô vội vàng xoay qua không biết từ khi nào phía sau cô đã là Văn Nhân Chấn, hần hai tay gắt gao ôm hông cô tựa hồ như sợ cô bỏ chạy mất.

Khẩu Dung San nhú mày, bởi vì đối với hần vẫn còn giận, trong lòng vẫn còn nhiều điều không cam lòng liền không khách khí dùng khuỷu tay cong lên hết sức hướng bụng hần mà đánh tới.

Cô thừa dịp hần buông tay, rất nhanh bỏ chạy vào phòng tắm, đóng cửa lại, xoay vòi sen xả nước, cô ngồi trên bồn tắm ôm mặt khóc “Khẩu Dung San, người như thế nào lại vô dụng như vậy?”

Cô vẫn không bỏ được suy nghĩ tất cả những thứ này đều là hần chuẩn bị cho chị, ở nơi này cô cảm thấy mọi thứ đều không thật, không có cảm giác an toàn đây có phải là cuộc hôn nhân dành cho cô, bất tri bất giác điều này làm cho cô giãy dụa, rối loạn dù đang tức giận cô theo bản năng vẫn là trở về nơi này.

“Cái quý gì!” Cô thật sự tức giận, giận Văn Nhân Chấn nhưng cũng là giận chính bản thân mình, không ngờ trong đời có đôi khi gặp được tình cảnh oái ăm thế này, đến tận cùng cô nên làm cái gì bây giờ mới tốt chứ.

Tức giận không muốn hần tới gần không nghĩ sẽ tha thứ hần, nhưng lại không nỡ buông tay đối với tình cảm của hần — nha! Cô cực chán ghét chính bản thân mình. Vì sao không có cách nào nói ra hai tiếng không cần? Vì sao lại khó mở miệng đến vậy?

“Làm sao có thể xuân ngọc như vậy...” Hại cô phải roi bao nhiêu nước mắt như vậy, cô vốn không nghĩ gặp lại cái kẻ xấu vốn lấy mình ra bốn cột là hần, cô hần là nên bỏ đi vì sao vẫn cố tình ở lại, muốn đi mà không được?

“Dung Dung...” Cửa phòng tắm truyền đến âm thanh gọi cửa, Văn Nhân Chấn thanh âm nhẹ nhàng vang lên. “Anh có thể đi vào đó không?”

“Tránh ra!” Khẩu Dung San đối hần gào lớn, giãy giụa không cam lòng tràn ra.

Bất quá Văn Nhân Chấn cũng đâu chịu nhẫn nại đến vậy, hần bắt cô có đồng ý hay không, trực tiếp đẩy cửa đi vào.

Cô nhìn thấy hần liền tức giận. “Tôi nói anh tránh đi mà!”

“Em bảo anh tránh ra nhưng không nói anh không thể đi vào, huống chi... là em không có khoá cửa.” Hần da mặt dầy lấp liếm “Dung Dung, anh biết em rất âm ức đến không chịu nghe anh giải thích.” Hần quỳ gối trước cô, hai tay ôm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô thái độ cực kì thành khẩn “Nhìn anh, anh là dùng thủ đoạn không quang minh chính đại để đến với em nhưng anh một chút cũng không có hối hận vì việc đó, bởi nếu không dùng đến phương thức này, em nói xem ngay cả liếc mắt nhìn anh em cũng không nghĩ.”

Cô luôn nhận định hần là bạn trai của chị gái, không lâu nữa hần sẽ là anh rể, cho dù hần cùng với Khẩu Thiên Dung không còn quan hệ, với tính cách thẳng thắn của cô tuyệt đối không có khả năng nhìn nhận hần.

Hần từng thừa nhận phương pháp này không phải là tốt nhất nhưng là cơ hội duy nhất.

“Nếu tình hống như vậy có lặp lại lần nữa anh vẫn hành động như vậy, thực xin lỗi nếu làm tổn thương lòng tự trọng của em, gây cho em khổ sở, anh chính là một người đàn ông tồi tệ như thế chỉ biết dùng đến phương thức hèn nhất đó...”

“Anh...anh thực có lý lẽ a!”

Cô là giận dữ, khó chịu, cô cứ như vậy mà đánh hần cho thoải mái nỗi giận trong lòng, biết hần tính tình thâm trầm vốn như vậy, hần lại không có tỏ ra chối tội ngược lại còn hướng cô thừa nhận chính mình có bao nhiêu tệ hại, khiến cô hiện tại tuy giận hờn lại cảm thấy chính mình giống như có điểm phản ứng quá mức, vốn tưởng chỉ trích, lên án hần tới cùng, ngữ khí nói chuyện sẽ quyết liệt cứng rắn nhưng cái gì cũng không có làm.

“Thực xin lỗi.” Hần ôm lấy mặt cô, hôn lên cái trán của cô cực kỳ dịu dàng.(woo xúc động cực kỳ nha!)

Khẩu Dung San cảm thấy bản thân thực vô dụng, rõ ràng hần ngay từ đầu đã dùng sai phương pháp mà cô đối với hần lại động tâm, hoàn toàn không có đạo lý tình cảm nó cứ nhẹ nhàng mà đến.

Lý trí nói với cô tuyệt đối không được tha thứ nhưng trái tim lại khiến cô không mở miệng vì sao lại thống khổ đấu tranh đến vậy?

“Đề anh bồi thường cho em, hãy cho anh cơ hội chuộc lỗi,” Văn Nhân Chấn thấy cô không nói gì lại chậm rãi rơi từng giọt nước mắt khiến tâm hần đau như dao cắt.

Hắn lại một lần nữa khiến cô rất thương tâm.

“Dung Dung, anh thực sự rất thích em, em có thể chán ghét anh, cũng có thể thấy anh rất phiền toái, có thể không tha thứ cho anh nhưng hãy để anh được ở cùng em, cho anh một cơ hội sửa sai có được không?”

Dù chưa từng nghe chính miệng hắn nói thích cô một cách công khai cô cũng đã rất khó xử, hiện giờ phút này hắn mở miệng tỏ lộ tình cảm khiến lòng cô thêm lung lay khó có thể buông tay.

Hắn làm cô đau lòng, cô liệu có thể tin tưởng hắn sao?

Lý trí lại nhắc nhở cô không thể tin tưởng, nguyên tắc của bản thân cũng kiên quyết bảo cô không nên tha thứ nhưng là cô nhìn không được thăm mong chờ hắn bồi thường bằng tất cả yêu thương dành cho mình. (Rùa xanh: keke chị SD lo quá anh đối với chị như trời rùi, chị nói một anh dám nói hai sao!)

Lòng của cô dần dần trũng xuống vô luận có bao nhiêu lý do không thích hợp để đấu tranh, quan trọng là Văn Nhân Chấn chưa từng làm điều gì có lỗi với cô, hắn luôn mang cho cô có cảm giác vui vẻ, thỏa mãn, so với papa khi còn sống là giống nhau, cô lại có được cảm giác an toàn.

Cô thực vô dụng bởi vì tham luyến sự ngọt ngào như thói quen, cho nên dù hắn phạm sai lầm cô vẫn không rời được hắn, không có cách nào có thể buông tay.

Rõ ràng chính mình có vấn đề, vốn thấy bản thân thực uý khuất, đau lòng đến mức muốn làm mặt lạnh cho hắn xem, lấy bộ dáng lạnh lùng thương cho hắn.

“Dung Dung... Dung Dung...”

Nước mắt ở hốc mắt ngưng tụ lại, thanh âm thấp trầm của hắn như đầy hứa hẹn, dụ dỗ.

Cô siêu vô dụng ở trước mặt hắn nước mắt cứ tự nhiên rơi xuống, cô rất là vô dụng a!.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, thực xin lỗi.”

Càng si ngốc hơn khi hắn nâng khuôn mặt của cô lau đi những giọt nước mắt, cẩn thận hôn lên mắt cô, cô lại khóc nhiều hơn, giống hệt đứa trẻ nhỏ chịu nhiều oan ức.

Mặc cho hắn không ngừng giải thích, liều mạng an ủi dỗ dành, nước mắt của cô vẫn không ngừng rơi.

Không nghĩ ở trước mặt hắn khóc, nước mắt vốn không phải vũ khí, nhưng khi cô rơi nước mắt lại phát hiện hắn tay chân luống cuống cô đẩy mình uý khuất, nháy mắt dốc toàn bộ lực lượng mà oa oa nức nở...

Văn Nhân Chấn vốn bề bộn nhiều việc, thân là người nối nghiệp của một gia tộc danh tiếng, hắn mỗi ngày đều có một đồng công việc vây bủa, hơn nữa kết thúc cuộc họp này xong, hắn còn phải đi công tác vài ngày, cho nên dù hắn có ý muốn tạo thêm nhiều thời gian cùng Khấu Dung San gần gũi, thành ý bồi thường cô, chuộc lỗi với cô, cùng cô bồi dưỡng tình cảm cũng không thể xem nhẹ mà bỏ qua công tác đành phải rời đi ngay.

“Nếu anh muốn nói chuyện với em thì phải làm như thế nào? Anh có thể gọi điện thoại, nghe thanh âm của em sao?” Vừa bước ra đến cửa, hắn mang theo hành lý đi trở lại vào phòng cô thành khẩn cầu xin tâm ý của cô.

Sáng sớm đã bị lời ngon tiếng ngọt của Văn Nhân Chấn tấn công làm cô trở tay không kịp.

Hắn thực chất không cần dò hỏi mà là hắn cố ý nói ra, nếu trước kia tính hắn vốn có chừng mực, hiện tại có thể nói là toàn lực toàn tâm thể hiện ra bên ngoài làm cho cô có điểm không chống đỡ được.

Cô không khỏi hưng phấn khi thăm nghĩ những lời này của hắn không chỉ để làm vui lòng cô mà còn xuất phát từ thực tâm của hắn.

“Mới sáng sớm anh lại phát sốt cái gì? Không phải là muốn đổi vé máy bay à, còn không mau đi!” Đang trang điểm Khấu Dung San bởi vì câu nói kia của hắn mà kinh ngạc thiếu chút nữa đem cây son bôi loạn trên mặt.

Văn Nhân Chấn không vì sợ trễ giờ ra sân bay mà nhanh chóng rời khỏi ngược lại đứng tại chỗ về mặt mỉm cười thỏa mãn.

Cô đối với hắn vẫn là không có hòa hảo tí nào, vì sao hắn vẫn muốn tự tìm đến cái khổ?

Nói thật hắn là thương nhân, vốn làm ăn là không chịu lỗ vốn, không đánh trận nếu không nắm chắc phần thắng, cho dù khẩu khí của cô vốn không tốt ít

ra cô cũng không có sinh khí đứng dậy đóng lại cửa, cái này cũng có thể xem là có chút tiến triển đi?

Cô giận hằn, chán ghét hằn nhưng hiện tại vẫn ở cùng hằn dưới một mái nhà, không có âm ỹ đòi quay về Khấu gia, càng không có âm ỹ đòi ly hôn, về điểm này thái độ của hằn đối với cô càng thêm sùng nịnh quan tâm vẫn là thu được một tí thành quả đi?

Bởi vì cô không có bỏ đi cho nên hằn càng chủ động bạo dạn hơn, đem lời ngon tiếng ngọt dỗ dành, đó còn là những lời nói thật lòng hằn luôn muốn thể hiện với cô không hề cố tình che giấu như trước nữa.

“Dung Dung, em có thể nhận điện của anh nha, anh lần này đi công tác nếu nhớ em và muốn nghe giọng nói của em, em có thể nhắn anh nhưng hãy cho anh nghe thấy giọng nói của em một chút?” Sợ cô không có nghe, cho nên hằn hỏi lại lần nữa.

Khấu Dung San nghĩ đến da mặt tên đàn ông này dày hết biết.

Dùng thái độ thật tự nhiên nói nhiều như vậy, thật đáng ghét quá đi, trước đây lạnh nhạt nói chuyện, giờ mở miệng toàn là giao hoạt đúng bản chất hằn càng nói càng làm càn nếu không ngăn cản hằn, hằn tuyệt đối sẽ không ngậm miệng lại.

Nhưng là... cô như thế nào nghe qua lại cảm thấy êm tai? Nếu đổi thành đàn ông khác nói những lời đó cô khắc định đối phương là hoa hoa công tử chuyên lừa gạt phụ nữ, nhưng hằn thì rất khác nghe qua liền cảm thấy... Ai da, thực chán ghét hằn! (Xx: trời ạ! Tỷ thật là....cổ chấp mà!)

“Lắm lời!” một lúc lâu sau cô mới hồi âm cho hằn một câu ngắn gọn vang vọng cả phòng.

“Vậy em có thể gọi cho anh? Anh hi vọng em cũng sẽ gọi điện cho anh, điện thoại của anh 24 giờ đều mở, em nếu gọi anh sẽ nghe”

“Đi ra ngoài!” Cô không nhẫn nổi nữa, đứng lên nắm lấy tay ghế nệm liền hướng hằn đi qua.

Ở bữa ăn sáng, hai người còn cãi nhau thêm một chút sau đó Văn Nhân Chấn kiên trì muốn đưa cô đi làm rồi mới bằng lòng ngoan ngoãn ra sân bay.

Khi tan tầm, anh sẽ kêu bác Lý đưa xe tới đón em, mai đi làm một mình không có người đi cùng, lái xe phải cẩn thận”.

“Không cần anh lo lắng.”

“Anh không lo lắng cho em mà là lo lắng cho những người khác đi trên đường, em phải biết rằng, em mới vừa biết lái xe”

“Uy!” Khấu Dung San vốn đang hí hửng thoải mái, nghe ra khẩu khí của hằn vừa truyền đến thì ra là xem thường kỹ thuật lái xe của cô, khiến cô nhanh bốc hỏa. “Tôi lái xe như thế nào? Anh nói a, nói rõ ràng, tôi sẽ chăm chú lắng nghe.”

Bọn họ hai người không ngừng đôi co giương thương múa kiếm, có khi cô để ý hằn khiêu khích cô như vậy có thể nghe qua Văn Nhân Chấn là quan tâm đến cô, còn nhớ ở hội nghị thường kỳ trước đây đem cô chọc giận một trận lời đanh, cô cũng như vậy âm ỹ tranh cãi thậm chí hừng chí muốn cùng hằn đấu một phen.

Nhưng mà tên này, lại bắt đầu phạm quy, cô thật tức muốn xoay người chinh hằn, đúng lúc có một bàn tay to nắm lấy bả vai của cô, sau đó thật kỳ quái nghe được một tiếng — a!

Hắn nhanh chóng hôn cô, cô ngậy ngó há hốc đứng sững người, khuôn mặt nhỏ nhắn nhanh chóng ửng đỏ.

Tên hôn trưởng vương bát đản, đi quá giới hạn! Thế nhưng lại dùng đến chiêu này đối phó cô! “Anh”

“Nhìn em có khí lực tràn trề như vậy anh cũng yên tâm hơn. Anh biết em hay bực bội nếu công tác không được suôn sẻ, vì thế anh muốn tiếp thêm tinh thần cho em, nhưng trước kia không có cách nào bày tỏ sự quan tâm, là vì anh sợ cảm tình của mình sẽ khiến em càng chán nản hơn nữa. Dung Dung, em hiện tại hiểu rõ anh làm hết thảy mọi điều là vì em, em còn ở nơi này với anh mà nói đã là một may mắn tốt đẹp nhất anh chỉ hi vọng em có chuyện gì thì cứ nói thẳng ra, có sự tình gì anh đều sẽ lắng nghe em nói, cho dù có phát tiết ra cũng tốt, anh lo nhất là em đem những chuyện đau lòng giấu ở trong lòng”

Làm sao bây giờ? Người đàn ông này vì sao lại hiểu rõ cô đến thế? Biết cô nghĩ gì, muốn nghe gì, ở trong lòng cảm giác là như thế nào? Thậm chí phát hiện ra cô bởi vì công việc mà phiền toái nhưng không biết giải tỏa cùng ai.

“Của anh công tác... nếu muốn tới không trễ” cô nghe thấy âm thanh chính mình nhỏ nhẹ, nghe qua chính là biểu tình của cô sắp sửa sẽ khóc, không được nếu lại khóc sẽ tốn nhiều nước mắt!

“Cho nên mới muốn đưa em đi làm, anh muốn trước khi lên máy bay cùng em nói chuyện rõ ràng. Em phải nhớ kỹ, em không chỉ có một mình, em còn có anh.” (Ồi ời xanh xanh iu anh lém lém có ai như anh không thâm tình đến thế này a!)

“Tôi cần anh làm chi!”

Cô trực tiếp dùng lời nói bén nhọn cự tuyệt, nhưng không có làm cho Văn Nhân Chấn bực tức mà còn cười ái muội trả lời: “Em muốn làm sao thì liền như vậy.”

Nghe hằn nói như vậy thật không chịu được, cô trực tiếp phản ứng đưa tay véo hông hằn còn dùng lực xoay lại mấy cái mới buông tay.

“A nha nha” Văn Nhân Chấn cũng phối hợp kêu lên, kêu thảm thiết vài cái tỏ vẻ thành khẩn biết sai rồi.

“Tôi đến công ty, mặc kệ anh!”

Ngay tại trong xe cũng tranh cãi ầm ĩ, chiếc xe vì vậy mà nhanh chóng chạy đến công ty của Khấu Dung San, tới nơi liền dừng lại cô hoà tốc xuống xe, dường như sợ hấn sẽ đuổi theo sau.

“Chờ anh gọi điện thoại, không được không nghe máy.” Văn Nhân Chấn kỳ thật không chắc cô sẽ nghe điện thoại của hấn, khẩu khí có chút không nhẹ nhàng, tỏ vẻ cứng rắn hơn. Hấn cố ý kéo cửa kính xe xuống dần dò cô lần nữa là hấn thực sự để ý thái độ của cô.

Hy vọng có thể nhận được tâm ý của cô.

“Được rồi, anh thực phiền nha!” Cô khẩu khí không kiên nhẫn đáp trả nhưng là khoé miệng không tự chủ cũng hơi mỉm cười, bán đứng tâm ý của hấn.

Quay đầu, thấy Văn Nhân Chấn hướng cô vẫy tay tạm biệt, cô trong đầu nghĩ cảm giác có điều gì đó rất khác lạ.

Hôm nay cô sẽ gặp khách hàng, đàm phán với họ, thử đem mẫu thiết kế mới giới thiệu với đối tác nhưng không biết có thu được kết quả tốt, cô là còn phân vân không khỏi nghi ngờ chính mình có năng lực hay không. Có lẽ lúc trước thành công chính là nhất thời có vận khí tốt, hiện tại vận khí đã hết, cô cũng chỉ có đến như vậy mà thôi, liền nghĩ mẹ nói mình cũng không sai. Cô không có triển vọng, năng lực thì yếu kém a. Tối hôm qua thức đến tận khuya cô mới ngủ được nhưng lại ngủ không ngon giấc, buổi sáng rời khỏi giường tâm tình rất kém, khí sắc cũng không tốt. Nhưng hiện tại cô lại cảm thấy gánh nặng trong lòng hình như đã vơi đi rất nhiều.

Cô nghĩ tới những lời của Văn Nhân Chấn nói, không thể phủ nhận, cô thực sự rất cảm động.

“Cô hiện tại chỉ vì mấy câu nói của hấn liền cảm động không thôi? Nửa năm cô vốn chán ghét hấn, nhìn thấy hấn liền tức giận hận hấn không thể khiến hấn cảm miệng” Cô thì thảo tự nói đột nhiên có liên tưởng kỳ quái.

Vừa rồi Văn Nhân Chấn cũng là cố ý chọc cô tức giận, giúp cô phân tâm dời đi suy nghĩ mà cô cũng xác thực bị hấn khiêu khích nên lòng hiếu thắng lại nổi lên nhưng hiện tại tỉnh táo ngẫm lại, khách hàng có đòi hỏi cũng không có gì cùng lắm nghĩ biện pháp có thể thu phục không phải tốt hơn sao?

Trước đây, lúc chị đào hôn, cô phải gả thay, bọn họ hai người đối chọi gay gắt, Văn Nhân Chấn lúc papa mất cũng luôn chọc giận cô... người đàn ông này, chẳng lẽ đều là dùng lời nói chương tãi để kích lệ cô hay sao?

Cẩn thận nghĩ lại, hình như là đúng nha.

Chị gái thường cười cô nghĩ đến cái gì là hành động ngay, thiếu tính kiên nhẫn thực dễ gây ra chuyện xấu đi.

Thực sự là cô không nhịn được, ngay lập tức liền lấy điện thoại gọi cho cái tên Văn Nhân Chấn hỗn đản đó.

“Văn Nhân Chấn”

“Đã nghĩ thông suốt hay sao chưa đây năm phút đã nhớ đến anh?”

Mặc kệ hấn trêu đùa, cô hỏi thẳng: “Anh cố ý, đúng hay không?”

“Sao”

“Anh là cố ý... Làm cho tôi tức anh, dời đi sự chú ý của tôi dùng lời nói khiến tôi thương tâm, làm cho tôi giận anh, không ngừng bức ép tôi là vì muốn cho tôi phản chấn kiên trì tiếp tục đứng lên... Anh là đồ ngốc sao? Anh làm cái gì vậy, làm cho tôi ghét anh là tốt lắm sao? Muốn tôi hận anh cũng nằm trong tính toán của anh sao?”

Dùng phương pháp cô ghét nhất để kích lệ cô, vì sao lại muốn dùng phương pháp này?

“Em hiện tại không phải đã tìm được mục tiêu của chính mình, không phải sao?” Văn Nhân Chấn không có gay gắt trả lời cô. “Mục đích của anh đã đạt, quá trình cũng không còn quan trọng.”

Nhớ tới chính mình lúc đó ù rù không phân chấn, papa đột ngột qua đời, chị gái đào hôn, hơn nữa lúc đó mẹ bức cô phải gả đi, dù mọi áp lực đặt trên đôi vai cô, cô cảm thấy sắp chết ngạt thậm chí nghĩ lần tránh ở trong phòng, héo rũ đến chết già.

Nhưng cô thật sự không thể hiểu người đàn ông này suy nghĩ cái gì, cho dù bị oán giận, cũng muốn bức cô bước ra khỏi căn phòng đó, chỉ cần đạt được mục đích của hấn.

“Rốt cuộc mục đích của anh là gì?”

Kỳ thật đáp án đã quá rõ ràng, cô cũng biết nhưng vẫn là cố ý hỏi, muốn chính miệng hấn nói ra làm cho lòng mình chắc chắn hơn, kiên định hơn.

“Anh muốn em thật sự được thoải mái — nhưng lại dùng lời gay gắt làm cho em không vui vẻ, là một tay anh chủ ý. Dung Dung, dù anh có nói ngàn lần

câu xin lỗi đều không bù lại được những gì em phải chịu thiệt thòi, anh cũng không phủ nhận đã gây ra những điều đó cho em. .”

Tiếp theo hắn nói còn nói điều gì nữa, cô rõ ràng là không nghe thêm được chỉ thấy tim mình đập rất nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Edit: meo phuong_mk

Beta: hướng dương xanh

Khẩu Thiên Dung đạt được mục đích, trở lại Đài Loan liền tiếp nhận việc làm ăn từ tay Văn Nhân Chấn vốn đó là gia nghiệp của papa bản thân cô phải tự mình gánh vác.

Cô bề ngoài thoạt nhìn ôn nhu tao nhã nhưng bên trong thực chất lại là một nữ cường nhân độc lập khôn khéo, hiện tại cô đang ở văn phòng làm việc trước đây của papa, một mặt xem báo cáo mà thư ký vừa đưa đến, một mặt hỏi thăm tình hình em gái muốn biết con bé sao sự việc hôm nọ, gần đây tâm tính như thế nào.

“Ồn thỏa cả, không có gì.”

“Tốt rồi” Khẩu Thiên Dung thấy em gái đã thông suốt, con bé lại nói không có gì, chính xác là có chuyện a. “Dung Dung, chị hỏi em cái này cho tới nay Văn Nhân Chấn có hay không bức em làm cái chuyện đó?” Khi hỏi, đôi mắt cô lộ ra tinh quang nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy.

“Hắn à, làm gì có khả năng ức hiếp em chứ!” Chị gái hỏi đến cô lại bắt đầu thấy tức khí, oán hận Văn Nhân Chấn có bao nhiêu đáng ghét, như thế nào lại ức hiếp cô khi papa mất như vậy. “Người đàn ông này tuyệt đối không cần được quan tâm a.”

Nguyên lai thì ra là như vậy, nghe Dung Dung nói xong cô liền hiểu hắn thực sự bảo hộ em gái bảo bối của cô rất tốt. Đứa nhỏ này là vậy, thích che giấu những suy nghĩ thật ở trong lòng.

Nói cách khác Văn Nhân Chấn cho tới bây giờ cũng chưa có được điều hắn mong muốn, cô là nên khen hắn rất kiên nhẫn giữ lời hay muốn cười nhạo hắn quá vô dụng đây?

Khẩu Dung Thiên đang suy nghĩ đột nhiên nghĩ đến Văn Nhân Chấn ít ra cũng chịu vài phần uất ức, suýt chút nữa cô đã bật cười to nhưng lại phi thường che giấu khá nhanh. “Hắn không ôn nhu à, thật đúng là không có sẵn sóc tốt, vậy em tính sao bây giờ?”

Khẩu Dung San đối với chất vấn của chị gái không thể lý giải mặt lộ vẻ nghi hoặc.

“Ngay từ đầu chị đồng ý cho Văn Nhân Chấn có cơ hội tiếp cận em là có điều kiện, nếu em kiên quyết không muốn tiếp tục dù có tuyên bố chia tay cũng không sao cả, chị luôn đứng về phía em, chị là không cưỡng ép, chính chị sẽ đứng ra giải quyết mọi việc, chỉ cần em nói rõ ràng với chị một tiếng, chị gái em sẽ giúp em thực hiện — Dung Dung, em vẫn nghĩ sẽ rời đi khỏi hắn sao?”

Chị gái đề cập đến vấn đề này, thật sự cô không biết nên nói gì. “Em. .”

“Nếu không nghĩ như vậy, em còn đang phân vân vấn đề gì?”

“Em chỉ là nghĩ rằng. . . Có thể hay không nhanh như vậy đã dễ dàng tha thứ cho hắn? Chị bảo em mở to mắt đón nhận thành ý của hắn, em đã thử nhưng không nghĩ là. . . tha thứ cho hắn nhanh như vậy, lỡ như vì vậy mà hắn sẽ không coi trọng em thì sao?”

Đàn ông khi mắc sai lầm lần đầu nếu mà dễ dàng được tha thứ thì sẽ rất hay tái phạm, lỡ như còn có lần thứ hai a? Dù sao cũng mặc kệ đi, cô vẫn nên mất ngủ mất ngủ cho qua chuyện vậy.

“Chị không phải bảo em mở to con mắt tiếp nhận hắn sao?” Khẩu Thiên Dung nghe vậy nhin không được thờ dài. “Bảo em mở to mắt ra, như thế nào vẫn là không có cố gắng!”

“Em có mà!” Khẩu Dung San vội vàng giải thích. Chị làm sao có thể nói như vậy được, chẳng lẽ Văn Nhân Chấn vì cô làm ra cái gì nữa mà cô không biết chị lại biết sao?

“Vậy em hãy mở to mắt lớn hơn đi, nếu vẫn không cảm nhận được gì cả liền quyết đoán một chút nghĩ kỹ muốn hay không muốn, chỉ có một cái đáp án mà thôi, không cần phải khổ sở gượng ép, đối với em và Văn Nhân Chấn đều không có công bằng.”

Khẩu Thiên Dung biết mình nói những lời này hơi quá nhưng là không có ý như vậy vốn là cô muốn em gái nghĩ cho thông suốt hơn, con bé thực là một đứa trẻ ngang bướng mà điểm này cũng là giống cô. Nói thật thì biểu hiện của Văn Nhân Chấn không tệ chút nào, cô hiện tại nên giúp hắn một tí, ban cho hắn một chút chân tình, sau này cũng rất hữu dụng !.

“ Chính em là người hiểu rõ nhất, đáp án cũng chỉ có một mình em là người đưa ra quyết định cuối cùng.”

Nói như thế nào thì cô có phải hay không bán đứng em gái mình, cô có thể hay không có chút băn khoăn? Nói thực ra, chỉ có một chút mà thôi.

Cùng chị mình nói chuyện xong, Khẩu Dung San mang tâm trạng phức tạp quay trở lại công ty, mới bước vào văn phòng đã nghe cộng sự hét to --

“ Tôi cần một trợ lý, có ai rảnh không?”

“ Em, em có được không!” Khẩu Dung San xung phong nhận việc, cùng đồng sự xem hồ sơ, bắt đầu tất bật với công việc .

Hai ngày trước mới chấm dứt một cái dự án quan trọng, công ty cũng không có chuyện gì trọng yếu phải làm ngay, chị gái lại vừa tiếp nhận công việc của papa, cho nên cô muốn lợi dụng thời gian rảnh này đến gặp chị thuận tiện cùng nhau tâm sự, muốn chị gái tư vấn vài chuyện về Văn Nhân Chấn khiến cô đau cả đầu, có thể hay không giúp cô giải tỏa thông suốt ít nhiều.

Kết quả vô dụng! Cũng may lúc trở lại văn phòng thì có chuyện để làm, bằng không cô thực sự suy nghĩ đến muốn điên rồi? A, cô như thế nào nghĩ đến hắn nhiều như vậy, có phải hay không thực thái quá?

Không thể nghĩ nữa, còn tiếp tục nghĩ đầu sẽ nổ tung mất thôi!

Khẩu Dung San tận lực tìm việc gì đó để làm. Phong cách làm việc ở đây là như vậy rất tự do, cởi mở, thân thiện và rất hợp tác, cái gì không hiểu có thể hỏi, việc không làm xong cũng có thể nhờ vả, không có người cười chê, lại càng không có người cho rằng mượn danh người khác để nổi trội, không dò xét hiềm kị cuộc sống riêng tư của cô, không dèm pha , cười nhạo sau lưng cô, còn có đánh giá cao năng lực làm việc của cô.

Mọi người đối xử với nhau rất hòa thuận, so với công việc trước kia là hoàn toàn khác nhau, buổi chiều còn có người mua thức ăn vặt giúp cô tuyệt đối sẽ không cảm thấy lạc lõng.

“ Gà quay! Tôi muốn ăn !” Nam đồng nghiệp , cái mũi to giống như cầu , ngửi được hương vị của thức ăn, lập tức rời bỏ công việc đi tới phòng họp. “ Cô trợ lý, còn đang làm sao còn không mau nhanh đến!”

Vừa dứt lời đã không còn nhìn thấy bóng dáng, Khẩu Dung San chậm rãi đem hồ sơ cất đi, mới từ từ bước vào phòng chuẩn bị cùng tham gia.

Lúc cô đến bên trong đã nhốn nháo không theo trật tự nào, chẳng phân biệt được nam nữ, không phân biệt chức vụ, một hội người ngồi với nhau thưởng thức đồ ăn.

“ San, đây là của em” Một đồng nghiệp nữ đưa cho cô một phần thức ăn.

“ Cảm ơn.” Khẩu Dung San mở ra nhìn thấy được không khỏi mỉm cười.

Phần thức ăn của cô với thịt gà được cắt ra thành từng phần nhỏ, không có thêm gia vị khác, cô cũng thích rong biển không có tằm muối thức ăn sẽ có vị nhạt thanh đậm hơn, cô chỉ có nói qua một lần mọi người đều để ý nhớ kĩ các thói quen của cô, điều này làm cho cô thực cảm động... Cô nhận thấy mọi người ở đây không khác gì là người thân của mình.

“ San, sinh nhật anh em tặng một chai nước hoa cao cấp dùng rất tốt!” Một người thích chung diện, bị mọi người trong công ty gọi là tín đồ shopping lại là một đồng nghiệp nam ngồi ngay bên cạnh cô, đang thảo luận với cô việc mua mỹ phẩm như thế nào là tốt nhất. “ Mua ở đâu?”

“ Máy người thật ồn ào, tôi muốn xem ti vi!” Trong phòng hội nghị , có ba mươi hai chiếc ti vi, ưu ái dành cho nhân viên công ty lúc nghỉ ngơi còn có thể xem tivi thư giãn.

“ San, chồng cô đó!”

Cầm điều khiển từ xa đưa cho đồng nghiệp, chuyển tới kênh chương trình đã được thu lại trực tiếp lên tiếng hỏi không có vòng vo. “ Không phải còn đang ở Trung Quốc chưa về? Anh ấy có bảo cô chương trình này phát sóng khi nào không?”

“ Tôi cũng không nghe anh ấy nói gì cả...” Khẩu Dung San đang ăn một miếng gà quay, đáp trả đồng thời cũng phàn nàn với đồng nghiệp cô đã muốn tặng hai cân, nhưng hương thơm ngào ngạt của gà quay cô vẫn không nhịn được.

“ Đã làm vợ người ta, như thế nào lại không mấy mai quan tâm đến chồng mình, cô cũng quá yên tâm đi!”

“ Tôi mới là mặc kệ !” Khẩu San Dung bĩu môi, nói cho mọi người chính cô mới là người không cần hắn. (Chị San Dung vô tình quá không sợ mất a... sao xx toàn mần mấy truyện ăn hiếp nam chính không nhì?? Tội thân anh Chấn wá!!!)

Nhưng ánh mắt của cô vẫn chăm chăm nhìn vào màn hình, cảm thấy nhiếp ảnh gia quá ưu ái hắn cần gì phải chụp hắn tốt như vậy, thực dễ khiến phụ nữ khác muốn tiếp cận nha!

“Cô trợ lý, thực ảm ỉ cô không biết?” Người kia nhờ Khấu Dung San hỗ trợ công việc vừa ăn hết một phần gà quay, đang muốn chuẩn bị ăn thêm một phần gà nữa, trừng hai mắt nhìn.

“Cái gì thực ảm ỉ? Tôi?” Cô không hiểu lý do rõ ràng một câu vẫn chưa nói chính là im lặng thực sự!

Cặp kia ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống cô hiện lên những tia đỏ quái dị, cô đem tầm mắt chuyển dời tới mặt bàn, đôi mắt kia vẫn chăm chú dò xét không có chịu rời đi, làm cô xấu hổ muốn phản ứng lại nhưng vẫn không có nửa điểm dám phản kháng.

Di động có cuộc gọi đến cô vội vàng bắt máy hơn nữa là của cá nhân gọi tới — Văn Nhân Chấn.

“Gọi điện có gì không?” Khấu San Dung giọng điệu trầm xuống, cảm thấy thật linh nghiệm mà, mới nghĩ tới hần, hần liền gọi điện thoại tới, hần là quý sao?

“Ông xã gọi điện tuần tra sao? Cô như thế nào nhanh như vậy đã cầm máy rồi!” Còn hoàn toàn biết chắc chắn là điện thoại của ai, ngay cả hỏi cũng không cần.

“Cái này là tâm linh tương thông, oa — — hảo ngọt ngào nha, mới vừa nhìn xem Văn Nhân Chấn trên kia, hần liền vội gọi điện tới cho cô!”

Một câu nói vừa phát ra hội người như ong vỡ tổ treu trực cô không ngừng, làm mặt cô ửng đỏ cả lên.

Sao lại có sự tình này a? Đương nhiên là vì Văn Nhân Chấn thường xuyên gọi tới hỏi han trò chuyện với cô rất lâu, hơn nữa mọi người đều cảm thấy cô là cô gái khâu thị tâm phi, thật sự rất đáng để ngoạn.

“Ai bắt anh giờ này gọi điện thoại làm chi, tôi còn phải làm việc, phiền chết đi được!” Mặt của cô siêu hồng, tỏ vẻ không cần đem điện thoại quăng sang một bên, nhưng di động lại vang lên, cô lập tức đứng lên hét to “Làm sao vẫn còn gọi điện thoại đến, thực ảm ỷ quá — — tôi đương nhiên ở công ty làm việc, là nghĩ muốn trốn việc sao!”

Đành phải bắt đầu tiếp nhận trò chuyện cùng Văn Nhân Chấn.

Cả phòng đều nhốn nháo hần lên, còn có người giả giọng vợ chồng bọn họ nói chuyện để minh họa thêm, chỉ có đồng nghiệp nam mà cô làm trợ thủ là tỏ vẻ mặt kinh thường.

Khấu Dung San đối với biểu tình của đồng sự nam kia, so với những người khác mở miệng treu chọc còn làm cho cô ảo não hơn.

Thật là chán ghét...

“Tôi không có... tôi nghĩ đến anh làm gì!” Rõ ràng cô cũng nhớ hần, tưởng niệm hần mỗi ngày bên mình, cho dù hai người nói chuyện không có hòa khí trong lời nói nhưng cô không nghĩ ở trước mặt người khác lộ ra bộ mặt yếu đuối, chỉ có thể đem hết nỗi lòng của chính mình mà phát tác trên người Văn Nhân Chấn, cô làm bộ không cần nhưng thực tế là cô cố ý như vậy, thực sự rất dễ tâm a.

“Thực đáng tiếc, anh lại rất nhớ em.” Thanh âm của Văn Nhân Chấn trở nên phi thường xúc động, “Anh một ngày không nghe giọng nói của em thì không thể làm được việc gì cả.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

Edit: meo phuong_nk

Beta: hướng dương xanh

Làm chap này thực là sốc mà...quá dài

Khấu San Dung hoảng hốt quay đầu, liền thấy hần cầm di động tỏa ra hào quang ngồi ở phòng khách, vẫy tay mỉm cười với cô, cả người toát ra mị lực quyến rũ nam tính có thể làm tan chảy trái tim của các cô gái.

“Bảo bối, anh đã trở về.” Hần biểu tình vui vẻ cười nói đi về phía cô, mặc kệ có người đang xì xầm bàn tán, bất gặp bộ dáng giật mình của cô rất là ngốc nghếch đáng yêu bất kể miệng cô vẫn đang đầy dầu mỡ, hần vẫn ôm lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô trực tiếp ban tặng một cái hôn, một nụ hôn nồng nàn say đắm như an ủi khát vọng của chính hần nửa tháng nay không được thấy cô.

“Cái gì...đang làm chuyện tình a” Có người thấy vậy khoa trương hét lớn.

“Ngu ngốc, A Chấn tôi chán ghét anh...” Khẩu San Dung đỏ bừng khuôn mặt, tim đập rất nhanh, vì hắn thỉnh thoảng xuất hiện, thấy hắn đáng về một nơi những vẫn tới tìm cô, cô có cảm giác... tâm trạng thực vui vẻ.

“Anh mệt quá, theo anh về nhà được không?” Văn Nhân Chấn rất muốn gặp cô, vừa rời máy bay liền tới công ty tìm vợ yêu, chính là muốn được nhìn thấy mặt cô, xem cô như thế nào tâm tình có tốt không có thể thuận tiện bắt cóc cô mang về.

“Tôi còn có việc phải ở lại làm!” Khẩu San Dung mạnh mẽ nói, kỳ thật trong lòng cô cũng rất muốn về cùng hắn.

“Công việc của em không phải đã hoàn thành sao?” Văn Nhân Chấn nhìn thái độ quen thuộc của cô, cười cười nhún mày.

“Nhưng tôi còn có chút việc phải giúp đỡ đồng nghiệp, không thể tan tằm” Cô không nghĩ ở trước mặt đồng nghiệp phải thể hiện tình cảm đành phải áp chế khát vọng trong lòng, tìm một lý do thỏa đáng.

“Phiền phức quá, người phụ nữ này thật kiêu ngạo, rất khó sống chung nha!” Bị cảnh vợ chồng bọn họ làm cho âm ỉ không thể chuyên tâm ăn gà quay đồng nghiệp nam rốt cục không nhịn được nữa. “Anh có thể đem cô ta đi, đừng làm trở ngại bọn tôi dùng bữa, A Thịnh, đợi chút nữa đổi người làm thay, nhanh chút cho người phụ nữ cao ngạo kia rời đi bồi lão công của cô ta, bằng không tôi nhất định bị chủ nhân thâm thù!”

“Tôi sao lại kiêu ngạo a? Còn có, tôi đã làm gì mà âm ỉ?” Khẩu San Dung ở đây công tác hơn nửa năm, ngay từ đầu không quen với giọng điệu khiêu khích này sau bị nhóm đồng nghiệp giáo huấn qua nên cũng dần thích ứng mà đối đáp “kiêu ngạo” hai chữ này đủ hình dung tính cách cô, con người thật của cô rốt cuộc cũng bị người khác nhìn thấy thật xấu hổ.

“Văn Nhân phu nhân, cô hỏi cái này không phải càng xác nhận mình kiêu ngạo sao?” Có người cười đến sặc sỡ hỏi lại.

Đáng giận, tất cả chia hướng vào cô, làm cho cô không cách nào phản bác, nhưng trong lòng cô thực vui vẻ, bởi vì cô có một nhóm bạn bè rất hợp ga.

Văn Nhân Chấn thấy cô đầu võ mồm với đồng nghiệp bị thua cuộc, cũng không ra tay hỗ trợ ngược lại đứng một bên mỉm cười nhìn cô cùng mọi người đầu khẩu thật hào hứng. Hắn thích nhìn cô cười, cực kỳ không thích cô rơi nước mắt, hơn nữa làm cho cô khóc thương tâm như vậy chính là hắn, nước mắt của cô làm đau lòng hắn.

“Đi về” “Chiến sự” chấm dứt, Văn Nhân Chấn hé miệng cười nói, tự động đến gần cô cầm lấy túi xách cùng áo khoác, thấy cô đang bĩu môi, hắn ý tứ bảo cô nhanh chút đi về nhà cùng hắn.

“Chán ghét hắn” Cô là không có cách nào khác đành phải đứng lên để hắn giúp cô mặc áo khoác, ngoan ngoãn đi theo hắn.

Thời gian công tác của cô thực thoải mái, chỉ cần công việc hoàn tất, muốn làm gì cũng được, đi dạo phố cũng có thể, công ty cũng không có quy định cứng nhắc bắt buộc nhất định phải có mặt ở chỗ làm, hơn nữa dự án mới của cô ngày kia mới bắt đầu, hai ngày nay cô thực rảnh rỗi, nhàn rỗi đến mức xung phong làm trợ thủ cho đồng nghiệp.

“Đúng rồi tôi lần này đi công tác có đem về chút quà nhỏ muốn đem tặng cho mọi người, đã bảo người chuyển tới văn phòng xem như cảm ơn mọi người thông cảm cho tôi đem người bắt đi.”

“Cứ đem người mang đi!” Nghe thấy có lẽ vật, nhóm đồng nghiệp lập tức bán đứng cô.

“Uy— các người!” Khẩu San Dung vừa tức giận, vừa buồn cười.

“Mà này anh Văn Nhân Chấn, thứ bảy sinh nhật của tiểu Ngoan, chúng tôi dự định tổ chức đi KTV, đến lúc đó anh cùng San đến dự nha.” Bọn họ ở phía trước, nữ đồng nghiệp đi nhanh hướng Khẩu San Dung nhiệt tình mời.

“Không thành vấn đề, nhất định sẽ tới.” Văn Nhân Chấn hào phóng đáp ứng, thay Khẩu San Dung nhận lời.

Chờ hai người ra khỏi công ty, còn chưa có lên xe, Khẩu San Dung liền hồ nghi nhún mày. “Anh? Ca hát?”

“Muốn anh hát cho em nghe sao? Việc đó không khó, đáng tiếc hiện tại anh hơi mệt, hơn nữa anh lại đang rất nhớ em, sau khi về nhà có thể cho anh ôm em ngủ? Anh cam đoan chỉ là đơn thuần ôm em ngủ mà thôi! Hắn nhấc tay lên thề thốt.

Người này... quá mức làm càn còn có muốn nhanh vượt giới hạn, định hé ra khuôn mặt mệt mỏi, ăn nói nhỏ nhẹ hướng cô cầu tình, cô có thể cự tuyệt sao?

Hắn cũng chỉ là muốn ôm cô ngủ mà thôi... A, phiền chết, người này siêu phiền nha! Càng ngày càng quá mức, càng ngày càng được đảng chân lân đảng đầu đây mà! (Mặt dày như vậy mới chính phục dc chị chứ!)

“Được rồi!” Không đủ kiên nhẫn trả lời, phiền chết đi, cô che dấu hai gò má ửng hồng.

Văn Nhân Chấn ôm lấy thắt lưng cô, đầu gối lên cái bụng của cô ngủ say sưa, nhưng Khẩu San Dung lại không thể chợp mắt được, nhìn không được suy đoán lung tung chẳng lẽ hắn không sợ cô đánh lên hắn sao?

Đúng, lúc này là cơ hội trả thù tốt nhất đây, có thể bóp mũi hắn, cắn mặt hắn, còn có làm loạn trên mặt hắn mà khuôn mặt hắn rất anh tuấn làm người ta

rất ngưỡng mộ đặc biệt là hàng lông mi dài cô phải đem toàn bộ cắt bỏ hết phá đi hình tượng xuất sắc của hân mới hả dạ nha!

Thấy hân hai mắt nhắm nghiền đầy mỏi mệt, cô lại cảm thấy mềm lòng, đánh mất ý nghĩ thoáng qua trong đầu, chính mình nghĩ biện pháp làm cho thời gian trôi qua thực nhanh. Nhưng đêm dài, lại bị quái vật là hân đè nặng, cô nên làm sao cho phải đây?

May mắn tay cô đủ dài, vươn tay lên đầu giường cầm lấy điều khiển mở ti vi nhằm chán bắt đầu chuyển kênh.

Các tiết mục đều rất vô vị xem đến nhiều lần thật sự là lừa đảo, nhưng cô không nghĩ muốn xem lại cái chương trình kia nhưng kết quả trong lúc vô tình bật đến kênh đang phát lại cuộc phỏng vấn Văn Nhân Chấn .

Cho rằng cũng không có cái gì để xem, xem thử cũng tốt, không thể ngờ được cô là phát hiện ra một việc chưa từng nghĩ đến.

“Tiếng tăm Venuses ngày càng được biết đến, càng chứng tỏ ngài là người thừa kế có thực lực, nhưng theo tôi được biết, ngài không đầu tư cái gì mà không đem lại lợi nhuận, nhưng là rạp hát Venuses hàng năm lỗ không ít, lấy thân phận là một khán giả điện ảnh tôi rất thắc mắc cũng như rất cảm tạ Văn Nhân tiên sinh không những đầu tư cho phim nước ngoài theo thị hiếu còn có tiến cử một vài bộ phim Châu Âu, Châu Á mang tính nghệ thuật lại kén người xem, thậm trí còn công chiếu cả phim Ấn Độ vốn không được quần chúng ưa thích lắm, vì thế doanh thu phòng vé không được khả quan, mà tiền mua bản quyền phim cũng rất cao, từ khi thành lập đến nay cũng đã được sáu năm tôi muốn hỏi Văn Nhân tiên sinh liên tục lỗ nhiều như vậy các cổ đông khác không có ý kiến gì sao?”

“Không thiếu tiền, sẽ không có ý kiến.” Văn Nhân Chấn cho đáp án thực ần ý.”

“ Là ý tứ gì? Người chủ trì nhủ mày khó hiểu.

“Đúng như nhiều người đang nghĩ .” Văn Nhân Chấn hai tay bắt chéo, vẫn không đưa ra câu trả lời rõ ràng

“Điều này làm cho tôi thật tò mò, ngài kiên trì đầu tư phát triển điện ảnh ở Venuses là vì thanh danh hay là vì..?”

“Tôi là một thương nhân giống như anh vừa nói, Văn Nhân gia không làm gì lỗ vốn , tôi không nghĩ bản thân như vậy vĩ đại, sẽ không chỉ vì phát triển điện ảnh để tô vẽ danh tiếng mà đem lại cho mình nhiều thêm bận rộn, bất quá nói thực ra tôi làm mọi thứ có chút không phải do ý định của mình có đến 90 % bộ phim tôi xem là không hiểu đang diễn đạt cái gì, tuy vậy vẫn liên tục công chiếu là tôi có lý do riêng của mình.”

“Không nghĩ nói rõ lý do chẳng lẽ việc ấy có liên quan đến Văn Nhân phu nhân ?” Người chủ trì vẫn không từ bỏ ý định ra sức gọi mở thêm

Hân không có lắc đầu, cũng không gật đầu, chính là mỉm cười. “ Tùy mọi người nghĩ như thế nào thì nghĩ đi.”

Khấu San Dung lại ngây người!

Nhớ tới năm năm trước, rạp Venuses vừa khai trương, hân từng lấy mấy chiếc vé tặng cho chị gái làm quà, sẵn muốn mời cô đến tham dự, vừa vận phim này cô cũng muốn xem cho nên vui vẻ nhận lời hân.

Thời điểm đó dù có chán ghét Văn Nhân Chấn nhưng hân đầu tư cho điện ảnh lại khiến cô quan tâm.

“Năm năm trước... hân có lý do riêng? Cô mở to mắt nhìn xuống bụng mình, vẫn thản nhiên ngủ say Văn Nhân Chấn.

Cô nhìn không được tò mò, hân chấp nhận lỗ nhiều như vậy vẫn muốn đầu tư vào điện ảnh chẳng lẽ hân làm vậy... là vì cô sao? Bởi vì cô thực thích, cho nên hân thay cô tạo nên một rạp chiếu phim?

“Rất khoa trương, không có khả năng đi!” Nàng hơi khê động khoé miệng, nghĩ hân không thể điên cuồng như vậy, rạp phim kia cần phải có bao nhiêu tiền, làm ơn!

Nhưng ngẫm lại, cô cảm thấy càng ngày càng... quý dị.

“Tôi nghe bạn bè trong giới truyền thông truyền ra một thông tin rất thú vị, nghe nói Văn Nhân Chấn tiên sinh rất yêu thương vợ của mình, cũng chính là Khấu San Dung tiểu thư.”

“Đây là sự thật.” Văn Nhân Chấn cười tươi ngay trực tiếp thừa nhận.

“Tôi nhớ rõ bảy năm trước cũng đã phỏng vấn qua tiên sinh, hỏi ngài người nào là quan trọng nhất, hiện tại tôi muốn hỏi tiên sinh thêm lần nữa, trình tự vẫn như trước không có thay đổi sao?”

“Nữ nhân, rượu, tiền, trình tự này là không thay đổi, bảy năm trước đã là như vậy, bảy năm sau, đáp án của tôi cũng không thay đổi.”

“Nhưng là tiên sinh đã kết hôn, hân là không còn tiêu tiền nhiều như trước, nhưng gần nhất nghe thư ký tiên sinh nói, làm việc so với những năm trước còn muốn nhiều hơn.”

“Nguyên lai là thư ký bán đứng ông chủ, là người nào, mau nói cho tôi biết, tôi muốn trở về sẽ khấu trừ tiền lương của hân!” Văn Nhân Chấn khẩu khí hài hước hỏi lại, tiếp đó mới trả lời vấn đề “ Ai nói kết hôn không tiêu tiền? Sau khi kết hôn muốn cho vợ mình một cuộc sống tốt nhất càng phải nỗ lực cố gắng kiếm tiền hơn nữa, vị tiểu thư Khấu gia kia không giống người phụ nữ bình thường, cô ấy rất đặc biệt.”

Khẩu San Dung hoàn toàn sững sốt, bởi vì không thường xem ti vi, cũng không đọc báo chí nhiều cho nên hần đến bây giờ mới biết Văn Nhân Chấn ở trước mặt người khác nói về mình với khuôn mặt rạng rỡ như vậy, rất là tự hào, biểu tình còn cuồng nhiệt hơn như thể rơi vào lưới tình vậy.

“— Không tôi cho rằng anh đã nói sai một sự kiện.”

Vừa rồi đột nhiên mơ hồ, cô không có nghe kịp người chủ trì kia hỏi cái gì, chỉ thấy Văn Nhân Chấn mỉm cười kỳ quái, ngón trỏ khẽ đưa.

“Tôi thích mẫu phụ nữ cá tính độc lập, bà xã của tôi so với công tác còn trọng yếu hơn, công việc là quan trọng nhưng tôi cảm thấy chỉ có công việc bỏ qua gia đình là không ổn, ít nhất cá nhân tôi cuồng làm việc nhưng vẫn là rất đề tâm đến gia đình, tuy rất thường xuyên đi công tác mà bà xã tôi của ham việc so với tôi còn nhiều hơn, nếu không phải vì muốn dưỡng lão bà tốt nhất tôi như vậy càng phải liều mạng cố gắng kiếm tiền?”

Văn Nhân Chấn có cách nói chuyện rất hài hước, vẫn là sùng vô pháp vô thiên a.

Ở nhiều thời điểm không nghĩ đến sự tình là như vậy, nhìn không rõ được nguyên do, chỉ là vô tình xem đến lại chậm rãi tháo gỡ những cái nút thắt trong lòng cô.

Có bao nhiêu thứ hần đã làm, hần tự mình tìm cho cô một công việc phù hợp để phấn đấu? Lại có nhiều lần ở những thời điểm quan trọng giúp cô nói tốt, thay đổi quan điểm của người khác về cô.

Cô ngay từ đầu chỉ biết chán ghét cùng oán hận hần nhưng mỗi khi cô cảm thấy bản thân thật cô độc chỉ có hần luôn ở bên cạnh cô, đưa tay ra giúp cô, để cho cô dựa vào hần.

Thậm trí không tiếc nói lời khó nghe nhằm kích động cô, làm cho cô đối hần rất là khó chịu, mục đích chỉ hi vọng cô có thể tỉnh lại, có thể đứng lên, một lần nữa có niềm tin vào cuộc sống.

Vì cô an bài công tác, không ngại vì cô cầu người khác cho cô cơ hội, mẹ cô còn không tin tưởng chỉ có mỗi mình hần luôn tin tưởng cô tuyệt đối có thể làm được.

Hần thậm trí còn vì cô mà đầu tư một rạp chiếu phim—— cô thật tin tưởng hần là vì cô rất thích xem phim. Cô cũng không đếm được hết có bao nhiêu thứ hần đã làm cho cô, thời gian trước cô vì mẹ la mắng mà buồn bực chính hần mang cô cùng nhau đi xem phim thư giãn. Những đêm khuya, cô đã ngủ say giấc mà hần vẫn lưu lại trong phòng làm việc đến gần sáng, cô trước kia nghĩ đến là vì hần yêu công việc đến phát cuồng, hiện tại nghĩ lại hoàn toàn không đúng, toàn bộ đều đã thay đổi.

Hần cố gắng nỗ lực, tất cả đều vì cô.

“Này, mau thức dậy.” Khẩu San Dung tắt ti vi, đem Văn Nhân Chấn làm cho tỉnh ngủ.

“Sao” Văn Nhân Chấn không có tức giận vì bị đánh thức, hần cố gắng mở mắt dùng giọng khàn khàn hỏi: “Làm sao vậy? Bảo bối.”

“Tôi hỏi anh, anh thành thật trả lời cho tôi biết.” Cô càng nghĩ càng không rõ ràng lắm, biết rõ hần mệt chết được, nhưng vẫn cố ý muốn hỏi để càng thêm củng cố bản thân. “Lúc trước anh rõ ràng biết tôi có khả năng ba năm sau liền sẽ ly khai, vì sao anh còn muốn kiên trì đăng ký kết hôn? Không sợ tôi đòi phí phụng dưỡng quá cao sao? Đến lúc đó tôi nhất định sử dụng công phu sư tử để tấn công công bức anh đến chết.”

“Anh sao lại phải đưa phí phụng dưỡng?” Hần mơ màng trả lời, xoay người tìm một vị trí thoải mái đem cô kéo vào trong chăn ấm, làm cho chính cô tựa vào ngực mình, cánh tay hần ôm chặt lấy cô, làm cho cô không thể nào nhúc nhích nổi. ‘Anh chưa từng nghĩ muốn ly hôn...’

“Cái quý gì!” Cô nghe được hần nói như vậy, lập tức đưa tay ra làm bộ muốn đánh hần. “Chắc chắn như vậy sao?” Vừa ngẩng đầu lên đã thấy hần ngủ thiếp đi, tay cô cũng chậm rãi mở ra, nhẹ nhàng vỗ nhẹ hai má hần.

Nhất thời rất nhiều hình ảnh hiện lên trong đầu cô, cô nghĩ tới lúc trước nghĩ đến chị kết hôn sẽ cần gì đó, nghĩ đến đồ nội thất cô nhận thấy tâm sự của Văn Nhân Chấn cũng rất nhiều, làm cho chị dò hỏi ý thích của cô cái này được không, cái kia như thế nào, thích hay không thích, mà hần lúc ấy thập phần tò mò nhưng lại cố tình tỏ vẻ thờ ơ? Hần lúc ấy đi cùng cô và chị lại tỏ vẻ rất nhàm chán nhưng kỳ thật mọi thứ hần đều thu vào trong mắt đi! Thậm chí quan sát thật kỹ biểu tình của cô đối với vật dụng nào đặc biệt yêu thích muốn có hay không, sau đó chỉ cần cô thích, hần toàn bộ đều mua về nhà cho cô, dùng phương thức này bảo bọc cô, đó cũng là lý do hần liều mạng như thế để kiếm tiền.

“Ngu ngốc...” Cô mắng hần nhưng khẩu khí nghe qua có vẻ giống như làm nũng.

Hần ôm cô thật chặt khiến cô hô hấp không thông, cô hần là muốn phát hỏa đem hần đánh cho tỉnh, hoặc là hét đến chói tai làm cho hần lần sau cũng không dám tái phạm như vậy nữa.

Nhưng là cô không có làm gì cả, vì quá xúc động nên cô rất nghe lời, ngoan ngoãn nằm ở trong lòng hần, đưa tay sờ sờ mặt hần, mà hần không có tỉnh lại nhân lúc này cô muốn đùa bỡn hần, trên người hần làm xằng bậy một tí, cuối cùng một môi ở trong lòng hần tìm một chỗ thoải mái nhất, mang theo tâm tình sáng khoái, mỉm cười nhanh chóng đi vào giấc ngủ bình yên.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Edit và beta: hướng dương xanh

Văn Nhân Chấn không biết chính mình có được vận may hay là báo ứng đây.

Bởi vì hắn phát hiện Khấu San Dung gần đây không còn bài xích hắn, nhiều lắm là thường bảo hắn quý đáng ghét, cho nên hắn dù rất mệt vẫn vội vã trở về Đài Loan để gặp cô, còn không biết xấu hổ da mặt dày khuôn cầu được ôm cô cùng ngủ, từ đó về sau, hắn mỗi đêm liền chủ động giữ lại cô cùng ngủ ở trên giường.

Mà người con gái này, đi đêm không sợ quý a, mỗi đêm cùng với nhau ngủ trên một giường, cô lại dùng đôi tay mềm mại nhỏ nhắn xoa xoa mặt hắn, tại thất lưng hắn không ngừng xoa bóp, có một chút râm ran ngứa, một chút đau, làm cho hắn rất phấn khích, nghĩ muốn đem cô áp đảo dưới thân, dùng chiêu thức của hắn đối phó cô làm cho cô trải nghiệm một chút khoái cảm bị đùa cợt.

Hắn biết nếu thật sự làm như vậy, hắn sẽ nhanh biến thân thành sói, mặc kệ cô có đồng ý hay không, trực tiếp một ngụm lại một ngụm đem cô hoàn toàn nuốt vào bụng, bởi vì hắn thật sự nhẫn nhịn đã lâu!

Để cho hành động đó xảy ra cũng chính là hắn làm trái lời hứa với Khấu Thiên Dung, quan trọng là hắn không muốn cưỡng ép cô.

Cho nên mỗi đêm hắn đều nhẫn nhịn thật sự thống khổ, hơn nữa buổi sáng tỉnh lại, cô vô thức ở trong lòng hắn ngo nguẩy không ngừng ma sát lòng ngực hắn càng làm cho hắn cả người sắp thiêu cháy.

Báo ứng, nhất định là vậy!

Hắn thật là đáng thương mà, ở những thời điểm tưởng không thể nén nhịn nổi dục hỏa, hắn phải hoà tốc xuống giường, vọt vào phòng tắm dùng nước lạnh làm cho thần trí của chính mình tỉnh táo lại.

Hôm nay, mới sáng sớm Khấu San Dung bị tiếng nước vang dội đánh thức, còn đang say giấc ngáp dài một cái, nhìn về phía phòng tắm Văn Nhân vừa từ trong đó bước ra đánh cái hắt xì cô liền hỏi: “Lại tắm bằng nước lạnh sao? Thời tiết này rất lạnh nha, anh thật sự có thể lực cường tráng a!”

“.....” Văn Nhân Chấn nhìn về phía cô vợ trẻ vừa mới tỉnh ngủ, thật sâu nội tâm than khổ đây là báo ứng không có sai. “Tắm bằng nước lạnh giúp máu tuần hoàn tốt hơn.”

“Thật vậy, em cũng muốn thử xem có tốt thật không.” Nói xong, cô liền xuống giường, làm bộ cũng muốn đi vào phòng tắm.

Thời tiết này rất lạnh muốn tắm bằng nước lạnh? Cô vốn rất sợ lạnh, hàng năm tới thời gian này, cô đều giữ ấm chính mình rất tốt, hôm nay nhiệt độ không khí chỉ có mười hai độ, muốn cô tắm nước lạnh là không có khả năng!

“Em thân thể không tốt, lại có huyết áp thấp, buổi sáng tắm như vậy rất dễ phong hàn nên không thể tắm nước lạnh.”

“Vi sao anh có thể em lại không được?” Khấu San Dung nhú mày.

Hắn cần dập tắt lửa. Cô cũng cần sao?! “Chính là không thể.” Hắn cắn răng, cười cười trả lời.

“Ừ..... Được rồi.”

Nàng trầm ngâm sau một lúc lâu, quyết định nghe lời không học hắn tắm bằng nước lạnh. Khi cô chuẩn bị sắp đi vào phòng tắm rửa mặt thay đồ, không biết là cố ý hay vô tình ngay lúc đi ngang qua hắn trong nháy mắt cô đột nhiên dừng lại cước bộ, đứng ở trước mặt hắn, cái mũi nhỏ hít lấy hương thơm trên người hắn.

“A — anh dùng sữa tắm của em, lát anh phải mua chai mới cho em.”

Vừa nói cô còn lấy tay sờ vào ngực hắn, làm cho hắn nguyên bản đã dập tắt được lửa lại nhanh cháy bùng hực trở lại như thiêu đốt.

“Dung Dung.....” Hắn giọng trầm thấp khổ sở trần trụi nhìn cô.

“Em muốn nhanh rửa mặt, đánh răng để đi làm, hôm nay rất bận a!” Nói xong cô lập tức lướt qua hắn, đi vào phòng tắm.

Một bước dài đi vào trong phòng tắm, cô lập tức khóa lại cửa, mới dám phóng túng chính mình không tiếng động cười thật to, còn làm giả một cái mặt quỷ.

Tuy rằng ngầm đồng ý cho phép hắn mỗi đêm cùng cô đồng giường cộng chăn, hắn vẫn là thực tôn trọng cô, chưa từng làm ra hành vi nào quá đáng, cho dù cô không có kinh nghiệm nhưng cô cũng không phải kẻ ngốc, như thế nào không biết mỗi buổi sáng có cái gì cương cứng ở trước người cô là vật

gi.

Thích nhìn hấn bị chính mình trêu chọc, lại vì tôn trọng cô mà tìm cách dập tắt dục vọng, vì không muốn chính mình làm cô sợ hãi, một mình nhẫn nhịn sẽ gây nội thương, hấn thật sự..... rất quan tâm cô nha!

Nghĩ đến cô khi nãy đùa day nghịch lửa, còn có thể bình an thoát thân, cô liền cảm thấy cùng Văn Nhân Chấn đầu trí thật là sáng khoái, làm cho cô bị kích thích đến thành nghiện.

Bởi vì trước đây không có cố gắng tiếp nhận cho nên không có phát hiện cô từ lâu đã nảy sinh cảm giác với hấn là chuyện thật.

Văn Nhân Chấn thái độ rất kiên định, chưa từng dao động bất cứ lúc nào chỗ nào, chỉ cần cô cần hấn, hấn nhất định sẽ xuất hiện ở bên cạnh cô.

Giống như hiện tại, hấn cùng cô và nhóm đồng nghiệp đi ra ngoài chơi, cũng không để ý khó chịu cô cùng đồng nghiệp nói chuyện phóng túng rất không có hình tượng, ngược lại còn theo đuôi cô cùng đi ca hát.

“Anh, thế nào rồi!” Rạng sáng một chút, cả đám người mới rời khỏi KTV, những người đàn ông hầu hết đã say khướt cùng Văn Nhân Chấn tán gẫu.

Khẩu San Dung bởi vì sợ lạnh nên đứng ở sau cây cột, hai tay ôm lấy mình, chờ cánh đàn ông nói chuyện xong.

“Hấn thật sự đã đến a!” Ngọc Oánh cũng có chút say, bởi vì là muốn cùng nhau vui vẻ nên có uống qua một chút, cô nhìn Ngọc Oánh dù đang say, mặc trên người bộ váy ngắn, làm hiện rõ dáng người cùng đường cong thân hình hoàn mỹ làm cho người ta nhìn không dời mắt. Mái tóc với từng sợi mềm mại, tùy ý buông xõa ở trên vai, càng làm cho quyến rũ động lòng người, hoàn toàn không phải là hình tượng lúc bình thường làm việc trong công ty là một bà cô. “Thật sự là một mỹ nữ hấp dẫn a!”

Vì say rượu Ngọc Oánh đặc biệt nói nhiều, bắt gặp Khẩu San Dung trốn ở phía sau cây cột, lại bắt chuyện với cô, cảm thán Văn Nhân Chấn lúc học đại học rất nhiều người ghen ghét, cho hấn là đại thiếu gia lắm tiền nhiều của, chỉ biết lo ăn chơi, lêu lổng thực chất là hấn không muốn giao thiệp với kẻ khác, lúc bình thường hấn cũng không thêm liên lạc, chỉ vì muốn cô được vào công ty, mới liên lạc với chị.

Về phần hai người vì sao hội biến thành giao tình bạn bè thân thiết, Ngọc Oánh thờ dãi, “Một lời khó nói hết.”

“A, Anh Chấn, đã lâu không gặp.”

Đang tán gẫu bắt gặp người phụ nữ có điểm quen mắt Văn Nhân Chấn chậm rãi đi tới chào hỏi.

Người phụ nữ kia chẳng phải đang ở Trung Quốc cho show diễn sao lại trở về? Người kia cũng biết Văn Nhân Chấn có bao nhiêu chuyện xấu, cũng đã nghe qua, ít nhất đã có ba năm chưa gặp mặt!

“Anh muốn chết không từ tế à, đã lâu như vậy cũng không tìm người ta đánh bài! Hừ —”

Cứ tưởng hấn sẽ giang tay ra chào đón, cô sẽ hướng trên người hấn đánh tới, kết quả bị hấn không chút nào thương hương tiếc ngọc phát một cái rồ đau vào trán. “Không lễ phép! Người không thấy ai đang ở đây sao?” Chỉ tay về phía Khẩu San Dung đang đứng ngây ngốc, cả người vì lạnh mà run rẩy.

Cô gái đột nhiên cười rất quái dị kêu to một tiếng “Chị hai —”

“Ai là chị hai của cô a!”

Khẩu San Dung gặp cơn gió lạnh về mặt có chút tái xanh! Cô đương nhiên không vì quá lạnh mà không nhận ra cô gái trẻ chính là người chụp ảnh chung với hấn a, là đang đùa giỡn cái gì, Văn Nhân Chấn như thế nào lại rất thân mật với cô ta, cô gái trẻ còn kêu cô là chị hai..... Là muốn thị uy với cô sao?

“Thực xin lỗi em gọi sai rồi, chị dâu họ ..” Bởi vì gọi sai, thiếu chút nữa làm cho một gia đình suýt tan nát a, ngày thường tính khí cao cao tại thượng, rất ít bị người khác giáo huấn cô gái rất tinh nghịch lập tức bị Văn Nhân Chấn gõ một cái thật mạnh, trên mặt còn có đầm đìa nước mắt “Cả một năm qua đều bận rộn đi biểu diễn hai ngày trước mới vừa trở về, không kịp tham gia hôn lễ của hai người, thực xin lỗi..... Ô, anh họ, đau quá.” Bộ dáng cầu xin thật đáng thương.

“Người cũng biết đau? Không lễ phép!” Văn Nhân Chấn giáo huấn cô em gái họ tinh nghịch tuyệt không nương tay.

“Anh là qua cầu rút ván a! Người ta giúp anh chế tạo chuyện xấu còn giúp dấu điểm nha, anh còn kéo em xuống nước cùng anh diễn trò, kết quả anh cũng không biết ơn mà hỏi báo cho em? Chị dâu, chị nghĩ có đúng không, anh ấy như vậy có phải hay không thực quá đáng? Không nghĩ qua cô em họ của chồng lại đi nói ra chuyện xấu của hấn, tính khí rất giống cô thanh danh con gái bị hủy rất khó lấy chồng a!”

“Là rất khó gả đi cả đời cũng không không tẩy được vết nhơ thanh danh. Nhưng sao gọi cô là chị dâu họ?” Khẩu San Dung nhún mày.

“Con bé là con gái của dì anh, bị đám phóng viên chụp ảnh là ngoài ý muốn, anh chỉ là giúp em ấy đi tham quan đây đó khi con bé trở về nhà.” Văn Nhân Chấn ngượng ngùng sờ sờ cái mũi.

“Đi đây đó mà lại lén lút đi vào nửa đêm để người ta bắt gặp chụp hình đăng báo? Còn đi đến tận hơn hai giờ?” Cô là đem chuyện xấu trước kia của hấn từng chuyện một nhớ rất rành mạch đem ra vạch trần hấn là cái tên đàn ông xấu có hoa tâm, vốn nghĩ giúp chị gái quan sát hấn, không nghĩ tới hiện tại lại biến thành giúp chính mình.

“Tặng cho chị đó! Chị dâu, anh trai vùng trộm thích chị từ lâu rồi, cũng không cho phép em nói ra, em rất muốn ra mắt chị cùng nhau dạo phố, anh ấy cũng không chịu — được rồi, em không nói nữa! Hai người về trước, em còn bạn bè ở bên trong, đi trước nha!” Không cẩn thận lại tiết lộ bí mật của anh họ, cô gái trẻ vội vàng che miệng, sợ chính mình lại lỡ lời nói lộ ra thêm nhanh chóng chạy thoát thân.

“Người còn muốn uống, thử tiếp tục cho ta xem, người sẽ...” Văn Nhân Chấn trầm thấp nghiêm khắc cảnh cáo, lúc này cô em họ đã mất dạng từ lúc nào.

“Anh với con bé chế tạo chuyện xấu chính là gây hiểu lầm cho giới truyền thông đại chúng, anh là quý à?” Khấu San Dung không thể lý giải, nếu cả hai vốn là người nhà trong lời nói vì sao không thể công khai?

“Khi đó con bé mới ra ngoài xã hội, cần tạo một chút đề tài, mà anh cũng cần một tấm chắn — nói như vậy em sẽ không có khả năng lý giải, bất quá anh làm như vậy cùng với chị gái em có có liên quan, bất quá mục đích là cái gì, em tốt nhất không nên hỏi chị ấy.”

Cô nghe xong càng không thể lý giải. “Cho nên chị của em đã biết từ lâu? Vì cái gì phải như vậy. Em thực không hiểu hai người vì sao muốn đem sự tình biến thành như vậy phức tạp!” Cô về mặt xem thường. “Vậy ra, người mẫu, nữ ngôi sao điện ảnh, không có một người phụ nữ nào từng có quan hệ với anh sao?”

Cô không có phát hiện bộ dáng khí thế bức người chất vấn của cô cực kỳ giống với người vợ đang ghen tuông ghê gớm, mà cô vẫn thân nhiên tiếp tục đề tài truy vấn tình sử trước đây của hắn, còn hắn tuyệt không cảm thấy cô phiền phức ngược lại rất hào hứng, vui vẻ cực kỳ.

“Anh thừa nhận trước kia có chút phong lưu. À, mà thực ra, anh có nhiều qua chơi đùa.” Văn Nhân Chấn thấy cô bắt mắt nheo lại mắt, liền vội sửa lời thành thật. “Rất nhiều năm trước, bị em bắt gặp anh không đi làm mang theo phụ nữ hẹn hò — đó là sự thật, hơn nữa lúc ấy anh không phải chỉ có một mình cô ấy là bạn gái.”

Nghe vậy, Khấu San Dung liền tức giận trừng mắt hắn.

Không biết từ khi nào, đám bạn đồng nghiệp của cô khi này còn đứng cùng nhau tán gẫu, lúc này đã muốn bỏ đi hết, bọn họ chắc là nhận ra mùi thuốc súng xung quanh nên cũng không dám ở lại.

Khu trung tâm tuy đã vào khuya vẫn còn rất náo nhiệt, con gió nhẹ từ đầu thổi đến làm tóc cô rối tung, cả người vì lạnh khẽ run lên nhưng ánh mắt không cam lòng vẫn hướng Văn Nhân Chấn không có dời đi.

Không hiểu vì sao, cô thấy chính mình rất muốn sinh khí hờn giận tuy rằng đã sớm biết hắn là người như vậy, nhưng nghe chính miệng hắn thừa nhận cô lại phi thường muốn phát hỏa. (Chị đang ghen đấy ..hồ hồ!)

“Nhưng từ khi anh yêu em, anh đã không còn muốn qua lại với bất kì người phụ nữ nào cả chỉ cần một người là em, đây là thật sự.” Văn Nhân Chấn biết chuyện này không nên nói ra, hắn không biết nói như thế nào để củng cố niềm tin trong lòng cho cô.

Hắn kỳ thật có thể nói dối cô hắn chưa từng có một chuyện tình nào cả, nhưng là làm sao có thể? Hắn là ai hắn là Văn Nhân Chấn a, nói hắn chưa từng phong lưu thành tính, ai sẽ tin tưởng?

Cho nên hắn lựa chọn nói thật. Chỉ tiếc thời cơ không tốt.

“Hừ!” Khấu San Dung thở mạnh, tỏ vẻ cô tin tưởng hắn mới có quý a.

“Dung Dung, đừng như vậy, vài năm trước anh thực sự làm ra cái gì, em cho là chị gái lợi hại lại khủng bố của em sẽ đáp ứng anh đem em gái giao ra sao?”

Người phụ nữ kia tác phong làm việc rất độc đoán a, nhất định là sẽ cản trở hắn một cách triệt để mà, không những hung hăng đem hắn đá ra một bên, nào có khả năng làm cho hắn có cơ hội tiếp cận em gái bảo bối nhà mình!

“Anh thật sự rất yêu em.”

Hắn đột nhiên thẳng thắn thành ý mở miệng nói yêu cô, lòng của cô đột nhiên mềm nhũn còn có rung động thật sự, nhưng lại nhin không được ý nghĩ. Có thể hay không chính là hắn thấy cô hờn giận nên cố tình dỗ cho cô vui vẻ mà thôi?

Mà nếu cô thật sự nghĩ như vậy vì sao lại cảm thấy lòng mình rất hạnh phúc và khoái hoạt? Quái lạ, thật sự bị nhóm đồng nghiệp nói trúng rồi, cô thật đúng là người phụ nữ rất kiêu ngạo nha!

“Hừ!” Hờn giận bởi vì rất dễ ý, cho nên sẽ ghen, cho dù là chuyện năm xưa nhưng cũng có một chút hờn ghen, dù hắn một mực cam đoan giờ phút này chỉ chuyên tâm cho một mình cô chỉ một người là cô, mà cô cũng hiểu rõ tâm ý hắn nhưng là vẫn tủi thân không thôi!

“Dung Dung.” Văn Nhân Chấn muốn nắm lấy tay cô, lại bị cô dùng sức giãy ra, hắn tim khẽ đập mạnh, nhịp đập cũng hơi rối loạn một chút, cười khổ, nhìn nhìn lòng bàn tay trống trải, lại yên lặng thu hồi cánh tay.

Nhìn về mặt tiu ngưu của hắn, Khấu San Dung trong lòng vô cùng xúc động còn có cảm giác ái ngại.

Cô nhớ tới mỗi lần hai người công khai lộ diện đi cùng nhau ở bên ngoài, đều là hấn chủ động nắm lấy tay cô nhưng là sau đó không có ai để ý cô liền hung hăng bỏ ra tay hấn, ngay cả hấn đang rất hào hứng biểu tình liền hạ xuống.

Văn Nhân Chấn thái độ vẫn ản ản, dịu dàng giúp cô kéo lại áo khoác, cô bỗng nhớ lại hình ảnh hôn lễ ngày đó khi mặc trên người bộ đồ tân nương là hấn chủ động nắm tay cô bước ra làm lễ, từ giờ khắc ấy hấn chưa bao giờ buông tay cô ra trước.

“Về nhà đi.” Hấn không có tức giận, phong độ như cũ hòa nhã vui vẻ, mặc kệ phản ứng lạnh nhạt của cô làm cho hấn rất là thương tâm, khổ sở.

Cô thấy cái bóng to lớn của hấn trong bóng đêm ảm hiện, lại cảm giác được hấn thực cô đơn.

Suy nghĩ một chút, cô là hành động vô thức hay tùy hứng cũng không sao, cô chỉ cần một lí do? Bởi vì biết hấn sẽ không rời đi, bởi vì nhận định hấn sẽ không dễ dàng bị thương tổn, cho nên cô mới như vậy dễ dàng đối xử gay gắt với hấn?

Nghe qua lời giải thích của hấn, trong lòng cũng đã muốn tiếp nhận, lại nhìn không được muốn làm khó dễ, khảo nghiệm một chút tâm ý của hấn, nếu cô thật sự trách hấn trong lời nói, cô vì sao còn muốn dây dưa cùng hấn một chỗ?

Khẩu San Dung đột nhiên cảm thấy chính mình là một cô gái bướng bỉnh xấu tính, ích kỷ chỉ biết nghĩ đến cảm nhận của bản thân, xem nhẹ tâm lòng của hấn kỳ thật hấn cũng rất khổ tâm.

Hấn đã muốn tận lực dùng hành động của mình để bồi thường cho cô, còn có dành thời gian để hẹn hò với cô, làm cho cô vui vẻ, lần nữa thề thốt cam đoan với cô hấn rất thật lòng, chưa bao giờ từng bức bách cô quá đáng.

Đồng giường cộng chằm mấy ngày nay, cô vẫn đắn đo lý giải hấn rõ ràng có rất nhiều cơ hội, có thể mặc kệ cô có đồng ý hay không liền cưỡng ép cô..... Nhưng là hấn không có a, cô lại còn muốn hoài nghi hấn có bệnh.(Bó tay với chị!!!)

Xem hấn nhìn bàn tay to của mình trống trải thất vọng thu hồi tay, cô đột nhiên rất muốn òa khóc, bởi vì cảm thấy chính mình tính cách rất xấu rất xấu.

Đột nhiên một cảm giác xúc động mãnh liệt, cô bước nhanh đi lên phía trước lần đầu tiên chủ động cầm tay hấn.

Văn Nhân Chấn sững sờ nhanh quay đầu, tuy rằng cực lực duy trì ý thức nhưng vẫn là che dấu không được biểu tình thụ sủng nhược kinh. Đó là một tín hiệu đáng mừng.(thụ sủng nhược kinh: vui mừng mà sợ hãi)

“Anh còn có bí mật nào giấu giếm nói hết cho em đi, một lần cuối cùng nói hết tất cả cho xong, không cần phải tiếp tục khổ não che giấu, bao gồm cả chuyện của chị gái em, hai người rốt cục còn có bao nhiêu chuyện quý dị gì.....” Nắm chặt lấy tay hấn, cô liền phát hiện hấn tốc độ bắt lấy tay cô còn siêu nhanh hơn sao băng xẹt qua, hơn nữa nắm rất chặt nha, loại cảm giác này thật ngọt rất ngọt ngào mê say.....

“Dung Dung, em muốn anh mạo hiểm sinh mệnh chính mình bán đứng chị gái em? Mà..... Cũng không phải không thể khai, sống chết có số chính là cái chết có giá trị thế nào anh muốn hai ta có một cái điều kiện trao đổi, làm cho anh chết có giá trị một chút, em nói xem có phải hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Edit và beta: hướng dương xanh

Tuy rằng Văn Nhân Chấn cố giữ vững tinh thần, nhưng là Khẩu San Dung vẫn nhìn ra lòng hấn đang không ngừng nhảy nhót, xem như tên đàn ông này có một chút yếu đuối bộ dáng. Hấn nói thật sự êm tai, hai mắt sáng lên, khoe miệng không tự giác giờ lên, thần thái rất rạng rỡ vui vẻ đến mức tí nữa thả hồn phiêu diêu, là hấn thật lạ..... Căn bản là thật lòng yêu sủng cô đi.

Chính vì cô chủ động nắm tay hấn, hấn liền như vậy vui vẻ, thật sự là tên đàn ông dễ dàng thỏa mãn thật ngốc nghếch! (Xx: khi yêu ai cũng là kẻ ngốc cả)

“Như thế nào mới tính là chết có giá trị?”

“Là như vậy từ hôm nay trở đi em không được bảo anh là “Này” hay là không được gọi tên anh đầy đủ rất không thân mật, sửa thành gọi anh là ông xã, nếu dài quá chỉ cần gọi một tiếng Chấn, em cảm thấy như thế nào?”

Cho hấn ba phần thể diện, hấn liền cấp tốc vượt qua giới hạn a, yêu cầu này thật sự nghĩ cũng chưa từng!

“Đây là cái điều kiện trao đổi ngang giá ư, anh có thể hay không tính có lợi cho mình, anh là kinh doanh vốn không chịu lỗ đi?”

“Nhanh, gọi một tiếng ông xã nghe thử xem.” Hấn dỗ cô, vẻ mặt rất là nóng lòng muốn nghe thử, thực phần khích chờ mong a!

Cô cảm thấy hấn ngây thơ đến mức ngu ngơ, anh đã bao nhiêu tuổi rồi vì sao còn để ý đến cách xưng hô a! “Cũng không sao, gọi thì gọi ông. ông.” Nhưng là miệng như vậy nhưng thanh âm không có ra được, thật sự rất không được tự nhiên!

“Ông?” Văn Nhân Chấn cảm thấy cô bộ dáng lúc hô không được tự nhiên thật sự rất đáng yêu, cố ý cố vũ cô.

Cô vừa thẹn vừa buồn cười, tay tự nhiên muốn giơ ra, là cô đem làm trò cười cho hấn đến hả hê, tỏ vẻ giận dữ làm lơ hấn đi qua.

Buổi đêm khí trời se lạnh, tiếng gió ù ù, bất quá từ cửa trước KTV đến bãi đỗ xe cũng không xa lắm, Văn Nhân Chấn lo lắng cô bị cảm lạnh, vội vàng đem áo khoác cởi ra choàng lên trên người cô.

Áo khoác của hấn còn lưu lại hơi ấm áp áp, thân thể cô vì vậy dần ấm lên, lòng cũng ấm, nhịn không được mặt đỏ hồng, thẹn thùng dựa vào cánh tay hấn.

“Vợ yêu?” Văn Nhân Chấn bởi vì cô ngoan ngoãn phối hợp, thuận tiện mở miệng.

“Chuyện gì cơ?”

Cô đáp lại! Thanh âm nghe qua không được tự nhiên cho lắm nhưng hấn lại cảm thấy thanh âm cô dịu ngọt đến mê say.

Văn Nhân Chấn cho tới nay đều nom nớp lo sợ, sợ chỉ cần làm sai một việc, cô sẽ không nguyên để ý tới hấn, mà hiện tại hấn nghe đến đáp án đồng ý của cô, cô rốt cục cũng thừa nhận cô là vợ của hấn!

Cô không trách hấn, sẽ không để ý tới hấn, điều này làm cho Văn Nhân Chấn thật mạnh thở ra một hơi dài nhẹ nhõm, vui vẻ ôm lấy bả vai cô, làm cho cô sát gần hấn hơn nữa.

Ban đêm, Khấu San Dung bởi vì gặp ác mộng mà tỉnh giấc, qua vài giây sau mới hoàn hồn phát giác đó chỉ là một giấc mơ, liền thở phào một hơi nhẹ nhõm đang muốn tiếp tục ngủ, lại có cảm giác trống trải. quái lạ.

Cô ngó trái ngó phải, chính là tìm không thấy nguồn nhiệt ấm áp quen thuộc của mình, cô nhịn không được khẽ nhủ mày, nhìn về phía đầu giường có đặt đồng hồ báo thức hện tại đã là ba giờ rưỡi sáng.

Thời khắc này rất quý giá làm cho cô hoảng sợ, trong lòng không ngừng co thắt nóng vội, chính mình dọa chính mình kết quả cô không tài nào ngủ tiếp được, lo lắng muốn xuống giường đi tìm Văn Nhân Chấn.

Đi chân trần trên sàn nhà bằng đá cẩm thạch lạnh lẽo, không có tiếng động đi ra khỏi phòng, ở hành lang dài tối om bên phải, phát hiện có ánh sáng phát ra từ phòng làm việc của hấn.

Cô nhẹ nhàng bước từng bước đi đến nhìn qua cánh cửa khép hờ phát hiện hấn đang chuyên tâm xử lý báo cáo ở trên bàn, không ngừng xoa bóp bả vai, thoạt nhìn là mệt sắp đứt hơi.

“Không thể nào, rõ ràng hấn nói với cô hôm nay không có việc gì để làm.”

Cô khẽ mở miệng chặc một tiếng, bởi vì hôm nay buổi chiều cô không có việc gì bận, hấn biết được muốn rủ cô đi xem phim điện ảnh, sau đó hai người còn đi ăn cơm, về đến nhà sau còn cùng cô chơi đùa, tán gẫu rồi mới lên giường đi ngủ, không ngờ đến đoid cô ngủ say hấn lại lén lút tiếp tục tăng ca, cũng chính mình lời hấn nói trước đây “Không ngừng tăng ca”. A!

Khấu San Dung quay đầu, vừa lúc nhìn thấy trên sofa bác Lý quản gia đang ngủ gà ngủ gật rất không thoải mái, cô lay nhẹ thân người bác quản gia đồng thời cũng ra dấu im lặng, nhỏ giọng nói: “Bác Lý, bác về phòng nghỉ ngơi đi, con đi lấy sữa cho anh ấy, không cần làm phiền đến bác.”

Nói xong cô liền đi xuống nhà bếp ở dưới lầu, giúp hấn rót một ly sữa tươi bỏ vào lò vi ba hâm nóng, sau đó bung ly sữa lên, đẩy cửa phòng làm việc của hấn nhẹ nhàng đi vào.

“Còn không ngủ!” Cô liếc hấn một cái, đem ly sữa đặt ở trước mặt hấn. “Còn phải làm việc bao lâu nữa mới xong?”

“Nhanh thôi, chỉ còn một phần tài liệu cần phải chỉnh đốn. Vì sao không ngủ lại rồi giường? Em đi ngủ trước, ngày mai em còn phải đi làm đó.”

“Anh cũng có đi làm a, hơn nữa nhìn anh rõ ràng rất mệt mỏi, khí sắc cũng không tốt, mặc kệ trước đem ly sữa uống hết đã.”

Đây là cô lần đầu tiên uy hấn uống sữa, cho dù hấn không thích, hấn cũng nhất định sẽ đem toàn bộ uống hết. Uống xong, hấn thúc giục nói: “Anh uống hết rồi, xem xong phần văn kiện này anh sẽ đi ngủ, em về phòng ngủ trước đi.

“Không đi, em muốn ở đây chờ anh.” Hấn quyết đoán kiên định, cô so với hấn càng cố chấp hơn, quyết chờ hấn xong việc cùng nhau về phòng ngủ.

Văn Nhân Chấn đành bất lực với cô, để cô ở bên cạnh chờ đợi, nhưng lại lo lắng cô thức khuya cùng hấn sẽ sinh bệnh, vì thế hấn dùng tốc độ nhanh nhất đem phần văn kiện cuối cùng hoàn tất.

Thật vất vả để xem hết chồng văn kiện kia, cả người mỗi một có một chút đau nhức cứng ngắc bả vai, đột ngột có một đôi tay mềm mại xoa bóp lấy hai vai hần, nhẹ nhàng ấn hạ vuốt ve.

Lực đạo vừa phải, nhẹ nhàng cả người một mỗi dần dần cảm giác sáng khoái, thoải mái cơ hồ muốn kêu lên nhưng ngấm lại tình huống không thích hợp, hiện tại ai đang giúp hần mát xa, là ai a? Xoay người qua, phát hiện ra người đó là vợ yêu của hần sao?

“Dung Dung? Em là giúp anh mát xa?!” Về mặt khó hiểu đến không thể tin.

“Hoài nghi à? Không phải em sẽ là ai! Ngồi xuống, không nên cử động đi, bả vai của anh cứng ngắc thả lỏng một tí!”

“Không sao mà, anh không sao cả, không cần giúp anh mát xa, tay em sẽ đau đó.” Hần làm sao để cô vì hần vất vả, vội vàng đứng lên, bỏ qua cái thất lung ề âm phoi bày thể hình cường tráng, ý nói cho cô biết hần không hề mệt tí nào cả.

“Em mới xoa bóp làm sao có thể nhanh đến vậy.....” Cô dờ khóc dờ cười. Hần thật sự rất khoa trương, cô bắt quả giúp hần mát xa, chưa chi hần sợ cô mệt liền tỏ vẻ khí lực rất tốt, có người đàn ông nào giống hần như vậy yêu sủng vợ đến thế?

“Anh là lo lắng a. Tốt rồi, anh đã làm xong việc, chúng ta đi ngủ đi, đôi mắt của em thâm rồi còn mờ lên không nổi nữa kìa.”

“Muốn nói lý với em à, anh không phải nói hôm nay rảnh không có việc để làm sao? Về sau nếu bề bộn nhiều việc không nên đưa em đi chơi, công tác trọng yếu a, không cần lại đem công việc về nhà giải quyết đến tận nửa đêm, như vậy thực vất vả.....” Cô một bên chuẩn bị lại chăn gối để cho hần lên giường đi ngủ, một bên giáo huấn hần, tựa như giống bà xã oán trách ông xã không đủ quan tâm đến vợ mình.

“Bà xã, em là đang quan tâm đến anh?!” Văn Nhân Chấn ngoáy ngoáy lỗ tai, hoài nghi là chính mình ngủ không đủ giấc sinh ra nhầm lẫn.

“Có đâu, em là đang quan tâm quý?”

Cô hờn giận muốn mắng hần nhưng nhìn hần vẻ mặt hưng phấn như vừa trúng số độc đắc, liền cảm thấy..... Tên này làm sao có thể ngu ngốc như vậy? Chính là giúp hần làm một chút việc nhỏ, hần liền thập phần sung sướng.....

Lòng của cô, ầm ập nở hoa ngọt ngào.

“Mau ngủ, còn không mau lên giường?” Cô xóc lên chăn, vỗ vỗ chỗ nằm bên cạnh trống không.

Mà Văn Nhân Chấn nghe cô mời hần lên giường, phi thường vui vẻ nhanh chân cũng trèo lên. Mấy ngày qua cùng nhau đồng giường cộng chăn, hần vừa nằm xuống sau cô liền lập tức gối lên tay hần, dựa sát vào trong ngực hần, tìm được một góc độ thoải mái nhất cô vẫn chưa chịu năm yên ngủ nhất định phải đùa bỡn mặt hần một chút, có khi còn sờ râm thân thể của hần a.

Bình thường hần đều nói cho chính mình phải luôn rèn luyện tính nhẫn nại, không thể làm càn xằng bậy, cô vốn là đơn thuần trong sáng, không thể dọa đến cô sợ hãi, chính là ngủ mà thôi, trăm ngàn lần đừng có làm loạn, xúc động hội hồng việc!

Nhưng là hôm nay rất quý dị, cô càng phá hần càng tiến xa, bình thường cô gối lên tay hần, mà hôm nay như thế nào lại đem tay hần..... đặt trên người cô, như vậy bảo hần như thế nào mà ngủ đây?

Đang lúc hần đem hết lý trí tinh táo cuối cùng kéo co với với dục vọng, đột nhiên có cảm giác mát lạnh thì ra đó là một cái ôm mềm mại của cô, vuốt ve sau cổ hần, còn có hương thơm quen thuộc của cô phảng phất trước mũi hần, không ngừng kích thích các giác quan của hần, hần thống khổ rên nhẹ: “Đừng loạn.....”

“Em không có làm loạn.”

Cô muốn quyến rũ hần, nghĩ muốn đem chính mình cho hần, loại cảm giác này rất mãnh liệt, cô cảm thấy thời điểm đã đến, có thể phóng túng nhưng là cô không có kinh nghiệm, không biết làm như vậy có ổn hay không.

“Em chỉ là muốn gần gũi hơn với anh mà thôi..... Vẫn là, anh quá mệt mỏi nên không muốn đi?” Nghĩ lại cũng đúng, chơi cả một ngày, lại tăng ca đến đêm khuya, hần không phiền mới là lạ, khó trách hần cảm thấy cô làm loạn.

Nghĩ lại không nên nóng vội quá sớm, dù sao đã tiếp nhận tâm ý của hần, về sau còn rất nhiều thời gian nữa? Lúc này nên để cho hần nghỉ ngơi thật tốt đi.

“Em cũng mệt rồi? Em không muốn nữa?!”

Nghe thấy cô nói mấy câu đó, Văn Nhân Chấn linh hoạt hiểu ra vấn đề nhạy mắt về mặt si mê, ôm lấy eo của cô, hơi dùng sức làm cho cô kề sát thân hình hần, mỏng manh áo ngủ không thể cản trở cả hai truyền cho nhau độ ấm cơ thể.

Hần hôn cô nồng nàn, một nụ hôn mãnh liệt si đại không giống bình thường, như thể muốn hút hết không khí của cô, ở nụ hôn trong lúc đó quần áo dần dần bị thoát khỏi, dây dưa lưu luyến dục vọng muốn nhanh phát hỏa.

Nhịp nhàng phối hợp theo động tác của hần, cô biết hần khẩn thiết muốn.

Hắn không ngừng thờ dốc, hô hấp dồn dập nhưng là hắn khắc chế từ từ không có hành động kế tiếp sợ làm cô hoảng sợ, không muốn có chút lỗi mẫn.

“Em chuẩn bị tốt sao? Dung Dung, anh thật sự có thể sao.....” Đầu đã đưa tên vào cung không thể không bán a, hắn vẫn là lo lắng hỏi lại một lần, xác định cô thật sự nguyện ý đem chính mình giao cho hắn.

Thật sự hắn hẳn đã lâu sắp bị nội thương rồi, cơ bắp hơi cứng ngắc, trông trắng mắt đều nhiễm một mảng đỏ dục vọng ái tình, chỉ còn sót lại một tia lý trí cuối cùng, người đàn ông này.....cô như thế nào có biện pháp hận hắn đâu? Như thế nào có biện pháp không thương hắn đâu?

Yêu kiều thờ gấp, cô nhẹ nhàng lấy tay hắn đặt trên ngực mình, hai tay vòng qua cổ hắn, nhìn hắn ngượng ngùng mỉm cười, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng lên, e dè hôn môi hắn bởi vì áp lực mà chệch choạng lung tung.

Đáp lại chủ động của cô, biết cô ngầm đồng ý, Văn Nhân Chấn nhận thức đầu hắn sắp hỏng rồi, nhưng không có để dục vọng làm mờ lý trí, hắn từ tốn thể nghiệm cảm giác thỏa mãn ước nguyện của đêm tân hôn mà tới một năm sau hắn mới được hưởng thụ qua, muốn làm cho cả hai lưu lại thời khắc khó quên nhất.

Lời người edit truyện:

Chỉ còn một chap nữa cả nhà sẽ phải chia tay với anh Nhân Chấn vs San Dung rồi. Tình yêu của hai người họ là cả một đoạn đường trải nghiệm còn rất dài, cả đời lận, lúc đầu có hiểu lầm, có ghét, có nghi ngờ, có sợ hãi, có tức giận nhưng tất cả đều vượt qua để có một tình yêu trọn vẹn và chân thành.

Cả một chặng đường dài đọc truyện gần tới thời khắc kết thúc xanh xanh cảm thấy có nuối tiếc vì truyện quá ngắn cũng có sung sướng không thôi hình như hơi có xung đột tư tưởng nhưng vẫn tràn đầy hạnh phúc keke rửa xanh đã sắp hoàn bộ HĐ thứ nhất trong nhà. Buồn nhưng sẽ vui vì bắt đầu vào hành trình một câu chuyện mới.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Vĩ Thanh

Edit & beta: hướng dương xanh

Khẩu Thiên Dung nói với chính mình, nên nhẫn nại chờ tin tức, em gái cô cá tính thực bùng binh, rất nhiều chuyện đều rất dao động, cho nên trước mắt cho con bé chút thời gian suy nghĩ rồi đưa ra quyết định cũng không muộn.

Chờ rồi lại chờ, cô là đợi hết mùa đông rồi đến mùa xuân, em gái vẫn bất im không có nửa điểm tin tức, cô không khỏi cảm thấy lo âu, chẳng lẽ..... Là xảy ra chuyện xấu rồi sao?

Vì thế cô hốt hoảng gọi điện thoại, bảo em gái một chuyến trở về nhà, hai chị em đã lâu không có dịp trò chuyện với nhau, không nên vội hỏi ngay vấn đề tốt nhất là chờ thêm một ít thời gian.

“Chị!” Khẩu San Dung một lúc sau đã về lại nhà, vui vẻ hướng chị gái mình chào hỏi.

Khẩu Thiên Dung ngồi ở trên sofa, hai tay khoanh trước ngực, nhìn nét mặt rạng rỡ của em gái, cảm thấy tinh thần con bé rất tốt, trên người quần áo là..... Hình như là do nhà thiết kế Phạm Luân vừa mới tung ra đợt này, em gái cô khi nào thì bắt đầu mặc hàng hiệu?

Còn có, em gái so với lúc trước còn béo lên không ít?

“Ngồi đi.” Khẩu Thiên Dung từ đầu đến chân cẩn thận đánh giá qua em gái, xác định em mình không có nửa điểm bất ổn, vì vậy mà lo lắng trong lòng dần dần hòa tan. “Đã ba tháng rồi không có gặp em, có phải hay không bận rộn nhiều việc?”

“Rất tốt, không có gì đáng lo cả.” Khẩu San Dung cùng chị gái gấp mặt, không nghĩ nhiều lắm thành thật báo cáo tình hình. “Thật ra em đang theo vài dự án hơi rắc rối, vài ngày nữa còn phải sang New York một chuyến, xem xét tình hình công việc còn cùng khách hàng thảo luận.”

“Đi công tác à, nếu thích ở đó một thời gian nghỉ ngơi cũng tốt, chị vẫn nghĩ em nên đi ra nước ngoài tu nghiệp thêm, ở New York cũng là nơi rất tốt để trau dồi về lĩnh vực nghệ thuật ở đó có nhiều học viện nổi tiếng, hiện tại mẹ sẽ không phản đối nếu em muốn đi thì nói với chị. Chị sẽ nói hộ với mẹ một tiếng còn giúp em chuẩn bị thật tốt.” Hiện tại Khẩu Thiên Dung là chủ gia đình, cô đã quyết định mẹ sẽ không có ý kiến.

“Vâng.....chỉ sợ lúc này không tiện.” Khẩu San Dung ngập ngừng, bĩu môi nói.

“Vì cái gì mà không tiện? Nếu em lo lắng vấn đề Văn Nhân Chấn—”

Vừa mới nhắc tới người này, di động Khẩu San Dung liền vang lên, trước kia tiếng chuông dành riêng cho hắn muốn thất kinh bát nháo hiện đã đổi thành

bản nhạc ngọt ngào lãng mạn.

“Mà ..em đang ở nhà, không phải em đang ở cùng chị gái, mà anh hốt hoảng làm chi, có cần như vậy khấn trương nha!”

Khẩu Thiên Dung nghe em gái nói chuyện giọng điệu rất lạ, nhìn nhìn bộ dáng e lệ, ngoan ngoãn của con bé, cô tỉnh mắt nhú mày.

“Có mà, em có ăn — anh không cần như vậy quá lo lắng được không, em rất tốt, một chút bất an đều không có.....”

Khẩu San Dung lời nói nhỏ nhẹ vừa phải trả lời, di động đột nhiên bị cướp đi cô nhìn lại là chị lấy đi không biết vì sao nhìn đến biểu tình kì quái của chị làm cho cô xúc động nhất thời không kịp lấy lại di động, ngoan ngoãn ngồi im một cử động nhỏ cũng không dám.

Khẩu Thiên Dung đưa điện thoại di động đến sát lỗ tai, cố ý không phát ra tiếng, im lìm nghe Văn Nhân Chấn ở bên kia điện thoại lo âu hốt hoảng nói không ngừng —

“Em buổi sáng thức dậy đã ới đến không có khí lực a, anh sao có thể không lo lắng cho được? Em thật sự đã ăn chút gì chưa? Có thêm ăn gì không nói anh dẫn em đi? Nếu không hợp khẩu vị có thể lại ới hết? Em chắc mình không sao chứ? Em mặc dù nói bác sĩ bảo loại tình huống này là bình thường? Không cần phải đi khám lần nữa sao? Bảo bối, anh thực lo cho sức khỏe của em, em hiện tại không phải một người.....”

“Cái gì?” Khẩu Thiên Dung hoàn toàn không nghĩ tới sẽ nghe thấy như vậy một tin chấn động. “Nghe khẩu khí tên này, hiện tại em gái là đang bị thai hành sao? Văn Nhân Chấn, người làm em gái ta lớn bụng?”

Có thể hay không quá nhanh! Bất quá mới qua một cái mùa đông, em gái liền mang thai?!

“Chị, đã được ba tháng a.....” Khẩu San Dung vội vàng đính chính lại lời chị gái, chị cô thay mặt trường bối giáo huấn cô.

“Cô ấy đang ở cùng chị? Được rồi, nói cô ấy ở đây chờ tôi, tôi lập tức trở về, tôi thật sự lo lắng!” Văn Nhân Chấn trong lòng bồn chồn không yên, lập tức cắt điện thoại.

Khẩu Thiên Dung có thể tưởng tượng được tên kia là đang khấn trương tới đây, nhưng mà..... Hắn gấp gấp cái gì chứ?

Em gái thần sắc rõ ràng vô cùng tốt, không giống bị thai nghén khổ sở, rốt cuộc là hắn có cái gì phải lo lắng chứ!.

“A Chấn có chút khấn trương.” Khẩu San Dung bị chị gái nhìn chăm chăm đến mắt tự nhiên, nhỏ nhẹ trả lời.

“Hừ, còn đòi giọng xưng tên A Chấn, xem ra tên kia đã thu được trái tim của em mất rồi, vì lý gì hai người phát triển nhanh như vậy, mau khai hết cho chị, con bé này còn ngây ngốc cái gì nói ra để chị chấm điểm cho, xem tên kia có thực sự thích hợp với em không.”

Bởi vì đó là chị cô cho nên Khẩu San Dung đem toàn bộ sự việc của cô cùng Văn Nhân Chấn từ lúc bắt đầu cô chán ghét đến khi mở lòng đón nhận tình yêu của hắn, cuối cùng cô kết luận là cô phát hiện ra hắn cho tới nay đều im lặng vì cô làm tất cả mọi việc.

“Chỉ giúp hắn làm một vài việc nhỏ hắn liền cảm động vui vẻ, không ngừng lo lắng hỏi tôi hỏi lui làm cho em nghĩ muốn làm cho hắn nhiều hơn.” Khẩu San Dung càng nói mặt càng hồng, về mặt ngượng ngùng.

“Trăm ngàn lần không thể như vậy, đàn ông không thể yêu nha.” Khẩu Thiên Dung lập tức phản đối. “Tuyệt đối đừng chăm sóc hắn quá!”

“Tôi với chị có thù oán sao?” Văn Nhân Chấn về nhà vừa lúc nghe thấy Khẩu Thiên Dung đang giảng đạo lý cho vợ yêu của hắn, hắn là sợ thiên hạ sẽ loạn mất, cái gì dạy vợ yêu hắn không quan tâm hắn a.

“Ta chỉ là giúp em gái quản chặt người thôi.” Khẩu Thiên Dung nhú mày, cười thật tao nhã, nhưng ánh mắt vẫn trong suốt không có biểu tình.

“Không cần! Chị quản chính mình thì tốt rồi.”

Bởi vì cảm giác được lãnh thổ bị xâm phạm, Văn Nhân Chấn hung hãn bảo vệ lãnh địa của mình, muốn công kích người phụ nữ kia hay làm loạn Khẩu Thiên Dung, bởi vì biết cô có nhược điểm khi bị chọc tức sẽ rất bối rối, đang muốn mở miệng đùa giỡn thêm nữa —

“A Chấn, anh không được hung hăng với chị gái em.”

“Ừa, thực xin lỗi.” Bà xã lên tiếng một câu, hắn lập tức lấy lại hình tượng, ngoan ngoãn như một chú mèo biết vâng lời. Đi đến bên cạnh cô, tỉ mỉ đem cô kiểm tra một lượt, xác định cô hết thấy đều bình thường, mới yên lòng, nhưng vẫn nhìn không được hỏi han ân cần.

“Có chỗ nào không thoải mái? Muốn ăn cái gì? Còn muốn ăn nho sao? Anh tối nay mua thêm cho em ăn.”

Một màn này trước mắt thê nô là ai a? Ở một bên nhìn đến đau cả mắt một màn ân ái Khẩu Thiên Dung đành bỏ qua việc muốn chất vấn em rể mỉm cười một cái.

“Anh như thế nào đang đi làm lại chạy đến đây? Như vậy buổi tối có thể sẽ muốn tăng ca?”

“Sẽ không, anh cam đoan, bây giờ nhất định sẽ rời khỏi công ty.”

“Thật sự ? Em ở đây chờ anh tới đón, hôm nay có bận nhiều việc không?”

“Không có.”

“Không có mới là lạ, anh gạt em, thư ký của anh rõ ràng nói với em hôm nay anh có mấy cuộc họp rất gấp, hiện tại nhanh chút trở về công tác, buổi tối anh về đến nhà phải ở bên cạnh em, không cho phép anh tăng ca đâu.” Bức đồng yêu cầu này nọ, chính là không muốn hấn làm việc đến khuya bỏ bê cô.

“Được rồi, em nói cái gì anh đều sẽ nghe .” Văn Nhân Chấn chính xác là một thê nô, hoàn toàn phục mệnh bà xã đại nhân.

Khấu Thiên Dung quả thực không thể tin được vào hai mắt của mình. Hai người kia là ai? Nữ có thật là em gái tâm tính cao ngạo quật cường, không cho người ngoài thấy qua sắc mặt hòa nhã là em gái của cô sao? Người nam là cùng cô cầu kết với nhau làm việc xấu, quỷ kế đa đoan là Văn Nhân Chấn sao?

Thật sự là một đôi vừa ngây thơ vừa bát nháo cặp vợ chồng!

“Mới qua một cái mùa đông, như thế nào hai người này lại thân mật ân ái đến thế, cô thật hy vọng cháu của mình sẽ không di truyền tính cách của hai kẻ kia.....”

Khấu Thiên Dung nhìn xem cảnh này, lại nhìn đến hai kẻ kia, ngoài miệng là như vậy câu khẩu bất quá nhìn em gái thật sự hạnh phúc, Văn Nhân Chấn cũng làm đúng ước định với cô từ trước, phi thường yêu thương em gái cô, cô vốn cảm giác có lỗi cuối cùng trút bỏ được, xem ra cô không cần phải thay bọn họ lo lắng.

Nói không có chột dạ là gạt người, Khấu Thiên Dung cho rằng tình yêu cũng thật là tốt, có chút tư lợi vì bản thân nhưng để em gái được hạnh phúc, cũng đành phải nhẫn nại cùng Văn Nhân Chấn lập mưu kế.

Tuy rằng trải qua nhiều khúc mắc lúc ban đầu, nhưng kết cục là rất viên mãn như vậy.....thật là tốt lắm.

Khấu Thiên Dung bình tĩnh như nước, ánh mắt tinh quang nhìn cặp kia ngu ngốc vợ chồng khoe miệng giờ lên, nghe ra hai người bọn họ đối thoại khiến cô sồn gai óc, chậm rãi muốn ly khai –

Hoàn

Bạn đang đọc truyện *Yêu Vợ Như Mạng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.